

Finansutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om reformering av beskattningsförfarandet och skatteuppbörden

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om reformering av beskattningsförfarandet och skatteuppbörden (RP 29/2016 rd): Ärendet har remitterats till finansutskottet för betänkande.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Delegationen har hört

- överinspektör Henna Ritari, finansministeriet
- konsultativ tjänsteman Marja Niiranen, finansministeriet
- konsultativ tjänsteman Pekka Humalto, social- och hälsovårdsministeriet
- jurist Merituuli Mähkä, social- och hälsovårdsministeriet
- lagändringschef Elena Vigren, Skatteförvaltningen
- skatteöverombudsman Timo Rabinä, Skatteförvaltningen
- ledande skatteexpert Jukka Rautajuuri, Skatteförvaltningen
- chefsjurist Matti Merisalo, Skatteförvaltningen
- ledande skatteexpert Sami Varonen, Skatteförvaltningen
- ledande förvaltningsfogde Jorma Niinivirta, Riksfogdeämbetet
- ekonomiplaneringschef Pasi Perander, Kyrkostyrelsen
- direktör Eija Pelkonen, Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet
- skatteexpert Jukka Hakola, Finlands Kommunförbund
- skatteexpert Tero Honkavaara, Finlands näringsliv rf
- direktör Ann-Mari Kemell, Centralhandelskammaren
- direktör Timo Sipilä, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf
- jurist Minna Tanska, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- verkställande direktör Merja Hirvonen, Finlands Apotekareförbund rf
- ledande expert Markku Ojala, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf
- skatteexpert Laura Kurki, Företagarna i Finland rf
- chef för juridiska ärenden Vesa Korpela, Skattebetalarnas centralförbund rf

Betänkande FiUB 9/2016 rd

- professor Olli Mäenpää.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- justitieministeriet
- högsta förvaltningsdomstolen
- Helsingfors förvaltningsdomstol
- Trafiksäkerhetsverket
- Folkpensionsanstalten
- Ålands landskapsregering
- Suomen Veroasiantuntijat ry.

Inget yttrande av

- utrikesministeriet
- arbets- och näringsministeriet
- dataombudsmannens byrå
- Akava rf
- Familjeföretagens förbund rf
- Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås en lag om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och en ny lag om skatteuppbörd. Propositionen innehåller också ett förslag till lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och ett förslag till apoteksskattelag, som avses ersätta lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift och lagen om apoteksavgift. Enligt förslaget ska skattekontrollagen upphävas och de behövliga bestämmelserna överförs till de föreslagna lagarna om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om skatteuppbörd och om skattetillägg och förseningsränta.

Syftet är att göra förfarandet enhetligt och bestämmelserna klarare när det gäller de skatter som ska betalas på eget initiativ och som Skatteförvaltningen uppbär. Därför avses den föreslagna lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ innehålla de allmänna bestämmelserna om deklaration, betalning, påförande och ändringssökande i fråga om de skatterna.

Enligt huvudregeln ska de skattskyldiga deklarerar dessa skatter elektroniskt. Sista inlämningsdagen för deklarationer i pappersform ska enligt förslaget sammanfalla med den sista dagen för inlämning av elektronisk skattedeklaration.

Tillämpningsområdet för förlängda skatteperioder utvidgas i syfte att minska småföretagens administrativa börda och effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet. Samtidigt avses villkoren för tillämpning av sådana perioder bli mer flexibla.

Påföljderna i fråga om skatter som betalas på eget initiativ avses bli mer enhetliga och mer verkningfulla. Samtidigt införs enklare förfaranden för rättelse av fel.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Propositionen innebär att bestämmelserna om ändring av beskattningen, påförande av skatt och ändringssökande och de allmänna förfarandebestämmelserna blir enhetliga för alla skatteslag, med undantag för nödvändiga undantag i fråga om specifika skatteslag. Tidsfristen för myndighetsinitierad ändring av beskattningen och för den skattskyldiges ändringssökande ska i regel vara tre år från ingången av året efter skatteårets, kalenderårets eller räkenskapsperiodens utgång. Skatterättelsenämnden avses vara första instans för att söka ändring i beskattningen när det gäller skatter inom Skatteförvaltningens uppgiftsområde. Prejudikatbesvär ska i fortsättningen gälla alla skatteslag.

Lagen om skatteuppbörd ska gälla det förfarande som ska iakttas vid uppbörd, betalning och indrivning av alla skatter och avgifter som ska betalas till Skatteförvaltningen. Förfarandet för uppbörd och indrivning av skatter ska ses över. De reviderade uppbördsförfarandena gäller alla skatter och ska enligt förslaget införas stegvis. Det särskilda skattekvittningsförfarandet frångås och återbäringsbeloppen ska användas som betalning för utestående fordringar till Skatteförvaltningen inom det ordinarie skatteuppbördsförfarandet. Bestämmelserna om förfarandet för uppbörd av skatter som betalas på eget initiativ i den föreslagna lagen om skatteuppbörd avses huvudsakligen motsvara bestämmelserna i den gällande skattekontolagen. Lagen om skattetillägg och förseningsränta föreslås innehålla bestämmelser om dröjsmålspåföljder i fråga om alla skatteslag. Regleringen om att söka ändring i beslut inom skatteuppbörden avses bli enhetlig med motsvarande reglering inom den övriga skattelagstiftningen.

Propositionen innehåller också förslag om ändringar som följer av att förfarandereglererna görs enhetliga och regleringsstrukturen ses över. Det rör sig om ändringar bland annat i mervärdesskattelagen, lagen om skatt på vissa försäkringspremier, lagen om förskottsuppbörd, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, lagen om källskatt för löntagare från utlandet, lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget, lagen om källskatt på ränteinkomst, lotteriskattelagen, lagen om beskattningsförfarande, fastighetsskattelagen, lagen om skatt på arv och gåva, lagen om överlåtelseskatt, inkomstskattelagen, lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund, lagen om Skatteförvaltningen, lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut, lagen om skattetillägg och förseningsränta och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter.

Innehållet i apoteksskattelagen ska huvudsakligen motsvara den gällande lagen om apoteksavgift. De uppgifter som gäller apoteksskatt ska enligt förslaget överföras från Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet och regionförvaltningsverken till Skatteförvaltningen. Samma bestämmelser om skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas på apoteksskatten som på andra sådana skatter. I lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet föreslås ändringar som innebär att apoteksskatten blir en utgift som kan dras av från inkomsten av näringsverksamhet. I läkemedelslagen föreslås tekniska ändringar till följd av apoteksskattelagen, och dessutom beaktas den rätt som Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet har att få uppgifter i läkemedelslagen.

I vissa lagar föreslås ändringar av teknisk natur.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2017.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med ändringar. Ändringsförslagen är främst lagtekniska och de motiveras separat i detaljmotiven.

Utskottet godkänner således baslinjerna för den omfattande propositionen. Men när de genomförs bör man betona de skattskyldigas berättigade förväntningar på beskattningens förutsägbarhet och den rättssäkerhet som sammanhänger med att avgörandena är beständiga. Utskottet anser dessutom att det är viktigt att man grundligt följer konsekvenserna av reformen.

Reformering av beskattningsförfarandet och Skatteförvaltningens projekt Valmis

Propositionen täcker första delen av den omfattande reform vars syfte är att förenhetliga, förtydliga och modernisera beskattnings- och uppbördsförfarandet för alla skatter som Skatteförvaltningen tar ut. Nuläget är på många sätt otillfredsställande eftersom olika skatteslag har egna, sinsemellan olika eller överlappande bestämmelser om förfaranden, påföljder och/eller sökande av ändring även om det inte skulle behövas i sak. Det förorsakar både de skattskyldiga och Skatteförvaltningen onödigt arbete, ökar systemkostnaderna och försvagar en förnuftig användning av resurser. Genom reformen vill man bland annat på grund av dessa orsaker lindra de skattskyldigas administrativa börda och effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet. Ett enhetligt och delvis schematiskt förfarande förbättrar också beskattningens förutsägbarhet.

Reformen har av ändamålsenlighetsskäl kopplats till ett övergripande reformprojekt för informationssystem som ska genomföras i Skatteförvaltningen 2016—2019 och genom vilket de nuvarande cirka 70 olikartade och olika gamla systemen ersätts med så kallad VALMIS-programvara. På så sätt kan omfattande lagstiftningsreformer genomföras utan extra kostnader. Projektet VALMIS har i sig tilldelats en särskild finansiering på knappt 120 miljoner euro.

Den aktuella propositionen hör ihop med introduktionen av ett systemskede som infaller nästa årsskifte och där skatt som ska betalas på eget initiativ — moms, arbetsgivarprestationer, källskatter, skatt på försäkringspremie, lotteriskatt och den nya apoteksskatten som ingår i propositionen — överförs till ett nytt informationssystem. Därför är en reform av förfarandena för dem aktuell nu. Till sammanhanget kopplas dessutom bestämmelser för samtliga skatteslag om ändring och påförande av skatt och sökande av ändring samt allmänna bestämmelser om förfarandet av vilka en väsentlig bestämmelse gäller introduktion av förfarande för omprövningsbegäran och rättelsenämnd i samtliga skatteslag. I det inledande skedet reformeras också uppbördsförfarandet för alla skatter som tas ut av Skatteförvaltningen, men reformen tas i bruk stegvis.

Till det nya systemet fogas i det följande inkomstskatt av samfund. En proposition om ändrade förfaranden i fråga om den ska lämnas till riksdagen redan i höst. Lagändringarna kan således beaktas innan övergången till det nya informationssystemet genomförs, vilket enligt planerna ska ske i november 2017. Den sista delen av helheten gäller inkomstskatt, överlåtelseskatt och fastighetsskatt för personkunder. Det lagstiftningspaketet är schemalagt för sommaren 2017, och informationssystemet ska tas i bruk i november 2018.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Syftet med reformen är utöver de ovannämnda omedelbara fördelarna också en beskattning närmare realtid. Till det hör i sista skedet också tanken på en beskattning som färdigställs flexibelt, vilket skulle försnabba bland annat individuella beskattnings- och överklagandeprocesser och på så sätt snabbare garantera säkerhet i slutresultatet. Det skulle förbättra rättssäkerheten och minska kostnaderna för olika parter. Ett flexibelt slutresultat och beskattning i realtid skulle också för-
snabba skattetagarredovisningarna.

Utskottet har i sin bedömning beaktat propositionens ställning som ett led i den ovan beskrivna helheten. För att reformen ska vara hanterlig och introduktionen smidig bör enskilda skeden också skapa förutsättningar för det kommande. Att sacka efter och hålla fast vid det gamla alltför länge har i många sammanhang visat sig problematiskt — också för de skattskyldiga — när reformer som visat sig behövas inte har kunnat tas i bruk tillräckligt snabbt. Vi har exempel bland annat i bil- och fordonsbeskattningen. Propositionen är därför i princip motiverad och välkommen, menar utskottet. Reformen är också inskriven i statsminister Juha Sipiläs regeringsprogram och kan ses som ett omfattande avregleringsprojekt.

Också merparten av de sakkunniga som utskottet hört ställer sig bakom målen i propositionen. De centrala nya lagarna, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och den nya lagen om skatteuppbörd har ansetts skapa enhetlighet och klarhet i förfarandet, lindra de skattskyldigas administrativa börda och förbättra rättssäkerheten. I lagförslagen ingår dessutom ändrade förfaranden som förenklar beskattningen och som bland annat gör situationen lättare för små och medelstora företag. Sådana förfaranden är exempelvis utvidgat tillämpningsområde för förlängda skatteperioder och möjligheten att rätta mindre fel flexibelt utan påföljder.

Men propositionen har också blivit föremål för stark kritik där man särskilt har ifrågasatt det rättvisa i förfarandet med skatterättelse och sökande av ändring. Kritiken fokuserar på den nya treårsperiod som ska tillämpas på alla skatteslag. Inom den tiden ska beskattningen kunna rättas¹ till den skattskyldiges fördel eller nackdel och den skattskyldige kunna söka ändring i beskattningen. Tidsfristen ska vara ovillkorlig för den skattskyldige. Tiden för myndighetsinitierad rättelse till den skattskyldiges nackdel kan däremot förlängas med ett år (*förlängd tidsfrist*) eller vid specialfall vara sex år (*fortsatt tidsfrist*). Också rättelse baserad på skattebedrägeri kan göras trots den treåriga tidsfristen. Uttryckligen denna möjlighet till flexibilitet har ansetts ge upphov till en ojämlig situation och försvaga de skattskyldigas rättssäkerhet. Också vissa andra detaljer i propositionen har ansetts alltför stränga.

Men utskottet ser propositionen som motiverad också i dessa avseenden. Eftersom frågan om förfarandets rättvisa och den skattskyldiges rättssäkerhet är väsentlig med avseende på att propositionen ska vara godtagbar behandlar utskottet de framställda aspekterna i detalj i det följande. Först granskas frågor som gäller myndighetsinitierad rättelse och ändringssökande och efter det faktorer som hänför sig till grundbesvär samt skatteförhöjning och vissa påföljdsavgifter. Utskottet kommenterar slutligen i korthet vissa enskilda frågor och tar upp behovet av uppföljning. Ef-

¹ Här används terminologin enligt lagen om beskattningsförfarande (55—59 §) för att förenkla granskningen. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs analogt om förfarandet med att påföra skatt och rättelse av ett beslut, relaterade tidsfrister och fortsättning och förlängning av tidsfristen (40—51 §).

Betänkande FiUB 9/2016 rd

tersom frågorna är principiella och propositionen ovanligt omfattande, fokuserar granskningen på inkomstbeskattningen för enkelhetens skull.

Myndighetsinitierad skatterättelse och sökande av ändring

I propositionen föreslås således en genomgående övergång till en tidsfrist på tre år för att yrka på rättelse och söka ändring. Fristen iakttas redan bland annat vid momsbeskattningen utan nämnvärda problem. Men ändringen skulle förkorta den tidsfrist som tillämpas i inkomstbeskattningen, och enligt vilken beskattningen under fem år kan ändras till den skattskyldiges fördel eller nackdel och den skattskyldige likaså under fem år kan söka ändring i beskattningen. Kritiken har talat för det nuvarande systemet dels för tiden ska räcka till, dels för rättvisans skull.

Ovan hänvisades redan till de effektivitetsmål som propositionen vill främja. Förslaget till en enhetlig tidsfrist för rättelse och sökande av ändring som ska gälla alla skatteslag är med tanke på dem helt väsentlig. Men det bedöms också att det inte är motiverat att förlänga den tidsfrist på tre år för moms som tillämpas redan nu. Tre år är en allmän tidsfrist också i övrig indirekt beskattning. När vi också vet att merparten, cirka 3/4 av ändringarna i inkomstbeskattningen gäller de senaste tre åren, har en kortare tidsfrist ansetts möjligt också vid direkt beskattning. Valet stöds också av den granskning i realtid som Skatteförvaltningen redan nu betonar², där uppmärksamhet fästs vid företags beskattning under innevarande år och i typfallet vid de två tidigare åren, om behov föreligger.

Därför anser utskottet att den i propositionen valda allmänna tidsfristen på tre år för ändring och ändringssökande är motiverad och med avseende på de skattskyldigas rättsliga ställning tillräckligt effektiv. Den är fortfarande också relativt lång i en internationell jämförelse.

Utskottsbehandlingen har aktualiserat en viss brist på precision i fråga om vilka tidsfrister som jämförs sinsemellan. I det avseendet måste man göra en skillnad mellan dels *myndighetsinitierad rättelse av beskattningen* till den skattskyldiges fördel eller nackdel, dels *sökande av ändring*. Förslaget om en förlängning eller fortsättning på tidsfristen på tre år gäller endast den förstnämnda ärendegruppen. Tiderna för sökande av ändring är redan nu olika långa, det vill säga betydligt längre för skattskyldiga än för skattetagare. Exempelvis vid inkomstbeskattningen är skattetagarens tid för sökande av ändring för närvarande ett år medan den skattskyldige har fem år på sig (64 § i lagen om beskattningsförfarande). Dessa tider ändras enligt propositionen till fyra månader för skattetagaren och tre år för den skattskyldige. I fråga om skatter som betalas på eget initiativ är skattetagarens tid för sökande av ändring ännu kortare, 60 dagar från beslutet, medan den skattskyldige fortfarande har tre år på sig (61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ).

2 Det handlar om en styrningsbetonad granskning som ska styra kunderna att själva korrigera felaktiga förfaranden och på så sätt också påverka framtida skattebetalning. Granskningen görs nära nuläget, exempelvis för innevarande räkenskapsperiod, varvid fel kan korrigeras snabbt och följderna inte hinner bli oskäligen. På så sätt inflyter rätt skattebelopp i tid. Granskningen utvidgas endast av särskilda skäl exempelvis i fråga om svart ekonomi. Förfarandet har ökat skattegranskningens smidighet, genomslag och synlighet. Mängden granskningar har till exempel sedan 2013 ökat med nästan 40 procent varvid den täcker en större del av kundkretsen än förr. Erfarenheten visar att också de skattskyldiga har varit nöjda med förfarandet.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Föremål för kritik vid utfrågningen av sakkunniga var alltså tidsfristen på tre år för myndighetsinitierad rättelse av beskattningen jämte möjligheten till fortsättning i särskilda situationer som föreskrivs i lagen. Men det bör noteras att bägge parterna, således också den skattskyldige, alltid har rätt att söka ändring i beslut i rättelseärenden. Det gäller också rättelse som görs efter att tidsfristen på tre år har löpt ut. Därför menar utskottet att den skattskyldiges rättsliga ställning är tryggad i fråga om rätten att söka ändring. Av propositionsmotiven framgår dessutom att beskattningen kan rättas i ett ärende som aktualiserats efter tidsfristen och som hänför sig till en kontrollåtgärd också enbart till den skattskyldiges fördel. Det står klart att det materiella beskattningsbeslutet fattas med beaktande av både faktorer som talar till den skattskyldiges fördel och faktorer som talar till den skattskyldiges nackdel.

Den skattskyldiges rättsliga ställning tryggas också av regleringen om *följdändringar* som nu genomgående inkluderas också i det nya lagförslaget om skatter som betalas på eget initiativ. En sådan bestämmelse har redan länge ingått i lagen om beskattningsförfarande och i mervärdesskattelagen. Dess syfte är att möjliggöra rättelse om beskattningen ändras på ett sätt som inverkar på ett annat skatteår eller på beskattningen för en annan skattskyldig. Rättelse kan i så fall göras oavsett tidsfrister och utan att de allmänna förutsättningarna för skatterättelse blir uppfyllda. Rättelse som följdändring är möjlig också i internationella situationer och kan alltså användas exempelvis på grundval av ändringar på annat håll i internprissättning. Det väsentliga är att Skatteförvaltningen aktivt sköter dessa rättelser också om rättelsen ska göras till den skattskyldiges fördel.

Frågan om beskattningsrätt efter tidsfristen på tre år hör också ihop med vilket behovet för ett sådant undantag är. De föreslagna kriterierna hör i typfallet ihop med situationer där det handlar om antingen fenomen kring svart ekonomi eller specialarrangemang för internationell företagsverksamhet. I dessa fall kan den allmänna tidsfristen på tre år visa sig vara för kort, i synnerhet om informationen fås strax innan den löper ut. Att reda ut ärendet kräver i allmänhet yrkesövergripande myndighetssamarbete och/eller internationellt informationsutbyte där tidsanvändningen också beror på utomstående aktörer.

Därför anser utskottet att det finns godtagbara grunder för förlängd och fortsatt tidsfrist. Synsättet får stöd också av en sakkunnig inom förvaltningsrätt som utskottet utfrågat, och som likaså anser att de framställda grunderna i sig väger tillräckligt tungt. En representant för den kommunala skattetagaren konstaterar uttryckligen att det med tanke på skattesystemets acceptans och skattemoralen är angeläget att skatterna i slutändan betalas enligt bestämmelserna och att skatteansvaret fördelas rättvist. Det finns det skäl att instämma i.

Därför ser utskottet inget problem i den nya ordinarie tiden för rättelse och sökande av ändring eller i att rättelse till den skattskyldiges nackdel kan göras i speciellsituationer också efter den allmänna tidsfristen på tre år. Kriterierna för förlängd och fortsatt tidsfrist är huvudsakligen exakta såsom rättelse av internprissättningen enligt 31 § i lagen om beskattningsförfarande eller information som har fåtts vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information. Till den del kriterierna är mångtydigare än så gäller de ändå begränsade situationer och grunder vars existens skattemyndigheten ska kunna påvisa. Regleringen är godtagbar med hänsyn till detta. Men utskottet vill betona vikten av att Skatteförvaltningen agerar öppet och under skyldigheten att iakttä en hög nivå av omsorg och verifiering.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Efter granskningen ovan anser utskottet att den kanske viktigaste ändringen är att beskattningen kan rättas till den skattskyldiges nackdel inom tre år utan att det inbegriper någon försummelse av den skattskyldige. Regleringen avviker från det nuvarande där villkoret för rättelser under fem år är bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration, annan uppgift eller handling eller annan till deklarationsskyldigheten hänförlig försummelse. I fortsättningen räcker det således med ett fel i beskattningen. Att rätta felet hindras bara om skattemyndigheten uttryckligen och verifierbart har avgjort ärendet.

Regleringen sammanhänger dels med målet om en riktig beskattning som bemöter de skattskyldiga rättvist, dels med effektivitetsmålen för skattesystemet. Den nuvarande inkomstbeskattningen som baserar sig på elektroniskt förfarande och utomståendes skyldighet att lämna uppgifter möjliggör en omfattande automatisering som beskattningen inte längre skulle klara sig utan. Den ordinarie beskattningen har således förändrats från den tjänstemannaberedning av enskilda fall som var modellen då grundprinciperna för beskattningsförfarandet skapades. Det är det motiverat att beakta också i den nya lagstiftningen om förfarandena. Om detta och en riktig beskattning iakttas som styrande princip är de föreslagna ändringarna förståeliga och godtagbara. Men utskottet vill även här betona Skatteförvaltningens ansvar som främjare av rättssäkerhet.

Dessa orsaker motiverar också att den skattskyldige inte har en särskild rätt att i samband med beskattningen föra en angelägen fråga till Skatteförvaltningen. En annan sak är att Skatteförvaltningen styr och betjänar för att garantera att slutresultatet för beskattningen av de skattskyldiga är riktigt i ett så tidigt skede som möjligt. Alla skattskyldiga kan dessutom ansöka om förhandsavgörande när tillräcklig säkerhet måste fås i förväg om slutresultatet av en rättshandling. Inom företagssektorn är möjligheterna ännu större, vilket förvaltningens inriktning mot styrande granskningar i realtid eller det spirande *fördjupade kundsamarbetet*³ är ett tecken på.

Grundbesvär

För att den ordinarie tiden för sökande av ändring ska kunna förkortas till tre år måste möjligheten till grundbesvär slopas från de skatteslag där den tillämpas i dag. Det beror på att grundbesvär får anföras lika länge som skatten kan drivas in. Eftersom den allmänna preskriptionstiden på fem år för skatter inte ska ändras skulle grundbesvär bli ett sätt att förlänga tiden för sökande av ändring betydligt. Detta skulle med största sannolikhet öka mängden grundbesvär och ointetgöra reformens allmänna mål. Dessutom skulle det direkt belasta också förvaltningsdomstolarna och samtidigt strida mot de allmänna principerna för utvecklingen av ändringssökandet, eftersom grundbesvär riktas direkt till dem i motsats till det som gäller beskattningen i övrigt.

3 Fördjupat kundsamarbete är ett nytt funktionssätt vid Skatteförvaltningen där för närvarande några koncernföretag medverkar. I bakgrunden finns målen enligt 2 § i lagen om skatteförvaltningen om Skatteförvaltningens verksamhet som en myndighet som betjänar och handleder kunderna. Målet är ett tätt samarbete mellan kunden och koncernskattecentralen baserat på regelbundna möten 1—2 gånger om året. Kunden har då möjlighet att utreda angelägna beskattningsfrågor med framförhållning. Mötena ger också Skatteförvaltningen information i realtid om kundens affärsverksamhet och ändringar i den samt allmänt om aktuella fenomen i affärsvärlden. Det betjänar bägge parterna. Vid Skatteförvaltningen pågår också försök med ett samarbetsprojekt för revisionsbyråer som gäller objekt utöver Koncernskattecentralens kunder eller internprissättningsfrågor. Målet är bland annat att lindra företagens administrativa börda. Förfarandet erbjuder också aktuell information om verksamhet som påverkar parternas beskattning och minskar således behovet av skattekontroll.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Därför godtar utskottet förslaget om att slopa möjligheten till grundbesvär trots de motsatta synpunkter som framställts vid utfrågningen av sakkunniga. Ändringen stöds dessutom av att grundbesvär numera används sällan och att det inte förekommer i alla skatteslag.

Ändringen kan medföra praktiska problem i situationer där en fordran är föremål för utsökning men grundens lagenlighet inte längre kan undersökas. Bakgrunden kan vara exempelvis beskattning enligt uppskattning som den skattskyldige inte har reagerat på. Om beskattningen är uppenbart obefogad, kan debiteringen undvikas genom skattelättnadsförfarande. Inte heller dessa situationer ger således anledning att omvärdera slopandet av grundbesvär.

Skatteförhöjning och andra påföljdsavgifter

Skatteförhöjning. I propositionen föreslås en enhetlig bestämmelse om skatteförhöjning för alla skatter som betalas på eget initiativ (37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ). Syftet är — utöver att inkludera en administrativ sanktion i den nya förfarandelagen — också att begränsa myndigheternas möjligheter till prövning när det gäller att påföra skatteförhöjning och att på så sätt göra tillämpningspraxis mer enhetlig. En fast påföljd som i normalläget är känd i förväg är också strukturellt enkel och på så sätt administrativt effektiv.

Propositionen har vid utfrågningen av sakkunniga principiellt tagits väl emot men den grundnivå på 10 procent som föreslås har ansetts för sträng med avseende på nuläget. Dessutom har man förutsatt att tillämpningströskeln på tre procent som tillämpas av billighetsskäl inte ska vara för hög.

Utskottet omfattar ändå lösningen i propositionen. Den föreslagna grundnivån, 10 procent, motsvarar i genomsnitt nuvarande beskattningspraxis när man beaktar alla skatteslag som hör till reformen. Det framgår av statistik enligt vilken beloppet på skatteförhöjning i en fjärdedel av fallen har varit under 10 procent och i 65 procent av fallen 10 procent eller mer. Också uppfattningen om Koncernskattcentralens allmänna skatteförhöjningsnivå på två procent är enligt finansministeriet felaktig. Skatteförhöjningspraxis varierar överlag mycket och det finns skillnader också mellan olika skatteslag. I ljuset av dessa synvinklar är förslaget om en grundnivå på 10 procent motiverad, anser utskottet.

Men utskottet ställer sig bakom synen att tröskeln för att tillämpa en skatteförhöjning på 3 procent av billighetsskäl inte får bedömas för strängt. Bestämmelsen kan tillämpas om saken är öppen för tolkning eller oklar eller om skatteförhöjning enligt grundnivå av någon annan särskild orsak vore orimlig. Utskottet konstaterar för tydlighetens skull att detta i sig är tillräckligt. Tillämpningen kräver således inte att förutsättningarna för förtroendeskydd ska uppfyllas trots att begreppen tolkas lika som vid bestämmelsen om skydd för berättigade förväntningar.

Förseningsavgift. I propositionen revideras också förseningsavgiften som tillämpas på skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om avgiften finns i skattekontolagen, som föreslås bli upphävd. I fortsättningen ska regleringen ingå i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (35 och 36 §). Avgiftens syfte ska fortfarande vara att ge stöd för att skattskyldiga uppfyller sin deklarationsskyldighet i fråga om skatter som ska betalas på

Betänkande FiUB 9/2016 rd

eget initiativ till rätt belopp och i tid. Det är viktigt eftersom de största penningflödena i beskattningen inflyter månatligen uttryckligen genom prestationer på eget initiativ.

Strukturen på den reviderade förseningsavgiften har allmänt ansetts god; en fast dagsavgift (3 euro per dag och skatteslag) upp till 45 dagar och rättelsemöjlighet inom denna tid utan sanktion gör påföljden förutsägbar och sporrar till rättelse. Propositionen har ansetts föra lagstiftningen i rätt riktning. Men det har efterlysts flexibilitet särskilt i fråga om räkenskapsperiodens sista månad. En riktig deklaration har ansetts kräva att en bokföring på snart sagt bokslutsnivå är färdig under januari månad efter räkenskapsperioden. Det kommer att vara ett alltför strängt krav bland annat för de flesta små och medelstora företag.

Utskottet betonar dessa synpunkter och uppmanar finansministeriet att i mån av möjlighet beakta dem i den fortsatta beredningen.

Försummelseavgift. I propositionen föreslås förenhetligande och förenkling också av påföljderna för försummelse av skyldigheter som gäller olika skatteslag. Samtidigt upphävs också den separata bestämmelsen i mervärdesskattelagen om försummelseavgift som gäller månatliga sammandragsdeklarationer. I fortsättningen tillämpas i stället 22 a § i lagen om beskattningsförfarande varvid påföljdsnivån är densamma som för en utomstående med skyldighet att lämna uppgifter. Ändringen bottnar i enhetlighet och målet att förbättra sanktionens genomslag.

Ändringen innebär också att försummelseavgiftens maximala belopp stiger från nuvarande 1 700 euro upp till 15 000 euro. Det har ansetts vara i mesta laget vid utfrågningen av sakkunniga. Men utskottet vill ändå betona att ändringens syfte inte är att strama åt nuvarande tillämpningspraxis. Exempelvis i Skatteförvaltningens nuvarande anvisning är maximibeloppet på försummelseavgiften för en utomstående uppgiftslämnare 3 000 euro. Det maximibelopp som lagen tillåter tillämpas överlag sällan. Det bör beaktas också framöver.

Vissa enskilda frågor

I det följande behandlar utskottet i korthet vissa enskilda frågor som aktualiserats vid utfrågningen av sakkunniga.

Rättelse av små fel. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ger möjligheter att rätta små fel i penningbelopp i skattedeklarationen i deklarationer som ges för kommande skatteperioder. Annars är huvudregeln att rättelsen alltid ska gälla rätt skatteperiod. Eftersom målet är att förenhetliga och förenkla rättelseförfarandet slopas också ansökan om återbäring av mervärdesskatt helt.

Bestämmelsens lindrigare rättelseförfarande har som ovan konstaterats setts som en välkommen reform eftersom ett mindre fel kan rättas flexibelt utan påföljder. Möjligheten till rättelse ska också gälla små fel till den skattskyldiges fördel.

Under utskottets sakkunnigutfrågning har det framförts att den beloppsgräns som fastställs bör vara tillräckligt hög för att incitamentet för rättelse på eget initiativ ska utfalla effektivt. Dessut-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

om har det ansetts önskvärt att också andra än till penningbeloppet små fel kan rättas genom lättare förfarande. Det kan gälla exempelvis situationer där källskatt på lön blir förskottsuppbörd.

Utskottet tar upp dessa synpunkter för begrundande i Skatteförvaltningens anvisningar och det fortsatta arbetet på lagstiftningen.

Elektronisk deklaration. I propositionen föreslås för första gången på lagstiftningsnivå bestämmelser om obligatorisk elektronisk deklaration, som i första fasen ska gälla skatter som betalas på eget initiativ (18 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ). Skatteförvaltningen kan ändå av särskilda skäl godkänna en deklaration som lämnats på papper.

Attityderna gentemot elektroniskt förfarande har generellt varit positiva på grund av de ovedersägliga effektivitetsfördelarna. Men det har ändå krävts att Skatteförvaltningen använder sin rörelsemarginal flexibelt så att skattedeklarationen kan lämnas på papper också i praktiken. Undantag kan underlätta situationen för exempelvis nya företagare. En möjlighet vore att tillåta att till exempel nya företag deklarerar på papper de följande sex månaderna efter att företaget har grundats.

Utskottet tillstyrker introduktionen av elektroniska förfaranden men uppmanar Skatteförvaltningen att fästa uppmärksamhet vid specialbehov i praktisk företagsverksamhet.

Att koncentrera besvär till Helsingfors förvaltningsdomstol. Förslaget är ett framsteg såtillvida att alla skatteslag börjar omfattas av omprövningsförfarandet. Det gäller också mervärdesskatten (60 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ).

Men ändringssökandet i mervärdesskatteärenden har ändå inte spritts ut på förvaltningsdomstolarna enligt hemkommun utan föreslås fortsatt vara koncentrerat till Helsingfors förvaltningsdomstol. Utskottet har redan tidigare noterat förfarandets oändamålsenlighet i samband med reformer av beskattningsförfarandet. Samma ståndpunkt bör upprepas också i detta sammanhang.

Inte heller justitieministeriet anser det motiverat att koncentrera ärenden som gäller mervärdesskatt till en enda förvaltningsdomstol. Tvärtom skulle en utjämning av inlämnade besvär mellan förvaltningsdomstolarna effektivisera användningen av personalresurserna jämfört med nuläget. Men ingen ändring är att vänta i samband med beredningen av den allmänna lag om förvaltningsdomstolarnas förfarande som nu är aktuell. Det sägs också i propositionsmotiven (s. 121). Justitieministeriet har nämligen inte för avsikt att bedöma de bestämmelser om sökande av ändring som ingår i speciallagar vid beredningen av den nya allmänna lagen.

Eftersom ärendet ingår i finansministeriets beredningsansvar uppmanar utskottet ministeriet att omvärdera saken i det fortsatta arbetet på projektet med beskattningsförfarandet.

Fastighetsbeskattning. Reformen av systemet för omprövning och sökande av ändring som ingår i propositionen gäller också fastighetsbeskattningen. Eftersom faktabasen för fastighetsbeskattningen fortfarande har luckor har Kommunförbundet som representerar skattetagaren motsatt sig en förkortning av tidsfristerna för ändringsbeskattning eftersom det skulle försvaga skattetaga-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

rens ställning märkbart. Det går till exempel inte att granska brister i fastighetsskattebasen på de fyra månader som tiden för sökande av ändring för skattetagaren förkortas till.

De framställda synpunkterna väger tungt och är förståeliga, menar utskottet. Men lösningen bör vara att utveckla riktigheten och den enhetliga värderingsnivån i faktaunderlaget för fastighetsbeskattningen rent allmänt. Ändringsbehovet ställer höga krav, men en arbetsgrupp vid finansministeriet arbetar på det för närvarande. Arbetet förtjänar allt stöd redan av allmänna rättviseskäl. Dessutom har fastighetsbeskattningens betydelse som källa för skatteinkomster hos kommunerna ökat tydligt under de senaste åren. Utvecklingen kan förutses fortgå också framöver bland annat för att fastighetsbeskattningen anses vara en av de skatter som förorsakar minst olägenhet för den finansiella aktiviteten.

Uppföljning

Propositionen är en osedvanligt omfattande helhet. Den innehåller ändringsförslag till 40 lagar och är på nästan 550 sidor. Propositionen har beretts på olika sätt redan i flera år och dess linjeval har finslipats länge. Resultatet är motiverat och välavvägt också med avseende på reformens kommande skeden.

Trots att ändringen huvudsakligen gäller förfaranden kan dess konsekvenser inte utvärderas heltäckande på grund av propositionens omfattning. Skatteförvaltningen har också en avgörande roll i att omsätta reformen i praktiken och styra förfarandet.

Därför anser utskottet att det är angeläget att följa konsekvenserna av ikraftträdandet och tillämpningen.

Ovan hänvisades också till vissa enskilda frågor som är värda att följa och vid behov vidareutveckla. De är i synnerhet konsekvenserna av ändringarna i systemet för omprövning och sökande av ändring för de skattskyldigas rättsliga ställning (eventuella luckor i ändringssökandet) och domstolsväsendets ärendekategorier (bl.a. ökad användning av extraordinära rättsmedel).

I flera sakkunnigyttranden har det dessutom framställts särskilda skäl för att det kan vara motiverat att fortsätta den allmänna tiden på tre år för sökande av ändring. Regleringssättet kan vara snarlikt bestämmelsen om fortsatt tidsfrist i bestämmelsen om skatterättelse. Grunder för fortsättning kan vara exempelvis reglering i strid med EU-rätten eller ändringar i civilrättsliga förhållanden som har inträffat av skäl som är utanför den skattskyldiges inflytandesfär efter den regelbundna tiden för sökande av ändring. Sådana ändringar kräver dock omsorgsfullt övervägande och det finns inte orsak att bedöma dem närmare i detta sammanhang. Men utskottet ser det ändå som viktigt att uppföljningen fäster tillräcklig uppmärksamhet också vid de utvecklingsbehov som propositionen ger upphov till.

Slutligen konstaterar utskottet att ett välfungerande, förutsägbart och rättssäkerhetsalstrande skattesystem är ett nationellt intresse. Det stöder en positiv attityd gentemot skattebetalning och är ägnat att skapa en gynnsam företags- och verksamhetsmiljö. Mycket kan göras för systemet. Det väsentliga är att detta gemensamma intresse genomsyrar all verksamhet.

DETALJMOTIVERING

Utskottet föreslår ändringar i följande lagförslag:

1. Lag om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

16 §. Skyldighet att lämna skattedeklaration. I paragrafen föreskrivs om skyldigheten att lämna uppgifter om skatt som betalas på eget initiativ i en av Skatteförvaltningen fastställd skattedeklaration. Bestämmelsen är ovillkorlig och avviker i det avseendet från exempelvis 13 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande där Skatteförvaltningen ges möjlighet att begränsa skyldigheten att lämna deklaration när det är uppenbart onödigt.

Senare har det iakttagits att också deklarationsskyldigheten för skatt som betalas på eget initiativ behöver begränsas av motsvarande orsaker. Det gäller i synnerhet skogsbruksföretagare som inte har haft affärstransaktioner under skatteperioden. Eftersom de i så fall inte behöver deklarera skogsbruksinkomster medför kravet på att deklarera moms i praktiken onödig förvirring. En bidragande orsak är att Skatteförvaltningen i tilltagande utsträckning har övergått till elektroniskt förfarande och avstått från att skicka periodskattedekclarationer på papper till skogsägare.

Utskottet föreslår därför att bestämmelsen kompletteras med ett 2 mom. Enligt det får Skatteförvaltningen meddela föreskrifter som begränsar deklarationsskyldigheten när skyldigheten är uppenbart onödig med avseende på skattekontrollen.

25 §. Rättelse av fel i skattedeklarationen. Paragrafen föreskriver om hur fel i skattedeklarationen ska rättas. Förfarandet ska förenhetligas så att rättelsen görs genom att lämna en rättelse-deklaration för den skatteperiod som felet hänför sig till. Om det gäller ett fel av ringa ekonomisk betydelse kan det dock rättas genom förenklat förfarande, det vill säga med skattedeklarationen för följande skatteperioder. Avsikten är att Skatteförvaltningen med stöd av bemyndigandet i bestämmelsen meddelar närmare föreskrifter om förfarandet för att rätta fel och om när ett fel ska betraktas som ringa.

I samband med att Skatteförvaltningens nya informationssystem har tagits i bruk har det upptäckts att små fel inte alltid kan rättas genom det i bestämmelsen avsedda förenklade förfarandet. Det handlar om situationer där det i skattedeklarationen finns ett fel till den skattskyldiges nackdel, till exempel att skatten har deklarerats till ett för stort belopp. Rättelse av ett mindre fel kan då gälla en skatteperiod för vilken den skattskyldige inte skulle betala skatt i det aktuella skatteslaget. Eftersom exempelvis en arbetsgivarprestation inte kan vara negativ bör rättelsen enligt huvudregeln göras för rätt skatteperiod. Enligt det betalas också krediteringsränta.

Analogt är rättelse inte heller möjlig enligt huvudregeln när skatteperiodens skatt inte räcker för att täcka avdraget.

Därför föreslår utskottet att bemyndigandet för Skatteförvaltningen i bestämmelsens 5 mom. preciseras så att rättelse av fel kan begränsas i dessa situationer. Ett fel kan då rättas på ett sätt som föreskrivs närmare genom Skatteförvaltningens beslut exempelvis med skattedeklaration för se-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

nare skatteperioder om den skattskyldige har skatt som ska betalas för dem. Rättelseförfarandet blir då också lexibelt i det avseende som avses i propositionen.

47 §. Påförande och rättelse av skatt till följd av ett brott. Författningshänvisningen i 2 mom. bör i stället för 40 § gälla 41 § där det föreskrivs om rättelse till fördel för den skattskyldige.

64 §. Besvär till förvaltningsdomstolen. I paragrafen föreskrivs bland annat om vem som får söka ändring och om behöriga förvaltningsdomstolar. Bestämmelsens 1 mom. bör vid sidan av den skattskyldige nämna också den som är skyldig att lämna uppgifter, eftersom också denne har en självständig rätt att söka ändring. Kompletteringen är teknisk.

80 §. Signering och elektronisk kommunikation. I 2 mom. föreskrivs om sättet att certifiera deklarationer och handlingar som ska lämnas till Skatteförvaltningen elektroniskt och som ska signeras. Hänvisningen till avancerad elektronisk signatur bör strykas ur bestämmelsen.

Utskottets ändringsförslag baserar sig på en proposition som också är under behandling i riksdagen och där det föreslås ändringar i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (RP 74/2016 rd — KoUB 18/2016 rd). I propositionen föreslås ändringar bland annat i 165 § 2 mom. i mervärdesskattelagen. Samma ändringar bör beaktas också i detta sammanhang. Eftersom 165 § 2 mom. i mervärdesskattelagen nu ska upphävas och det ska föreskrivas om certifiering av elektroniska handlingar i allmänhet i 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, bör ändringarna gälla denna bestämmelse.

83 §. Övergångsbestämmelser. För att sådana föreskrifter som begränsar deklarationsskyldigheten och som avses i 16 § ska kunna meddelas redan för skatteperioder som upphört under 2016, bör lagens övergångsbestämmelse kompletteras med ett 11 mom. som ger rätt till det. Skatteförvaltningen får således meddela i 16 § 2 mom. avsedda begränsande föreskrifter för en skatteperiod som har upphört innan denna lag trätt i kraft men för vilken deklarationen ska lämnas efter att lagen har trätt i kraft.

5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande

66 §. Besvär till förvaltningsdomstolen. I paragrafen föreskrivs bland annat om vem som får söka ändring och om behöriga förvaltningsdomstolar. Bestämmelsens 2 mom. bör utöver den sökande och den uppgiftsskyldige också nämna den skattskyldige när den behöriga förvaltningsdomstolen bestäms. Kompletteringen är teknisk.

6. Lag om ändring av mervärdesskattelagen

101 c §. I samband med att tullagstiftningen reviderades med stöd av RP 153/2016 rd fogades till mervärdesskattelagen också nya 101 c och 101 d § om import av varor. Därför bör den nu föreslagna 101 c § i mervärdesskattelagen ändras till 101 e §.

133 c §. I 50 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om avstående från påförande eller rättelse av skatt vilket enligt nutida praxis är avsett att tillämpas också på den som har rätt till återbäring enligt 133 a och 133 b § i mervärdesskat-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

telagen. Därför bör 4 mom. i lagförslagets 133 c § kompletteras med en hänvisning till 50 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

156 §. Den nämnda 50 § ska gå att tillämpa också på utländska näringsidkare som inte är etablerade inom gemenskapen, som nämns i 12 och 15 kap. i mervärdesskattelagen och som i Finland har rätt till återbäring av skatt som ingår i en anskaffning. Därför bör 3 mom. i lagförslagets 156 § kompletteras med en hänvisning till 50 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

156 l §. Den nämnda 50 § ska gå att tillämpa också på utländska näringsidkare som inte är etablerade i en annan medlemsstat, som nämns i 12 och 15 kap. i mervärdesskattelagen och som i Finland har rätt till återbäring av skatt som ingår i en anskaffning. Därför bör 3 mom. i lagförslagets 156 l § kompletteras med en hänvisning till 50 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

39. Lag om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

7 §. Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran. Bestämmelsens hänvisning till tullagen bör korrigeras i överensstämmelse med tullagen (304/2016) som reviderats med stöd av RP 153/2016 rd.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Finansutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2—4, 7—38 och 40 i proposition RP 29/2016 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1, 5, 6 och 39 i proposition RP 29/2016 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet beträffande de skatter och avgifter som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde och som det föreskrivs om i

- 1) mervärdesskattelagen (1501/1993),
- 2) lotteriskattelagen (552/1992),
- 3) apoteksskattelagen (/),
- 4) lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966),
- 5) lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),
- 6) lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (/),
- 7) lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),
- 8) lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995),
- 9) lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976),
- 10) lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978).

Om en lag som nämns i 1 mom. innehåller bestämmelser som avviker från denna lag, tillämpas bestämmelserna i den lagen.

Vad som i denna lag föreskrivs om skatter tillämpas också på avgifter och på belopp som en betalare innehåller.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *skatteperiod* den tidsperiod för vilken skatt som påförs enligt de relevanta skattelagarna ska deklarerats och betalas,

2) *skattedeklaration* en anmälan i vilken uppgifter om skatten för skatteperioden ska lämnas,

3) *allmän förfallodag* den 12 dagen i varje kalendermånad eller, om den inte är en bankdag, den därpå följande första bankdagen,

4) *skattskyldig* förutom de som är skattskyldiga vid beskattning enligt de lagar som nämns i 1 § 1—4 punkten, avgiftsskyldiga, de som är skyldiga att ta ut källskatt och förskottsinnehållningsskyldiga som avses i de lagar som nämns i 1 § 5—10 punkten,

5) *betalare* den som gör en betalning som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst, slutlig löneskatt, källskatt på ränteinkomst eller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, och den som betalar eller ger någon annan prestation eller förmån.

3 §

Behörig myndighet

Skatteförvaltningen är behörig myndighet.

2 kap.

Allmänna bestämmelser om förfarandet

4 §

Beräkning av tidsfristerna i vissa fall

Om inte något annat föreskrivs nedan ska de tidsfrister som föreskrivs i denna lag beräknas från ingången av det år som följer på det kalenderår som omfattar den skatteperiod för skatten i fråga för vilken skatt borde ha deklarerats och betalats. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är ett kalenderår och skatteperioden för skatten i fråga är en kalendermånad, beräknas tidsfristerna från ingången av år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som omfattar den skatteperiod för vilken skatt borde ha deklarerats och betalats.

Om den skatteperiod som ska tillämpas vid den skattskyldiges mervärdesbeskattning är ett renskötselår, beräknas de tidsfrister som avses i 1 mom. för mervärdesskattens del från ingången av år som följer på utgången av renskötselåret.

5 §

Jämlikhet vid beskattningen

I beskattningsförfarandet och i andra åtgärder i samband med påförande av skatt ska skatteta-garnas och den skattskyldiges intressen beaktas på lika grunder.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

6 §

Skydd för berättigade förväntningar

Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige i god tro har handlat i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, ska ärendet till denna del avgöras till den skattskyldiges fördel, om inte något annat följer av särskilda skäl.

Om skatt ändå påförs eller ett beslut rättas, är det möjligt att helt eller delvis avstå från att ta ut de räntepåföljder som hänför sig till skatten och att påföra skatteförhöjning, om det vore oskäligt att ta ut räntepåföljd och påföra skatteförhöjning på grund av att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart.

7 §

Hörande

Innan skatt påförs till den skattskyldiges nackdel ska Skatteförvaltningen ge den skattskyldige tillfälle att lämna en utredning, om skatten påförs på ett sätt som avviker väsentligt från de uppgifter som den skattskyldige lämnat. Om Skatteförvaltningen rättar ett beslut till den skattskyldiges nackdel, ska den skattskyldige alltid ges tillfälle att lämna en utredning i ärendet. Den skattskyldige ska, om möjligt, innan en följdändring som avses i 73 § görs, ges tillfälle att lämna en utredning i ärendet, om det inte är uppenbart onödigt.

När Skatteförvaltningen begär att den skattskyldige ska avge bemötande eller lämna en annan utredning ska Skatteförvaltningen såvitt möjligt nämna vilka omständigheter som särskilt ska utredas.

Skatteförvaltningen ska vid behov bestämma en skälig tidsfrist för inlämnande av utredningen.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs så att enheten ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat föreskrivs på något annat ställe i skattelagstiftningen.

8 §

Utredningsplikt

Sedan den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet ska Skatteförvaltningen och den skattskyldige såvitt möjligt delta i utredandet av ärendet. Utredning i ett ärende ska lämnas i huvudsak av den part som har bättre förutsättningar att göra detta.

Om den andra parten i en rättshandling som den skattskyldige företagit inte är bosatt i Finland eller parten inte har hemort här och Skatteförvaltningen inte med stöd av ett internationellt avtal kan få tillräckligt med upplysningar om rättshandlingen eller dess andra part, är det i första hand den skattskyldiges sak att lämna utredning.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

9 §

Prövning av ärenden

När Skatteförvaltningen påför en skatt ska den pröva erhållna uppgifter och utredningar på ett sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov.

Om ett beslut har en betydande inverkan på avgörandet i ett annat ärende som samtidigt är anhängigt hos Skatteförvaltningen ska ärendena beredas och avgöras gemensamt, om det är möjligt med beaktande av antalet ärenden, arbetsarrangemangen och tidsfristerna, och gemensam behandling inte medför menligt dröjsmål.

10 §

Kringgående av skatt

Om ett förhållande eller en åtgärd har getts en rättslig form som inte svarar mot sakens egentliga natur eller syfte ska skatt påföras som om den riktiga formen hade iakttagits. Har vederlaget eller en annan betalning avtalats eller bestämts till ett belopp som är lägre än vad som kan anses vara rimligt eller någon annan åtgärd vidtagits i uppenbart syfte att minska beloppet av den skatt som ska betalas, får det belopp på vilket skatt ska betalas fastställas enligt uppskattning.

Om det är uppenbart att ett förfarande enligt 1 mom. ska iakttas när skatt påförs, ska vid påförandet av skatten alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning prövas omsorgsfullt samt den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning om de konstaterade sakförhållandena. Lämnar den skattskyldige då inte en utredning om att den rättsliga form som har getts förhållandet eller åtgärden motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller att åtgärden inte vidtagits i uppenbart syfte att uppnå befrielse från skatt, ska vid påförandet av skatten förfaras på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

3 kap.

Skatteperioder

11 §

Skatteperiod

Skatteperioden är en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 2—4 mom.

För en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion och för en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § i mervärdesskattelagen som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet är den skatteperiod som ska tillämpas vid mervärdesbeskattningen kalenderåret.

Den skatteperiod som ska tillämpas vid mervärdesbeskattningen för en renbeteslagsgrupp enligt 13 c § 1 mom. i mervärdesskattelagen är renskötselåret.

Skatteperioden för apoteksskatt är kalenderåret.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

I 2 mom. avses med primärproduktion bedrivande av jordbruk, skogsbruk, trädgårdsodling, jakt, fiske, fiskodling, kräftfångst, kräftodling, pälsdjursuppfödning och renskötsel samt plockning av renlav och kottar liksom tillvaratagande av andra naturprodukter. Med jordbruk avses egentligt jordbruk samt sådant specialjordbruk eller annan verksamhet i anslutning till jord- eller skogsbruk som inte ska betraktas som särskild rörelse.

12 §

Valfria skatteperioder

En skattskyldig vid mervärdesbeskattningen, en arbetsgivare som regelbundet betalar lön och en annan betalare, utom en arbetsgivare som tillfälligt betalar lön, och vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 100 000 euro, kan på ansökan välja ett kalenderårskvartal som skatteperiod.

En skattskyldig vid mervärdesbeskattningen vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 30 000 euro kan på ansökan välja ett kalenderår som skatteperiod.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om en skattskyldig vid mervärdesbeskattningen tillämpas inte på en renbeteslagsgrupp.

Som kalenderår enligt 1 och 2 mom. betraktas det kalenderår då den aktuella skatteperioden tillämpas.

13 §

Ändring av skatteperioden

En skattskyldig som tillämpar den längre skatteperiod som anges i 12 § 1 eller 2 mom. och en skattskyldig som avses i 11 § 2 mom. kan på ansökan övergå till att tillämpa en kortare skatteperiod.

14 §

Tillämpning av skatteperioden

En längre skatteperiod tillämpas från ingången av det kalenderår som följer på ansökan och en kortare skatteperiod från ingången av den kortare skatteperiod som följer på ansökan.

Med avvikelse från 1 mom. får en valfri skatteperiod på ansökan tillämpas från det att verksamheten inleds förutsatt att ansökan har gjorts i samband med att verksamheten inleddes.

Skatteperioden ska vara densamma under minst ett år.

15 §

Ändring av skatteperioden då förutsättningar saknas

En mervärdesskattskyldig eller en betalare vars skatteperiod är en skatteperiod som valts med stöd av 12 § 1 eller 2 mom. samt en skattskyldig som avses i 11 § 2 mom. ska utan dröjsmål un-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

derrätta Skatteförvaltningen om att de förutsättningar som anges i de nämnda lagrummen sannolikt inte uppfylls under det löpande kalenderåret eller det därpå följande kalenderåret.

När en mervärdesskattskyldig eller en betalare gör anmälan enligt 1 mom. som gäller det löpande kalenderåret betraktas som skatteperiod den skatteperiod som motsvarar de nya uppgifterna, från ingången av den kortare skatteperiod under vilken anmälan har lämnats.

Om Skatteförvaltningen på något annat sätt än på den skattskyldiges anmälan konstaterar att förutsättningarna enligt 11 § 2 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas från ingången av kalenderåret i fråga som skatteperiod för en mervärdesskattskyldig eller en betalare en skatteperiod som motsvarar de korrekta uppgifterna.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om tidpunkterna för ändring av de skatteperioder som avses i 2 och 3 mom.

Skatteförvaltningen kan av kontrollorsaker bestämma att som skatteperiod för ett nytt företag betraktas kalendermånaden under högst ett år från det att företaget inleder sin verksamhet.

Skatteförvaltningen kan bestämma att som skatteperiod för en mervärdesskattskyldig eller en betalare som väsentligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller på motsvarande grunder kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter vid beskattningen enligt 26 § 2 mom. i den lagen, ska i stället för kalenderåret eller kalenderårskvartalet betraktas kalendermånaden från och med ingången av kalenderåret i fråga.

4 kap.

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

16 §

Skyldighet att lämna skattedeklaration

Den skattskyldige ska för varje skatteperiod lämna uppgifter om skatten i en av Skatteförvaltningen fastställd skattedeklaration.

Skatteförvaltningen får meddela föreskrifter som begränsar deklarationsskyldigheten när skyldigheten är uppenbart onödig med avseende på skattekontrollen.

17 §

Sista inlämningsdag för skattedeklarationen

Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2 eller 3 mom.

En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom. och en lotteriskattskyldig ska lämna skattedeklaration för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden.

Om den skattskyldiges skatteperiod är kalenderåret, ska skattedeklarationen för skatteperioden lämnas senast den sista dag i februari som följer på skatteperioden.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

18 §

Förfarandet när skattedeklarationer lämnas in

Skattedeklarationen ska lämnas in elektroniskt (elektronisk skattedeklaration).
Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att deklarationen lämnas in på papper.

19 §

Tidpunkten då skattedeklarationen lämnas in

Deklarationen anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen.

Bestämmelser om tidpunkten då elektroniska deklarationer kommer in finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003) om tidpunkten då en pappersdeklaration kommer in.

20 §

Ansvariga för deklarationsskyldigheten

Ansvarig för deklarationsskyldigheten enligt denna lag är

- 1) ett samfunds styrelse eller förvaltning,
- 2) en bolagsman i ett öppet bolag och en personligen ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag samt en delägare i ett partrederi,
- 3) en delägare i en sammanslutning enligt 4 § i inkomstskattelagen (1535/1992),
- 4) den som har hand om en samfällid förmån enligt 5 § i inkomstskattelagen,
- 5) en delägare i en sammanslutning enligt 13 § i mervärdesskattelagen,
- 6) en intressebevakare,
- 7) för ett dödsbo den som har hand om boet eller, om boet är skiftat, den som hade hand om boet vid tiden för skiftet.

För att deklarationsskyldigheten i fråga om mervärdesskatt fullgörs i fråga om en utlänning svarar också dennes ombud enligt 173 a § i mervärdesskattelagen.

21 §

Tilläggsuppgifter och verifikationer

Den skattskyldige ska på uppmaning av Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring söks, med samma skyldigheter som gäller i fråga om skattedeklarationen, utöver denna lämna de kompletterande uppgifter och utredningar samt förete de verifikationer som kan behövas för att påföra skatt, rätta ett beslut eller söka ändring.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

22 §

Inlämnande av skattedeklaration när skatteperioden ändras

En skattskyldig vars skatteperiod på det sätt som avses i 13 § eller 15 § 2 mom. förkortas under en pågående skatteperiod ska lämna in skattedeklaration för den del av skatteperioden som föregick ändringen, senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånad som följer på den sista kalendermånaden i den del av skatteperioden som föregick ändringen.

Om en skattskyldig som avses i 11 § 2 eller 4 mom. eller en skattskyldig som tillämpar en skatteperiod enligt 12 § 2 mom. upphör med sin verksamhet under kalenderåret, anses skatteperioden gå ut den dag då verksamheten upphör. Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter den månad då verksamheten upphörde.

23 §

Avbrott i verksamheten

Skattedeklaration som gäller mervärdesskatt, skatt på försäkringspremie och apoteksskatt ska lämnas in även för den tid då verksamheten är avbruten.

Om en arbetsgivare som regelbundet betalar lön inte har betalat lön eller andra prestationer ska en anmälan lämnas också om detta.

Deklaration och anmälan enligt 1 och 2 mom. får lämnas på förhand för högst sex kalendermånader.

24 §

Skattegranskning

Den skattskyldige ska på uppmaning av Skatteförvaltningen för granskning i Finland visa upp sin bokföring och sina anteckningar samt allt det material och all den egendom som hör till verksamheten och annat material och annan egendom som kan behövas för den skattskyldiges beskattning eller vid behandlingen av ändringssökande som gäller den skattskyldiges beskattning.

Trots bestämmelserna i 1 mom. om verifikationer och annat material som gäller mervärdesskatt och som ska lagras elektroniskt utomlands i enlighet med 209 n—209 q § i mervärdesskattelagen räcker det med att uppgifterna är fullständigt tillgängliga i realtid genom en datorförbindelse och att en utskrift kan fås av dem i läsbar form. På uppmaning av en myndighet ska en kopia av den tekniska upptagningen dessutom framställas för den person som utför granskningen, om detta behövs för att genomföra granskningen.

Den som gör en betalning ska för granskning i Finland visa upp det material som en betalningsmottagare har lämnat till betalaren och som gäller förskottsinnehållning och källskatt. Likaså är var och en som innehar material som gäller förskottsinnehållning eller källskatt och som behövs för skattegranskningen skyldiga att visa upp materialet för granskning.

Den skattskyldige ska ges förhandsmeddelande om platsen för skattegranskningen och om tidpunkten då den inleds, om inte särskilda omständigheter föranleder ett annorlunda förfarande.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Skatteförvaltningen ska upprätta en skattegranskningsberättelse över skattegranskningen, om inte något annat följer av särskilda skäl.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid skattegranskningen samt om det material och den egendom som ska visas upp utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Rättelse av fel i skattedeklarationen

Den skattskyldige ska rätta ett fel i skattedeklarationen genom att lämna en rättelsedeklaration för skatteperioden i fråga.

Den skattskyldige kan utan ogrundat dröjsmål rätta ett fel som är av ringa ekonomisk betydelse genom att på motsvarande sätt ändra det skattebelopp eller en annan uppgift som ska deklaras för följande skatteperioder. Skatteförvaltningen kan hänföra rättelsen av felet till rätt skatteperiod, om detta är motiverat av särskilda skäl med hänsyn till skattekontrollens behov.

Om ett fel enligt 1 eller 2 mom. som gäller förskottsinnehållning, källskatt eller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift upptäcks först efter kalenderårets utgång, är en förutsättning för rättelse av felet att anteckningarna i den årsdeklaration som avses i 15 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande har rättats.

Den skattskyldige ska rätta ett fel i skattedeklarationen inom tre år från den tidpunkt som avses i 4 §.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när ett fel ska betraktas som ringa på det sätt som avses i 2 mom. och om det förfarande som ska iaktas när fel rättas. Skatteförvaltningen får dessutom begränsa rättelseförfarandet om skattebeloppet för skatteperioden är sådant att det inte finns förutsättningar att rätta felet.

26 §

Den skattskyldiges bokföring

Utöver vad som föreskrivs i bokföringslagen ska den skattskyldige lägga upp sin bokföring så att de uppgifter som behövs för att påföra skatt fås ur den.

I fråga om mervärdesskatt ska bokföringen av de affärshändelser som inverkar på beloppet av den skatt som ska betalas och dras av basera sig på sådana verifikationer som avses i bokföringslagen, med ytterligare beaktande av vad som i mervärdesskattelagen föreskrivs om verifikationer.

En bokföringsskyldig betalare ska ha lönebokföring över betalningar som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst och slutlig löneskatt samt över arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter.

Närmare bestämmelser om bokföringen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

27 §

Anteckningsskyldighet

En skattskyldig som inte är bokföringsskyldig ska föra sådana anteckningar att de uppgifter som behövs för att påföra skatt fås ur dem.

För mervärdesskattens del ska anteckningarna basera sig på daterade och numrerade verifikationer med ytterligare beaktande av vad som i mervärdesskattelagen föreskrivs om verifikationer.

En betalare som inte är bokföringsskyldig ska föra anteckningar om betalningar som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst och slutlig löneskatt samt om arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om anteckningarna.

28 §

Förvaring av verifikationer, anteckningar och lönebokföring

Den bokföringsskyldige ska bevara verifikationer sex år från den tidpunkt som avses i 4 §, om inte något annat föreskrivs någon annanstans.

En anteckningsskyldig enligt 27 § ska bevara anteckningarna och verifikationerna sex år från den tidpunkt som avses i 4 §, om inte något annat föreskrivs någon annanstans.

En bokföringsskyldig betalare ska bevara sin lönebokföring i tio år efter räkenskapsperiodens utgång, med iakttagande i övrigt av vad som i bokföringslagen föreskrivs om bevaringstiden för bokföringsmaterial.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förvaringen av verifikationer, anteckningar och lönebokföring.

5 kap.

Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

29 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter

På utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter tillämpas 15, 15 a—15 d, 16, 17, 17 a och 18 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

En räntebetalare ska årligen till Skatteförvaltningen ge in uppgifter om räntor som omfattas av källskatt enligt lagen om källskatt på ränteinkomst och om den källskatt som tagits ut på dem. Den som emitterar ett masskuldebrevslån ska dessutom uppge villkoren för det lån denne emitterar, samt en arbetsgivare som betalar ränta på en insättning i ett intressekontor de kontovillkor som denne iakttar i insättningsverksamheten.

En arbetsgivare ska årligen lämna Skatteförvaltningen uppgifter om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Den myndighet som beviljar tillstånd att anordna lotteri ska underrätta Skatteförvaltningen om de tillstånd som beviljats.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska varje månad lämna Skatteförvaltningen en förteckning över skattskyldiga som betalar apoteksskatt samt uppgifter om när skattskyldigheten börjar och upphör.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas, tidpunkten då uppgifterna ska lämnas och det sätt på vilket de ska lämnas eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter i situationer som är av ringa ekonomisk betydelse eller av ringa betydelse för skattekontrollen.

30 §

Utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter

På utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter tillämpas 19 och 20 § i lagen om beskattningsförfarande.

En räntebetalare ska på uppmaning av Skatteförvaltningen lämna uppgifter om de skattskyldiga som har fått räntor enligt 3 § i lagen om källskatt på ränteinkomst och för vilka källskatt inte har tagits ut samt om de räntor som betalats till dem.

Säljare av investeringsguld ska på uppmaning av Skatteförvaltningen visa upp det material som avses i 209 t § i mervärdesskattelagen för granskning och lämna uppgifter om det.

Ett postföretag som är ålagt att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt postlagen (415/2011) ska på uppmaning av Skatteförvaltningen lämna uppgifter om postanvisningar och postförskottsanvisningar som har anlänt till en kund samt om annan penningrörelse genom postens förmedling.

31 §

Särskilda bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

Vad som i 20 § föreskrivs om dem som ansvarar för deklarationsskyldigheten gäller också dem som är skyldiga att lämna uppgifter enligt detta kapitel.

På utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas dessutom 21, 22, 22 a, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarande.

6 kap.

Betalning av skatt

32 §

Betalning av skatt för skatteperioden

Den skattskyldige ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2 eller 3 mom.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom. och en lotteriskattskyldig ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånad som följer på skatteperioden.

Om den skattskyldiges skatteperiod är kalenderåret, ska skatt för skatteperioden betalas senast den sista dag i februari som följer på skatteperioden.

Kommuner, församlingar och Folkpensionsanstalten ska betala förskottsinnehållning som de verkställt samt källskatt och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som de tagit ut under en skatteperiod så att de dras av från de belopp som enligt lagen om skatteredovisning (532/1998) redovisas till dessa skattetagare under kalendermånaden efter skatteperioden.

33 §

Betalning av skatt när skatteperioden ändras

Om den skattskyldiges skatteperiod förkortas under en pågående skatteperiod på det sätt som avses i 13 § eller 15 § 2 mom., ska skatten för den del av skatteperioden som föregick ändringen betalas senast på den allmänna förfallodagen under den andra kalendermånad som följer på den sista kalendermånaden i den del av skatteperioden som föregick ändringen.

Om en skattskyldig som tillämpar en skatteperiod som avses i 11 § 2 eller 4 mom. eller 12 § 2 mom. upphör med sin verksamhet under ett pågående kalenderår, anses skatteperioden löpa ut den dag då verksamheten upphör. Skatten för skatteperioden ska betalas senast på den allmänna förfallodagen under den andra kalendermånad som följer på den månad då verksamheten upphörde.

34 §

Betalning av skatt som Skatteförvaltningen påfört

Skatt, skatteförhöjning, försummelseavgift och förseningsavgift ska betalas senast på den allmänna förfallodag som nämns i beslutet.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om hur förfallodagen ska bestämmas.

7 kap.

Påföljdsavgifter

35 §

Förseningsavgift

Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige att betala en förseningsavgift, om skattedeklarationen lämnas efter den föreskrivna tidpunkten.

Förseningsavgiften påförs enligt skatteperiod för varje skatteslag som deklarerats för sent.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. då förseningsavgiften påförs ska som ett enda skatteslag betraktas

1) förskottsinnehållning som har verkställts på annat än dividend, överskott från ett andelslag, vinstandel, inkomst av virkesförsäljning, ersättning för arbete som betalats till ett samfund, ett andelslag eller en annan sammanslutning eller ränta som omfattas av förskottsinnehållning,

2) arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, och

3) källskatt som har tagits ut på annan ränta, dividend eller royalty än vad som avses i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst eller med stöd av lagen om källskatt på ränteinkomst.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning på det sätt som föreskrivs i 7 § innan förseningsavgiften påförs, om det är nödvändigt av särskilda skäl.

Förseningsavgift behöver inte påföras om skattedeklarationen lämnats för sent på grund av en störning i ett allmänt datanät eller i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster. Förseningsavgift påförs inte om skatteförhöjning påförs för skatt som deklarerats för sent.

Förseningsavgiften är inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

Förseningsavgiften redovisas till skattetagarna i samma proportion som skatt som har deklarerats för sent.

36 §

Förseningsavgiftens belopp

Förseningsavgiften är tre euro för varje dag efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till den tidpunkt då deklarationen lämnas in, dock högst 135 euro. Om deklarationen lämnas in senare än 45 dagar efter den sista inlämningsdagen är förseningsavgiften dock nämnda belopp ökad med två procent av den skatt som ska betalas och som deklarerats för sent.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan är den förseningsavgift som påförs på grundval av en rättensedeklaration som ska lämnas för skatteperioden två procent av den skatt som ska betalas och som deklarerats för sent. Om rättensedeklarationen lämnas in högst 45 dagar efter den sista inlämningsdagen för deklarationen, påförs dock ingen förseningsavgift.

Förseningsavgift som påförs på grundval av skattebeloppet är högst 15 000 euro per skatteperiod.

Förseningsavgift som bestäms på grundval av skattebeloppet rättas om det skattebelopp som ska betalas blir mindre till följd av en rättensedeklaration, fastställandet av skatt, rättelse av ett beslut, ändringssökande eller någon annan motsvarande orsak.

37 §

Skatteförhöjning

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatteförhöjning, om

1) en skattedeklaration eller en annan anmälan eller en annan föreskriven uppgift eller utredning är bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnats in,

2) förskottsinnehållning inte har verkställts eller källskatt inte har tagits ut inom förskriven tid.

Skatteförhöjning behöver inte påföras om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Om den skattskyldige lämnar skattedeklaration eller rättar skattebeloppet uppenbarligen i syfte att bli befriad från förseningsavgift eller skatteförhöjning, påförs den skattskyldige skatteförhöjning i stället för förseningsavgift.

Om ingen skatt påförs i samband med en skatteförhöjning, redovisas skatteförhöjningen till staten.

38 §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är tio procent av den skatt som påförts till den skattskyldiges nackdel.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av den skatt som påförts till den skattskyldiges nackdel, om

- 1) den försummelse som avses i 37 § är återkommande, eller
- 2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Skatteförhöjningen är 25 procent av ett uppskattat skattebelopp.

Om det är fråga om ett ärende som lämnar rum för tolkning eller är oklart på det sätt som avses i 6 § eller om skatteförhöjning enligt 1 mom. skulle vara orimlig av någon annan särskild orsak, är skatteförhöjningen tre procent av den skatt som påförts till den skattskyldiges nackdel.

Skatteförhöjning som påförts med stöd av 37 § 3 mom. utgörs av de belopp som anges i 1 och 2 mom. av den skatt som ska betalas och som deklarerats för sent.

Om ingen skatt påförs är skatteförhöjningen högst 200 euro.

39 §

Försummelseavgift

Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige att betala högst 5 000 euro i försummelseavgift, om denne trots Skatteförvaltningens uppmaning underlåter att fullgöra

- 1) den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 130 § 4 mom. eller 130 a § 5 mom. i mervärdesskattelagen,
- 2) den anmälningsskyldighet rörande registrering som föreskrivs i 133 f, 133 m, 134 a, 161 § 1 eller 2 mom. i mervärdesskattelagen eller 31 § i lagen om förskottsuppbörd,
- 3) den skyldighet att ge en verifikation som föreskrivs i 209 b § i mervärdesskattelagen eller i 35 § i lagen om förskottsuppbörd,
- 4) den bokföringsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 134 e § i mervärdesskattelagen eller i 26 § i denna lag eller den anteckningsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 27 §,
- 5) den skyldighet att anteckna uppgifter i fakturor som föreskrivs i 209 e eller 209 f § i mervärdesskattelagen.

Försummelseavgift behöver inte påföras, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.

Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

Försummelseavgiften redovisas till staten.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

8 kap.

Påförande av skatt och rättelse av beslut

40 §

Påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges nackdel

Om för litet skatt har deklarerats eller om det av någon annan orsak har blivit för litet skatt att betala, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet till den skattskyldiges nackdel.

Skatt påförs inte och rättelse görs inte, om Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ärendet. Skatt får dock påföras och rättelse göras, om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet av ärendet. Ett skrivfel, ett räknefel eller något annat därmed jämförbart fel kan rättas.

Skatt påförs inte och rättelse görs inte om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

41 §

Påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges fördel

Om det felaktigt har betalats för mycket skatt eller om beskattningen innehåller något annat fel till den skattskyldiges nackdel, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet till den skattskyldiges fördel.

Om Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till dess kontrollverksamhet med stöd av 45—47 § upptäcker ett fel till den skattskyldiges nackdel, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet till den skattskyldiges fördel.

Skatt påförs inte och rättelse görs inte, om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

42 §

Uppgifter som används för att påföra skatt

Skatt påförs utifrån den skattskyldiges deklARATIONER, uppgifter som erhållits från utomstående som är skyldiga att lämna uppgifter samt andra utredningar som erhållits i saken.

43 §

Påförande av skatt enligt uppskattning

Har den skattskyldige helt och hållet låtit bli att deklarerat skatt eller uppenbart deklarerat för litet i skatt och har den skattskyldige inte trots uppmaning lämnat de uppgifter som behövs för att påföra skatt, påför Skatteförvaltningen skatt enligt uppskattning.

Skatteförvaltningens sänder en uppmaning som innehåller en uppskattning av den skatt som avses i 1 mom. När skatten uppskattas ska den skattskyldiges verksamhet, jämförelseuppgifter eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Lämnar den skattskyldige en skattedeklaration efter det att skatten för skatteperioden har påförts enligt uppskattning kan Skatteförvaltningen undanröja beslutet. Skattedeklarationen betraktas då som en skattedeklaration som lämnats för sent.

Beslutet undanröjs med beaktande av vad som i 40 och 41 § föreskrivs om rättelse av beslut. Ändring får inte sökas i undanröjande av beslut.

44 §

Tidsfristen för påförande och rättelse av skatt

Skatt ska påföras eller ett beslut rättas inom tre år från den tidpunkt som avses i 4 §.

45 §

Fortsatt tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatteförvaltningen kan låta tidsfristen enligt 44 § för påförande eller rättelse av skatt till den skattskyldiges nackdel omfatta ytterligare ett år, om

- 1) en kontrollåtgärd har inletts exceptionellt sent på grund av uppgifter som lämnats av en annan myndighet eller fått någon annanstans ifrån eller om åtgärden kräver myndighetssamarbete,
- 2) den skattskyldige har lämnat en anmälan eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent eller den skattskyldige som är föremål för kontrollåtgärden försvårar avsevärt utförandet av kontrollåtgärden.

Beslutet om fortsatt tidsfrist ska fattas innan tidsfristen enligt 44 § löper ut och delges på det sätt som föreskrivs i 56 §. Om Skatteförvaltningen har fått de uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten eller den anmälan eller en annan utredning som avses i 2 punkten innan tidsfristen enligt 44 § löper ut, kan beslutet ändå fattas inom 60 dagar från det att uppgifterna, anmälan eller andra utredningar har erhållits.

Ändring i ett beslut som avses i 2 mom. får inte sökas separat.

46 §

Förlängd tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatt får påföras eller ett beslut rättas till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen enligt 44 § inom sex år från den tidpunkt som avses i 4 § till den del som påförandet eller rättelsen av skatten baserar sig på sådana uppgifter som inverkar på den skattskyldiges beskattning och som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

47 §

Påförande och rättelse av skatt till följd av ett brott

Skatt får påföras eller ett beslut rättas till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen enligt 44 § inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal i ett brottmål enligt 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

Skatteförvaltningen rättar ett beslut som avses i 1 mom. till den del åklagaren har återkallat åtalet eller åtalet har förkastats genom en dom eller ett beslut som vunnit laga kraft eller avvisats utan prövning. Vid förfarandet iakttas bestämmelserna i 41 § om rättelse av beslut till den skattskyldiges fördel.

Påförande eller rättelse av skatt till följd av ett brott kan riktas mot en juridisk person, om en fysisk person som handlat för den juridiska personens räkning åtalas för ett brott som avses i 1 mom.

48 §

Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt

När skatt påförs eller rättelse görs till den skattskyldiges nackdel, ska det bestämmas att den skattskyldige ska betala dröjsmålsränta. Den skattskyldige kan också påföras skatteförhöjning.

Skatt har påförts och rättelse har gjorts inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut har fattats innan de tidsfrister som föreskrivs i denna lag har löpt ut.

49 §

Påförande och rättelse av skatt för dödsbon

Efter att den skattskyldige avlidit ska dödsboet påföras skatten och en rättelse av ett beslut riktas mot dödsboet. Skatt inte påföras och beslut inte rättas om den tidsfrist som föreskrivs i 44 § har löpt ut.

50 §

Avstående från påförande eller rättelse av skatt

Skatt behöver inte påföras eller rättelse göras till den skattskyldiges nackdel om skatten ska anses vara obetydlig och uppnående av jämlikhet vid beskattningen eller arten hos den skattskyldiges försummelser eller det att försummelserna upprepats inte kräver det.

Mervärdesskatt behöver inte påföras eller rättelse göras, om orsaken till att för litet skatt har påförts är ett fel som har lett till att någon annan skattskyldig har påförts för mycket skatt vid mervärdesbeskattningen och jämlikhet vid beskattningen eller någon annan orsak inte kräver att skatt påförs eller rättelse görs. För detta krävs att den skattskyldige visar upp en förbindelse enligt vilken den som har rätt att få återbäring avstår från sin rätt till återbäring. Den som har avgett förbindelsen har ingen rätt till återbäring.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när skatten ska anses vara obetydlig på det sätt som avses i 1 mom.

51 §

Särskilda bestämmelser om betalare

Förskottsinnehållningen för en betalare är högst 40 procent av betalningen.

Till betalaren behöver skatten inte påföras eller rättelse göras helt eller delvis, när det med beaktande av omständigheterna är sannolikt att skatt inte behöver påföras eller skatten rättas för att skatten ska kunna säkras eller av någon annan motsvarande särskild orsak. Skatteförhöjning och dröjsmålsränta kan dock påföras i sådana fall. Dröjsmålsränta beräknas till utgången av det år som följer på det kalenderår då förskottsinnehållningen skulle ha verkställts.

Om Skatteförvaltningen redan har påfört betalaren skatt, avlyfts skatten på tjänstens vägnar, om mottagaren av betalningen har betalat de skatter och avgifter som ska betalas på prestationen eller om det inte har funnits några skatter eller avgifter att betala. Skatteförhöjning eller dröjsmålsränta som påförts betalaren avlyfts inte, om inte något annat följer av särskilda skäl.

Om den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning har underlåtit att verkställa förskottsinnehållning, men källskatt har tagits ut på inkomsten, ska källskatten dras av från den skatt som påförts den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning. På motsvarande sätt förfaras också i en situation där den som är skyldig att ta ut källskatt har underlåtit att ta ut källskatt, men förskottsinnehållning har verkställts på inkomsten.

9 kap.

Beslut av skatteförvaltningen

52 §

Meddelande av beslut

Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige ett beslut när skatt påförs eller ett beslut rättas till den skattskyldiges fördel eller nackdel eller den skattskyldige påförs skatteförhöjning, förseningsavgift eller försummelseavgift.

Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige ett beslut i ett ärende som avses i 15 § 5 och 6 mom.

Skatteförvaltningen ska meddela den som är skyldig att lämna uppgifter ett beslut, om denne vägrar att lämna de uppgifter som avses i 5 kap. och som Skatteförvaltningen uppmanat den uppgiftsskyldige att lämna.

Skatteförvaltningen ska meddela beslut i ett ärende enligt 45 § som avser fortsatt tidsfrist för påförande av skatt eller rättelse av beslut.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

53 §

Beslut på den skattskyldiges begäran

Skatteförvaltningen ska på begäran av den skattskyldige meddela denne beslut i ett ärende som avses i 12 § och 15 § 3 mom.

54 §

Beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Skatteförvaltningen ska på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt meddela beslut när enheten anser att en skattskyldig borde påföras skatt, dröjsmålspåföljd eller någon annan påföljd.

55 §

Innehållet i beslut

Av ett beslut ska den myndighet framgå som fattat beslutet jämte kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar den skattskyldige, motivering till beslutet samt uppgift om hur ärendet har avgjorts.

Beslutet behöver inte motiveras när motivering är uppenbart onödig.

Bestämmelser om beslut och andra handlingar som inte behöver undertecknas utfärdas genom förordning av statsrådet.

56 §

Delgivning till den skattskyldige

Ett beslut eller en annan handling som berör beskattningen ska delges den skattskyldige. Delgivning ska dock ske till den skattskyldiges lagliga företrädare eller befullmäktigade, om ett ombud har anmälts till Skatteförvaltningens kundregister.

Bevislig delgivning till samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar sker under den adress som samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen har uppgett.

Ett beslut av Skatteförvaltningen eller av skatterättelsenämnden, från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Beslut om förseningsavgift och avlyftande av beskattning enligt uppskattning enligt 43 § 3 mom. antecknas i det sammandrag som avses i 14 § i lagen om skatteuppbörd och om vars delgivning det föreskrivs i den lagen.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

57 §

Delgivning till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt delges beslut så att enheten ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i skattelagstiftningen.

10 kap.

Ändringssökande

58 §

Omprövningsmyndighet

Skatterättelsenämnden avgör begäran om omprövning som avses i denna lag. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en begäran om omprövning till den del begäran godkänns, om den som söker ändring är någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

59 §

Rätt att söka ändring

Ändring i Skatteförvaltningens beslut får sökas av den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och någon annan som enligt den berörda skattelagen har rätt att söka ändring.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har rätt att söka ändring för skattetagarens räkning.

60 §

Begäran om omprövning

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom skriftlig begäran om omprövning. Ändring får inte sökas om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär.

Begäran om omprövning ska inlämnas till Skatteförvaltningen inom föreskriven tid.

Begäran om omprövning ska behandlas utan obefogat dröjsmål.

Bestämmelser om sökande av ändring i Skatteförvaltningens förhandsavgörande finns i 64 §.

61 §

Tidsfrist för begäran om omprövning

Begäran om omprövning ska framställas inom tre år från den tidpunkt som avses i 4 §.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Begäran om omprövning kan dock alltid framställas inom 60 dagar från den dag då den skattskyldige har fått del av beslutet.

Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är 60 dagar från det att beslutet fattades.

62 §

Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen

En skattskyldig som begärt ett beslut om registrering, andra som har rätt att söka ändring och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett sådant beslut av Skatteförvaltningen som gäller registrering enligt den berörda skattelagen. Ändring får dock inte sökas i ett ärende som gäller registrering av en betalare.

Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 5 kap. Den som är skyldig att lämna uppgifter och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller försummelseavgift som påförts med stöd av 31 §.

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller försummelseavgift enligt 39 §.

Ändring i ett sådant beslut av Skatteförvaltningen som avses i 52 § 2 mom. och 53 § söks på det sätt som föreskrivs i 5 mom.

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas inom 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas dock från det att beslutet fattades. Vid ändringssökande iakttas i övrigt vad som föreskrivs i detta kapitel.

63 §

Besväransvisning som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut

Till skatterättelsenämndens beslut ska fogas besväransvisning enligt 47 § i förvaltningslagen (434/2003), av vilken framgår hur den som är missnöjd med avgörandet ska förfara för att föra ärendet till förvaltningsdomstolen för prövning eller söka ändring genom prejudikatbesvär enligt 68 § i denna lag.

I besväransvisningen ska också förfarandet i ett ärende som gäller tillstånd för prejudikatbesvär beskrivas i huvuddrag

64 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Skatteförvaltningens förhandsavgörande och beslut med anledning av begäran om omprövning enligt denna lag får överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige eller den som är skyldig att lämna uppgifter hade sin hemkommun då Skatteförvaltningen fattade sitt beslut.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Beslut som gäller mervärdesskatt och skatt på försäkringspremie överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.

Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.

Ändring får inte sökas i Skatteförvaltningens beslut genom vilket det bestäms att förhandsavgörande inte meddelas.

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos förvaltningsdomstolen.

65 §

Besvärstid

Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfående av ett beslut med anledning av begäran om omprövning.

Besvär över ett förhandsavgörande ska anföras inom 30 dagar från delfående av beslutet.

Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

66 §

Hörande då besvär behandlas

Förvaltningsdomstolen ska ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande på den skattskyldiges besvär och den skattskyldige tillfälle att avge bemötande på besvär som anförts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt vid behov den ändringssökande tillfälle att avge genmäle.

Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 6000 euro och om ärendet inte lämnar rum för tolkning och inte är oklart.

67 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Vid ändringssökande iakttas då 71 § i lagen om beskattningsförfarande, dock så att besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är 30 dagar från delfående av beslutet.

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos högsta förvaltningsdomstolen.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

68 §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige och andra som har rätt att söka ändring samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. Vid ändringssökande iakttas då vad som föreskrivs i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

69 §

Ändringssökande i beslut som gäller registrering

Ändringssökande som gäller registrering ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

Om den myndighet hos vilken ändring söks har ändrat ett beslut som gäller registrering på grund av att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har sökt ändring, ska myndigheten samtidigt bestämma en tidpunkt från och med vilken avgörandet ska tillämpas.

70 §

Omröstning

Om ett ärende avgörs av skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen genom omröstning, gäller såsom beslut den åsikt som flertalet har omfattat. Vid lika röstetal gäller såsom beslut den åsikt som är fördelaktigare för den skattskyldige eller, om denna grund inte kan tillämpas, den åsikt som ordföranden har omfattat.

71 §

Särskilda bestämmelser om ändringssökande och om ändringar på grund av ändringssökande

Den skattskyldig eller någon annan som svarar för skatten är trots att ändring har sökts skyldig att betala den påförda skatten, dröjsmålspåföljden och någon annan påföljd.

Har skatten genom ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts blivit avlyft eller nedsatt har den som saken gäller rätt att som återbäring få den skatt som påförts till för högt belopp jämte räntepåföljder.

Om den myndighet hos vilken ändring sökts till följd av ändringssökande har ansett att någon är skattskyldig och höjt det skattebelopp som ska betalas, påför Skatteförvaltningen den skattskyldige skatten jämte räntepåföljder.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

72 §

Rättegångskostnader

Bestämmelser om ersättning för rättegångskostnader finns i 13 kap. i förvaltningsprocesslagen.

73 §

Följdändring

Om beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för någon skatteperiod har ändrats till följd av ett beslut av Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring söks eller till följd av den skattskyldiges skattedeklaration eller rättelsedeklaration, på ett sätt som inverkar på beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för en annan skatteperiod, påför eller rättar Skatteförvaltningen den skatt som ska betalas eller dras av för den nämnda skatteperioden på ett sätt som motsvarar ändringen.

Om beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av har ändrats till följd av ett beslut av Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring söks eller till följd av den skattskyldiges skattedeklaration eller rättelsedeklaration på ett sätt som inverkar på beloppet av den skatt som en annan skattskyldig ska betala eller dra av, påför eller rättar Skatteförvaltningen den sistnämnda skatten så att den motsvarar ändringen.

Skatteförvaltningen kan göra en följdändring också när beskattningen av ett skatteslag enligt denna lag eller någon annan lag har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av ett annat skatteslag.

En följdändring enligt 2 mom. till den skattskyldiges fördel förutsätter begäran från den skattskyldige.

En följdändring behöver inte göras om ändringen är oskäligen av särskilda orsaker.

74 §

Genomförande av ändringar

Ett ärende som ska behandlas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring söks eller av Skatteförvaltningen, en följdändring och andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande, ska genomföras med iakttagande av vad som föreskrivs om påförande av skatt och rättelse av beslut i 40 och 41 §. Ändring i de beslut som fattats ska sökas enligt vad som i detta kapitel föreskrivs om sökande av ändring i beslut om påförande av skatt eller rättelse av beslut.

Skatteförvaltningen ska, om inte något annat följer av särskilda skäl, på eget initiativ bestämma att verkställigheten av en fordran ska avbrytas till den del som den myndighet hos vilken ändring söks har upphävt beskattningsbeslutet och återförvisat ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling. Förordnande om avbrott ska utfärdas omedelbart efter det att beslutet av den myndighet hos vilken ändring söks har delgetts Skatteförvaltningen. När förordnande om avbrott utfärdas ska bestämmelserna i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) iakttas.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

De ändringar i beskattningen som avses i denna paragraf ska göras trots att tidsfristen för påförande eller rättelse av skatt har löpt ut eller andra förutsättningar för att påföra skatt eller rätta skatten saknas.

75 §

Grundbesvär

På ärenden som avses i denna lag tillämpas inte bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

76 §

Skattebedrägeri och skatteförseelse

Bestämmelser om straff för skattebedrägeri finns i 29 kap. 1—3 § i strafflagen.

Bestämmelser om straff för skatteförseelse finns i 29 kap. 4 § i strafflagen.

Om ett brott enligt 1 och 2 mom. med beaktande av skattebeloppet och andra omständigheter är ringa, kan Skatteförvaltningen, även med beaktande av en eventuell skatteförhöjning som påförts, låta bli att göra polisanmälan.

77 §

Förstörda handlingar

Om en skattedeklaration eller en annan handling som lämnats in till Skatteförvaltningen har förstörts ska den lämnas in på nytt.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om nytt fullgörande av deklara-tions-skyldigheten samt om påförande av skatt i det fallet att skattedeklarationen eller en annan handling har förstörts.

78 §

Ansvar för skatt

Bestämmelser om skatteansvar finns i de relevanta skattelagarna och i lagen om skatteuppbörd.

Bestämmelser om åläggande av skatteansvar finns i 57 och 67 § i lagen om skatteuppbörd.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

79 §

Handräckning

Regionförvaltningsverket och polisen är inom ramen för sin behörighet skyldiga att lämna skattemyndigheterna och de myndigheter hos vilka ändring söks nödvändig handräckning.

80 §

Signering och elektronisk kommunikation

Den skatteskyldige ska underteckna skattedeklarationen samt andra anmälningar och handlingar.

Skattedeklarationer samt andra anmälningar och handlingar som kan lämnas till Skatteförvaltningen på elektronisk väg och som ska signeras, ska certifieras med en ~~avancerad~~ elektronisk signatur ~~enligt lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009)~~ eller på något annat godtagbart sätt.

Skatteförvaltningen meddelar närmare forskrifter om med vilket elektroniskt förfarande och på vilket sätt skattedeklarationer samt andra anmälningar och handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas på elektronisk väg.

81 §

Intyg över mottagna handlingar

Skatteförvaltningen ska på begäran ge ett intyg över att en handling har tagits emot.

12 kap.

Ikraftträdande

82 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft och därefter samt för en skatteperiod enligt 11 § 3 mom. som går ut efter ikraftträdandedagen.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

83 §

Övergångsbestämmelser

På beskattningsförfarande och ändringssökande för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter lagens ikraftträdande och som gäller en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet samt andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Vid delgivning av beslut som fattats efter ikraftträdandet ska bestämmelserna i denna lag tillämpas på beslut som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet samt andra beslut.

Överbetald skatt för en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet kan inte dras av från skatteperioder som börjar på ikraftträdandedagen eller därefter eller på basis av en ansökan betalas tillbaka som återbäring efter lagens ikraftträdande.

På förfarandet för avlyftande av skatt som påförts enligt uppskattning för en skatteperiod som löper ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. På påföljder av försummelse att lämna skattedeklaration tillämpas dock i dessa fall de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas den skatteperiod som gällde vid ikraftträdandet tills skatteperioden ändras i överensstämmelse med bestämmelserna i denna lag.

Som skatteperiod för en skattskyldig vars skatteperiod på ansökan kan betraktas som en sådan skatteperiod som avses i 11 § 2 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. i denna lag betraktas emellertid från ikraftträdandedagen den längre skatteperiod som avses i nämnda lagrum, under förutsättning att den skattskyldige har gjort en ansökan om detta inom tre månader från ikraftträdandet.

På försummelse enligt 39 § som inträffat innan denna lag trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På påföljder av försummelse av uppgifter som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter och som har begärts före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Apoteksskatt som ska betalas för en skatteperiod som löper ut det år då lagen träder i kraft ska betalas senast på den allmänna förfallodagen i juni det år som följer på det år då skatteperioden löpt ut.

Skatteförvaltningen får meddela i 16 § 2 mom. avsedda begränsande föreskrifter för en skatteperiod som har upphört innan denna lag trätt i kraft men för vilken deklaration ska lämnas efter ikraftträdandet.

2.

Lag

om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på det förfarande som ska iakttas vid betalning, återbäring och indrivning av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/). Lagen tillämpas på skatter enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem, om inte något annat föreskrivs i den lag det är fråga om.

Lagen tillämpas dessutom på uppbörd av andra skatter och avgifter, om så föreskrivs särskilt.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) skatt de skatter, avgifter och andra betalningar enligt 1 § som Skatteförvaltningen bär upp och redovisar, samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland med stöd av ett avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (handräckningsavtal) eller rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder,

2) skattskyldig de som är skattskyldiga enligt de lagar som nämns i 1 § och de som är skyldiga att betala skatt som avses i 1 §,

3) skatteuppbörd åtgärder i anslutning till uppbörd och återbäring av skattemedel samt bokföring av skattemedel,

4) indrivning av skatt Skatteförvaltningens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningssätt som föreskrivs i denna eller någon annan lag,

Betänkande FiUB 9/2016 rd

5) återbäring belopp som ska återbäras till den skattskyldige och på beloppet beräknade räntor samt från en främmande stat till Finland överförd skatt eller förskott på skatt som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter.

3 §

Behörig myndighet

Skatteförvaltningen är behörig myndighet.

4 §

Skatter som ska uppbäras gemensamt

Av de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande uppbärs statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, försäkrades sjukförsäkringspremier och rundradioskatt för personer gemensamt som en enda skatt för skatteåret. Inkomstskatt för samfund och rundradioskatt för samfund uppbärs liksom gemensamt som en enda skatt för skatteåret.

5 §

Betalningsrörelse i fråga om skattemedel

Skatter uppbärs samt återbäring och andra prestationer betalas via Skatteförvaltningens kon-
ton för detta ändamål i statens betalningsrörelsebanker.

6 §

Bokföring av skattemedel

Skatteförvaltningen för bok över skattemedel vilken ska innehålla uppgifter om de skatter som influtit och återburits samt om andra betalningar. Av bokföringen av skattemedel ska framgå de uppgifter som förutsätts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den liksom de uppgifter som krävs för redovisningarna till skattetagarna.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

2 kap.

Specialbestämmelser om vissa skatter

7 §

Specialbestämmelsernas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på uppbörd av skatter enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt av försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på

1) komplettering av förskott enligt 2 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller förskottsbetalning enligt 23 § i den lagen,

2) källskatt som debiteras räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),

3) återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och inte på skatter och avgifter på inkomster som föreskrivs i 3 kap. i den lagen och som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,

4) mervärdesskatt på vilken tillämpas den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen,

5) återbäring av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

8 §

Användning av en betalning eller återbäring som betalning för skatt

En betalning eller återbäring som avser den skattskyldiges eller den för skatten ansvariges skatt enligt 7 § används till betalning av skatter enligt den paragrafen. Betalningen används dock till betalning av skatter som inte förfallit till betalning, tidigast på den förfallodag som avses i 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

En återbäring kan användas till betalning av skatt som förfallit till betalning som följer:

1) mervärdesskatt enligt 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring, den dag då skattedeklarationen eller en rättelse Deklaration till den har lämnats in, dock tidigast på den i 2 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ avsedda allmänna förfallodagen i den månad som följer på skatteperioden,

2) annan återbäring än sådan återbäring enligt 1 punkten som baserar sig på en rättelse Deklaration, den dag då rättelse Deklaration har lämnats in, dock tidigast på förfallodagen för skatten för skatteperioden,

3) återbäring som baserar sig på ett beslut eller ändringssökande som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut till den skattskyldiges fördel, den dag då rättelsen eller ändringsbeskattningen verkställs, dock tidigast på förfallodagen för det belopp som påförts genom det ursprungliga beslutet,

Betänkande FiUB 9/2016 rd

4) återbäring som baserar sig på befrielse från skatt eller på att indrivningen lämnas därhän den dag då beslutet om befrielse från skatt eller om att indrivningen ska lämnas därhän har fattats,

5) återbäring som baserar sig på rättelse av ett fel enligt 16 § den dag då rättelsen har gjorts.

Betalningar och återbäringar används för att betala skatterna i ordning från den äldsta till den senaste. Om en betalning har gjorts samma dag som en återbäring vore tillgänglig för betalning av skatt på det sätt som avses i 2 mom., används betalningen först.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om den ordning i vilken betalningar och återbäringar ska användas.

9 §

Användnings- och betalningsordning

Betalning eller återbäring av skatt som avses i 7 § används till betalning av skatter enligt den paragrafen i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna.

Skatter som har samma förfallodag betalas i följande ordning:

1) förskottsinnehållningar enligt lagen om förskottsuppbörd och andra skatter som betalas på eget initiativ och som har flera skattetagare, samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som hänför sig till dem,

2) avgifter enligt lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (/) samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som hänför sig till dem,

3) mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller enbart staten samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som hänför sig till dem,

4) försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

5) återbäringar som ska återkrävas med stöd av 34 §.

Avvikelse kan göras från betalningsordningen på grund av den skattskyldiges motiverade begäran.

I fråga om varje skatt betalas först de dröjsmålsräntor som beräknats på skatten.

En betalning eller återbäring används inte utan den skattskyldiges yrkande till betalning av en sådan skatt eller en del av en sådan skatt beträffande vilken verkställighet har förbjudits eller verkställigheten avbrutits.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om användnings- och betalningsordningen för skatter som avses i 7 §.

10 §

Kvarhållande av återbäring

På den skattskyldiges begäran kan Skatteförvaltningen hålla kvar en återbäring för betalning av kommande betalningsförpliktelser.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om tidsbegränsningar och begränsningar i euro i anslutning till kvarhållandet samt om andra förfaranden i samband med kvarhållande av återbäringar.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

11 §

Användning av en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar

Om det inte finns obetalda skatter enligt 7 §, kan en betalning eller återbäring av dessa skatter användas till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar som förfallit till betalning.

En betalning eller återbäring används då först till betalning av arvsskatt, gåvoskatt och återbäring av källskatt som tagits ut på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som betalats till inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Därefter används en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än de skatter som nämns i detta moment på det sätt som föreskrivs i 40 §.

En betalning används till betalning av andra skatter än de som avses i 7 § tidigast den sista dagen i den kalendermånad då betalningen har gjorts. Om den skattskyldige begär att betalningen ska återbäras, återbärs den på det sätt som föreskrivs i 5 kap.

En återbäring som hålls kvar med stöd av 10 § används till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än skatter enligt 7 § eller av arvsskatt, gåvoskatt eller återbäring av källskatt på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som betalats till inkomsttagaren, tidigast vid utgången av kalendermånaden.

12 §

Krediteringsränta

Om en betalning som avser skatt enligt 7 § används till betalning av skatten senare än på betalningsdagen, beräknas krediteringsränta på betalningen från dagen efter betalningsdagen till den dag då den används till betalning av skatten. Om betalningen återbärs eller används på det sätt som avses i 38 § 1 mom., beräknas krediteringsränta till den dag då det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

Om skattebeloppet minskar på grund av en rättelsedeklaration, ett beslut som gäller påförande eller rättelse av skatten eller ändringssökande, beräknas krediteringsränta på återbäringen till den dag som avses i 1 mom. från och med

1) dagen efter förfallodagen enligt 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

2) dagen efter den dag då skatten betalats, om skatten har betalats efter den förfallodag som avses i 1 punkten,

3) dagen efter förfallodagen för skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbäring som den tidigaste tidpunkten, om mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts som betalning.

På en återbäring som beror på befrielse från skatt eller på ett beslut om att lämna indrivning av skatt därhän beräknas krediteringsränta från beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom.

Krediteringsränta beräknas som årlig ränta enligt 32 §.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Staten svarar för krediteringsränta. Krediteringsränta som återkrävt av den skattskyldige in-
täktsförs till staten. Krediteringsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

13 §

Ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring

På mervärdesskatt enligt 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till
återbäring beräknas krediteringsränta från dagen efter förfallodagen enligt 32 § i lagen om be-
skattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, till den dag som föreskrivs
i 12 § 1 mom. i denna lag.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring blir större på grund av en rättel-
sedeklaration, ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut eller ändringssö-
kande, beräknas krediteringsränta på tilläggsbeloppet på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring blir mindre till följd av en rättel-
sedeklaration, ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut eller ändringssö-
kande ska på den återbäring som deklarerats till för stort belopp betalas dröjsmålsränta enligt 5 a §
i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) från dagen efter förfallodagen för skat-
ten för skatteperioden. Om den återbäring som deklarerats till för stort belopp emellertid har an-
vänts till betalning av skatt eller betalats som återbäring före förfallodagen, ska dröjsmålsränta be-
talas från dagen efter det att skatten använts eller debiterats Skatteförvaltningens konto. Dröjs-
målsränta beräknas till den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har betalats
eller då skatten har preskriberats. Krediteringsräntan korrigeras så att den motsvarar den föränd-
rade situationen.

14 §

Uppgifter som ska ges den skattskyldige

Den skattskyldige har rätt att regelbundet få följande uppgifter om skatter enligt 7 §:

- 1) till betalning av vilka skatter betalningarna och återbäringarna har använts,
- 2) obetalda skatter och en betalningsuppsmaning enligt 45 §,
- 3) beslut som ska delges genom ett sammandrag med stöd av denna lag, beslut om försenings-
avgift som fattats med stöd av 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som be-
talas på eget initiativ, beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som fattats med
stöd av 43 § 3 mom. i nämnda lag samt beslut jämte motivering om att lämna uttag av dröjsmåls-
ränta därhän som fattats med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Av de uppgifter som avses i 1 mom. sammanställs för en period av en kalendermånad ett sam-
mandrag senast den femte dagen efter kalendermånadens utgång.

Dessutom kan även andra uppgifter antecknas i ett sammandrag.

Sammandraget kan av särskilda skäl göras upp för en skattskyldig mera sällan än en gång i
månaden.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

15 §

Delgivning av sammandrag

Uppgifterna i det sammandrag som avses i 14 § delges den skattskyldige genom elektroniska servicetjänster i ett allmänt datanät. Den skattskyldige anses ha fått uppgifterna den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har gjorts upp. På den skattskyldiges begäran kan uppgifterna sändas också per post.

Om sammandraget inte kan delges genom elektroniska servicetjänster på grund av störning i datakommunikationerna eller annan motsvarande teknisk störning, delges det som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003).

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om det sammandrag som ska ges till den skattskyldige och om de uppgifter som ska antecknas i sammandraget.

16 §

Korrigerings av fel

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär, korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten ett fel som uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter att felet upptäckts, om inte något annat följer av 34 §.

Den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning innan felet korrigeras, om det behövs av särskilda skäl.

Ett beslut om korrigerings delges den skattskyldige på ett sammandrag enligt 14 §. På särskild begäran sänder Skatteförvaltningen beslutet till en part som har rätt att framföra begäran om korrigerings eller till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Ett fel behöver inte korrigeras om det är obetydligt och om det inte är till skada för den skattskyldige eller om det belopp som den skattskyldige grundlöst fått till godo är obetydligt och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver att korrigerings görs.

17 §

Tidsfrist för korrigerings av fel

Ett fel som avses i 16 § kan korrigeras inom tre år från utgången av det kalenderår då det sammandrag har gjorts upp i vilket den åtgärd eller uppgift som begäran om korrigerings gäller har antecknats eller bör ha antecknats.

Korrigerings kan göras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om begäran om korrigerings har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

3 kap.

Betalning av skatt

18 §

Betalningsställen

Skatter enligt denna lag betalas till ett penninginstitut. Betalaren svarar för kostnaderna för betalningen. Bestämmelser om de betalningsställen som tar emot betalningar utan att ta ut någon avgift för kostnaderna för betalningen utfärdas genom förordning av finansministeriet.

I samband med betalningen ska sådana uppgifter som behövs för att identifiera betalningen lämnas. Skatteförvaltningen meddelar närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

I fråga om betalning av skatter till utskökningsmyndigheten föreskrivs särskilt.

19 §

Tidpunkten för betalning av skatt

Debiterad skatt ska betalas senast på den förfallodag för skatten som bestäms i samband med debiteringen.

Bestämmelser om tidpunkten för betalning av skatt som betalas på eget initiativ finns i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Andra skatter än skatter som betalas på eget initiativ enligt 7 § ska betalas på den betalningsdag som bestäms enligt lag eller förordning.

20 §

Tidpunkten när betalning anses ha skett

Skatten anses vara betald till Skatteförvaltningen den dag då

- 1) betalningen har debiterats betalarens konto, eller
- 2) betalningen har skett kontant till ett penninginstitut eller ett betalningsställe för skatter om vilket förskrivs särskilt.

Har någon uppgift om betalnings- eller debiteringsdag inte förmedlats med betalningen, anses skatten vara betald den dag då den har bokförts på Skatteförvaltningens konto.

21 §

Betalning efter betalnings- eller förfallodagen

Bestämmelser om de dröjsmålspåföljder som beräknas beträffande en skatt som betalats efter betalningsdagen eller förfallodagen finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

22 §

Överföringstidpunkt

Statens betalningsrörelsebanker överför under dagen mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto i enlighet med vad som överenskommits i samband med avtalet om skötsel av statens betalningsrörelse.

Andra än i 1 mom. avsedda penninginstitut överför dagligen under dagen mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto senast den vardag närmast efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet för allmänheten. Om penninginstitutet inte är öppet för allmänheten på betalningsdagen, överförs medlen senast den andra dagen efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om den tidpunkt då de övriga betalningsställen som tar emot skattemedel överför mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto.

23 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt

Bestämmelser om uppbörds- och betalningstiderna eller om förfallodagarna för skatter samt om antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna utfärdas genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som iakttas vid betalning.

4 kap.

Användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt

24 §

Betalningsordning för skatt

En betalning eller återbäring används först till betalning av dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten sedan till betalning av skatteförhöjning och därefter till betalning av skattekapitalet. En betalning och en återbäring används sist till betalning av ränta på kvarskatt eller samfundsränta som ska betalas. Om skatten uppbärs i flera rater än en, används medlen i första hand till betalning av den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har avsett att medlen ska användas till betalning av en annan rat.

Med avvikelse från 1 mom. används en betalning eller återbäring av skatt enligt 7 § på det sätt som föreskrivs i 9 §. En betalning eller återbäring som används till annan skatt som betalas på eget initiativ används först till betalning av skatten och därefter till skattetillägg. Till betalning av skatteförhöjning som påförts för arvsskatt, gåvoskatt och sådan återbetalning av källskatt på ränta, di-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

vidend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som ska betalas till inkomsttagaren används en betalning eller återbäring efter skattekapitalet.

Om det i någon annan lag som tillämpas på indrivning av en skatteskuld föreskrivs att en betalning ska användas på ett sätt som avviker från 1 och 2 mom., iakttas bestämmelserna i den lagen vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet. Andra än i detta moment avsedda betalningar och återbäringar som gäller samma skatt kan användas i enlighet med 1 och 2 mom.

25 §

Ospecificerade eller oidentifierade betalningar

En ospecificerad betalning som är avsedd till betalning av skatt används i samma ordning som en återbäring enligt 40 §. Nämda bestämmelse tillämpas också när flera skatter eller skatterater drivs in hos den skattskyldige på samma gång.

En betalning som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat användas till betalning av skatt eller återbäras till betalaren, intäktsförs till staten. Om behövliga uppgifter fås efter intäktsföringen, används betalningen till betalning av betalarens skatter eller återbärs till betalaren.

26 §

Användning av skatt som överförs till Finland från utlandet

Har skatt eller förskott på skatt överförts från en främmande stat till Finland och har skatten eller förskottet inte använts till avkortning av den skattskyldiges i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, används de överförda medlen till betalning av den kvarskatt eller något annat belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning. På den del av skatten som svarar mot de överförda medlen tas ingen i lagen om beskattningsförfarande avsedd ränta ut på kvarskatt eller samfundsränta som ska betalas. Räntor tas inte heller ut vid senare betalning.

Skatt som överförts från utlandet används till betalning av kvarskatt innan en återbäring enligt 37 § används.

Den åtgärd som avses i 1 mom. utförs den dag då beskattningen slutförs. Om skatterna används till betalning av skatter som Skatteförvaltningen påfört efter det år som följer på skatteåret, vidtas en åtgärd enligt 1 mom. dock den sista dagen i den månad som följer på den månad då skatten påfördes.

27 §

Närmare föreskrifter om användning av betalningar eller prestationer

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas när en betalning eller något annat belopp som räknas som betalning av skatt ska användas till betalning av den skattskyldiges skatt.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

5 kap.

Återbäring av skatt

28 §

Betalning av återbäring

Skatteförvaltningen betalar utan dröjsmål ut det belopp som ska återbäras till den skattskyldige efter det att rätten till återbäring har utretts och återbäringen inte ska användas till betalning av skatt eller någon annan fordran.

Det belopp som ska återbäras betalas i euro på det bankkonto som den skattskyldige uppgett. Har den skattskyldige för betalning av återbäring uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen.

Av särskilda skäl kan återbäringen betalas på något annat sätt än på ett bankkonto.

29 §

Försummelse av deklarationsskyldigheten som hinder för återbäring

Om den skattskyldige har försummat deklarationsskyldighet som baserar sig på en lag som hör till tillämpningsområdet för denna lag eller har lämnat en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, betalas återbäringen efter att skattebeloppet har utretts till den del som den inte ska användas till betalning av skatt. Skatteförvaltningen kan dock betala återbäringen eller en del av den innan skattebeloppet utreds, om bristen är obetydlig och det är sannolikt att återbäringen inte behövs eller endast en del av den behövs till betalning av den skatt som är under utredning.

30 §

Begränsningar som gäller betalning av återbäring

Återbäring betalas om det belopp som ska återbäras är minst fem euro. I fråga om skatter som avses i 7 § är det minsta sammanlagda beloppet som återbärs 20 euro.

Återbäring behöver inte betalas om den med stöd av 10 § hålls kvar som betalning för kommande betalningsförpliktelser.

Återbäring som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter återbärs inte.

31 §

Återbäring av en obefogad betalning

Skatteförvaltningen återbär på den skattskyldiges begäran ett belopp som betalats in, om det har betalats av misstag eller utan grund. Om begäran om återbetalning av betalningen inte godkänns, ger Skatteförvaltningen ett skriftligt beslut och anvisningar för sökande av ändring i saken. Skat-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

teförvaltningen kan också på eget initiativ återbära ett belopp som betalats utan grund efter att vid behov ha gett den skattskyldige tillfälle att lämna en utredning.

På det minsta belopp som återbärs tillämpas 30 § 1 mom.

32 §

Räntesats vid betalning av återbäring

Ska ränta enligt lag eller krediteringsränta enligt 12 § i denna lag betalas när skatt återbärs räknas den, om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent. Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Räntan räknas i enlighet med denna paragraf också när den skatt som ska återbäras har indrivits i utskönningsväg på grund av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

33 §

Överföring av återbäring

Den skattskyldige kan inte på ett för Skatteförvaltningen bindande sätt överföra sin rätt till skatteåterbäring på någon annan.

34 §

Återkrav av felaktig återbäring

Om en återbäring har betalats felaktigt, ska Skatteförvaltningen bestämma att återbäringen ska återkrävas. Beslutet om återkrav ska fattas inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket den felaktiga återbäringen har betalats. Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan beslut fattas, om det inte är uppenbart onödigt.

Återbäringen behöver inte återkrävas, om

1) beloppet är obetydligt och ett jämlikt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav, eller

2) återkrav vore uppenbart orimligt.

Bestämmelser om den tidpunkt då ett återkrav av en återbäring förfaller till betalning utfärdas genom förordning av finansministeriet.

En återbäring som återkrävs ska betalas trots ändringssökande, om inte Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring söks bestämmer något annat och vid betalningen och indrivningen iakttas vad som i denna lag föreskrivs om skatt.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

35 §

Begäran på en myndighets initiativ om förordnande som gäller verkställighet

När Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söker ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen kan den begära att den myndighet hos vilken ändring söks ska förbjuda att beslutet verkställs eller att myndigheten ska bestämma att verkställigheten avbryts enligt 32 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska inom sju dagar efter det att beslutet fattades underrätta Skatteförvaltningen och den skattskyldige om sin avsikt att framställa begäran enligt 1 mom.

När Skatteförvaltningen har fått kännedom om den underrättelse enligt 2 mom. som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt lämnat, återbär Skatteförvaltningen inte skatten innan den myndighet hos vilken ändring sökts har avgjort enhetens begäran om att verkställighet ska förbjudas eller verkställigheten avbrytas. Skatteförvaltningen återbär skatten till den del som den myndighet hos vilken ändring söks avslår enhetens begäran, begäran om omprövning, besvär eller ansökan om besvärstillstånd som gäller att verkställighet ska förbjudas eller verkställigheten avbrytas.

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Bestämmelser om betalningstidpunkterna för förskottsåterbäringar utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för betalning av återbäring samt beräkning av återbärings- och krediteringsräntan.

6 kap.

Användning av återbäring till betalning av fordringar

37 §

Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordran

Skatteförvaltningen använder en återbäring som uppgår till minst fem euro till betalning av obetalda skatter eller Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om det dock är fråga om en återbäring som avser skatt enligt 7 §, arvsskatt eller gåvoskatt eller återbäring av källskatt på ränta, dividend eller royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren, används även ett belopp som är mindre än fem euro till betalning av dessa skatter.

Återbäringen kan användas som betalning även för de skatter som den som får återbäring är ansvarig för.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

38 §

Användning av återbäring till betalning av någon annan myndighets fordran

Om en återbäring inte används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar och om den annars ska betalas till den skattskyldige, kan den användas till betalning av andra förfallna och obetalda statliga skatter, offentligrättsliga avgifter samt dröjsmålspåföljder och uppskovsräntor på dem som mottagaren av återbäringen har, om myndigheten i fråga har begärt det av Skatteförvaltningen innan återbäringen betalas. En återbäring som uppkommit till följd av ett beslut som fattats med stöd av 8 kap. i denna lag kan emellertid inte användas till betalning av en annan myndighets fordringar. Den skattskyldiges återbäring från en annan myndighet kan på motsvarande sätt på Skatteförvaltningens begäran användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar med tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

Om en återbäring inte används till betalning av finländska myndigheters fordringar, kan återbäringen med stöd av ett handräckningsavtal eller rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, användas till betalning av skatt som är föremål för indrivning i Finland.

39 §

Hinder för användning av återbäring

Återbäring används inte

- 1) till betalning av en preskriberad skuld,
- 2) till betalning av en sådan skuld eller en sådan del av en skuld beträffande vilken verkställighet har förbjudits eller verkställigheten avbrutits.

Till betalning av en fordring används inte återbäring som har föranletts av

- 1) förskottskomplettering som betalats för sent,
- 2) skatt som betalats av misstag,
- 3) ett belopp då motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,
- 4) skatteåterbäring eller del av skatteåterbäring som överförts till en främmande stat,
- 5) försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande eller 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Konkurs för mottagaren av återbäring eller utmätning av återbäring hindrar inte att återbäringen används till betalning av Skatteförvaltningens fordran.

Det som föreskrivs i 1 mom. 2 punkten tillämpas även på en betalning.

40 §

Ordning i vilken återbäring används

Återbäring av andra skatter än sådana som avses i 7 §, av arvsskatt och gåvoskatt och återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren används först till betalning av de andra skatterna i fråga i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Mellan skatter och fordringar som preskriberas samma år iakttas följande användningsordning för en återbäring

1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som bestäms med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen (1224/2004),

2) fastighetsskatt,

3) andra skatter som tillfaller enbart staten,

4) konjunkturdeposition,

5) Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om återbäringen till någon del fortfarande är oanvänd, används den till betalning av förfallna skatter som avses i 7 §, arvsskatt, gåvoskatt samt återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som ska betalas till inkomsttagaren i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Återbäring av arvsskatt och gåvoskatt samt återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren används först till betalning av dessa skatter samt av skatter som avses i 7 § i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag då de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagen. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Om inga skatter som avses ovan i detta moment är obetalda, används återbäringen till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar på det sätt som föreskrivs i 1 och 2 mom.

41 §

Beräkning av räntor

Då återbäring används till betalning av Skatteförvaltningens fordran räknas återbärings- eller krediteringsränta samt dröjsmålspåföljder till den dag då fordran betalas.

Då förskott eller förskottsinnehållning som återbärs används till betalning av Skatteförvaltningens fordran räknas räntorna till den dag då beskattningen har avslutats.

Bestämmelser om undantag som gäller krediterings- och dröjsmålsränta som ska beräknas på mervärdesskatt som berättigar till återbäring finns i 13 §.

42 §

Meddelande om användning av återbäring

Skatteförvaltningen underrättar en skattskyldig eller en ansvarsskyldig vars återbäring har använts till betalning av skatter om användningen av återbäring. Till meddelandet ska fogas anvisningar för sökande av ändring. I fråga om skatter som avses i 7 § delges meddelandet om användning av återbäring med ett sammandrag enligt 14 §

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Om särskilda skäl kräver det ska den som saken gäller ges tillfälle att lämna en utredning om användningen av återbäring innan återbäringen används.

43 §

Närmare föreskrifter om användning av återbäring

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid användning av återbäring.

7 kap.

Indrivning av skatter

44 §

Indrivningsmetoder

För att driva in skatt kan Skatteförvaltningen efter att ha utrett den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivningssättet

- 1) sända en obetald skatt för indrivning i utsökningsväg,
- 2) vidta betalningsarrangemang,
- 3) ansöka om att den skattskyldige försätts i konkurs,
- 4) föra talan i konkurs, vid fusion, vid delning, vid exekutiv auktion på en fastighet, vid offentlig stämning, i fråga om företags saneringsförfarande och skuldsanering för privatpersoner samt i andra jämförbara situationer,
- 5) inleda nödvändiga rättegångar,
- 6) vidta säkringsåtgärder,
- 7) begära och ge internationell handräckning i enlighet med vad som bestäms särskilt om det,
- 8) ge uppgifter om obetalda skatter för publicering i enlighet med 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på indrivning av skatter i utsökningsväg och säkerställande av indrivning vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

45 §

Betalningsuppmaning

Innan indrivningsåtgärder vidtas sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en betalningsuppmaning i fråga om obetald skatt.

Skatt får sändas för indrivning i utsökningsväg eller uppgift om en skatteskuld antecknas i det skatteskuldsregister som avses i 20 a § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter eller publiceras på det sätt som avses i 21 § i den lagen först efter att en sådan be-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

talningsuppmaning har sänts till den skattskyldige där ett hot om utsökning och publicering framförs och den tidsfrist anges inom vilken skatten kan betalas för undvikande av dessa åtgärder.

Om skatten drivs in hos den som har ansvar för skatten, ska en betalningsuppmaning sändas till den ansvarige innan fordran sänds för indrivning i utsökningsväg.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl använda de indrivningsmetoder som nämns i 44 § utan att betalningsuppmaning sänds i fråga om den obetalda skatten.

46 §

Förutsättningar för vidtagande av betalningsarrangemang

Skatteförvaltningen kan vidta betalningsarrangemang enligt 44 §, om den skattskyldiges betalningsförmåga har försämrats tillfälligt på grund av underhållsskyldighet, arbetslöshet, sjukdom eller försämrad likviditet eller av någon annan särskild orsak.

Ett betalningsarrangemang görs på villkor att det inte utgör hinder för användning av återbärningar till betalning av det belopp som betalningsarrangemanget gäller samt av ränta som eventuellt tas ut på detta belopp.

Av synnerligen vägande billighetsskäl får betalningsarrangemang göras också så att ränta inte tas ut.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om vidtagande av betalningsarrangemang, om betalningstid, om säkerhet för trygghet av betalningsarrangemang och om andra förfaranden som ska iakttas vid betalningsarrangemang.

47 §

Samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet

När Skatteförvaltningen har begärt handräckning för indrivning av skatt i utlandet med stöd av ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat om handräckning i skatteärenden, med stöd av en rättsakt av Europeiska gemenskapen eller med stöd av någon annan författning, har Skatteförvaltningen trots andra bestämmelser rätt att ge sitt samtycke till ett skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande enligt bestämmelserna i den stat som ger handräckning eller till ett frivilligt skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande, om ett sådant förfarande är tillämpligt på skatterna i den stat som ger handräckning.

48 §

Avstående från indrivningsåtgärder

Skatteförvaltningen kan avstå från att påbörja indrivning av skatter eller avbryta indrivningen om indrivningen inte antas leda till något resultat eller om det resultat som kan uppnås bedöms som ringa. Indrivningen ska dock påbörjas eller avbruten indrivning fortsättas om den kan antas leda till resultat.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

49 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatt

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder.

8 kap.

Befrielse från skatt

50 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten eller källskatt på ränteinkomst. Befrielsen kan vara partiell eller fullständig.

Befrielse kan beviljas, om

1) den skatt- eller avgiftsskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats väsentligt på grund av sjukdom, arbetslöshet eller underhållsskyldighet eller av någon annan motsvarande skäl eller om det med anledning av den skattskyldiges skuldsanering finns särskilda skäl till befrielse, eller om

2) det av någon annan särskild orsak är uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från arvs- och gåvoskatt beviljas, om

1) indrivningen av skatten uppenbart skulle äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller något annat företag eller bevarandet av arbetsplatser, eller om

2) värdet av en andel i ett bo eller av en gåva har minskat väsentligt efter det att skattskyldigheten började och det finns särskilda skäl med anknytning till detta för att bevilja befrielse.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från den fastighetsskatt som påförts enligt 12 a § i fastighetsskattelagen (654/1992) beviljas, om ett byggprojekt är försenat av någon annan orsak än byggplatsens ägares eget förfarande.

Om befrielse från skatt har beviljats, gäller befrielsebeslutet även dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Skatteförvaltningen kan särskilt bevilja befrielse från dröjsmålspåföljder och andra påföljder även då de ska redovisas till en annan skattetagare än staten och även då kommunen i enlighet med 51 § har meddelat att den avgör ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som gäller befrielse från skatt som handläggs av Skatteförvaltningen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om skattskyldiga ska på motsvarande sätt tillämpas på dem som är ansvariga för skatt.

Ändring får inte sökas i beslut som meddelats med stöd av denna paragraf.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

51 §

Kommunens beslutsrätt

Kommunen får lämna Skatteförvaltningen en anmälan om beslutsrätt som gäller kommunalskatt och fastighetsskatt. I enlighet med anmälan avgör kommunen då ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt eller från vardera, med iakttagande av 50 §.

Kommunens beslutsrätt är i kraft tre kalenderår. Kommunen ska lämna anmälan till Skatteförvaltningen innan treårsperioden börjar. Tidpunkten för anmälan anges genom beslut av Skatteförvaltningen. Kommunens beslutsrätt gäller sådana ansökningar om kommunalskatt eller fastighetsskatt som anhängiggjorts under perioden i fråga.

Om statsrådet med stöd av 21 § i kommunindelningsslagen (1698/2009) har beslutat om en sådan ändring i kommunindelningen under den treårsperiod som avses i 2 mom. att kommuner går samman genom bildande av en ny kommun, ska Skatteförvaltningen om det behövs ge den nya kommunen tillfälle att lämna anmälan om beslutsrätt för den återstående tiden.

52 §

Särskild befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan, på ansökan av den skatt- eller avgiftsskyldige eller utan ansökan, bevilja partiell eller fullständig befrielse från skatt eller avgift, från skatteförhöjning och från dröjsmålspåföljder och andra påföljder, om

1) Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har sökt ändring i beskattningen av en skatt- eller avgiftsskyldig eller i ett beslut av en bevärinstans, om ärendet lämnar rum för tolkning och det inte finns någon vedertagen rättspraxis,

2) ändringssökandet har medfört att den berörda skatt- eller avgiftsskyldige har påförts skatt eller avgift,

3) högsta förvaltningsdomstolen har meddelat beslut i det aktuella ärendet, och om

4) det är viktigt att befria från skatt med tanke på tryggheten av ett likvärdigt bemötande av de skatt- eller avgiftsskyldiga.

Om kommunen på det sätt som anges i 51 § avgör ärenden som gäller kommunalskatt, ska Skatteförvaltningen dock avgöra ärenden som avses i denna paragraf efter att ha hört kommunen och församlingen i fråga.

9 kap.

Preskription

53 §

Preskription

På preskription av skatter och accessoriska kostnader tillämpas 20 och 20 a § samt 21 § 1 och 2 mom. i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Om skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas för sent, preskriberas den del av skatten för skatteperioden som deklarationen gäller med avvikelse från det som föreskrivs i 1 mom. inom fem år från ingången av det kalenderår som följer på den allmänna förfallodagen efter det att deklarationen lämnades.

54 §

Preskription av återbäring som ska återkrävas

Återbäring som ska återkrävas med stöd av 34 § preskriberas inom fem år från ingången av det år som följer på förfallodagen.

55 §

Preskription av återbäring och betalning samt ränta på dem

Återbäring och ränta på den preskriberas efter fem år från ingången av det år som följer på det år då beslutet om återbäringen har fattats.

Om en obefogad betalning enligt 31 § inte har kunnat återbetalas till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas betalningen samt ränta på den efter fem år från utgången av det kalenderår då betalningen har gjorts.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl återbära en preskriberad återbäring eller betalning på begäran av den som saken gäller.

Preskriberade återbäringar och betalningar jämte räntor intäktsförs till staten.

10 kap.

Ansvar för skatter

56 §

Ansvarsskyldig

För skatter som uppbärs hos en skattskyldig med stöd av denna lag ska följande personer ansvara som för egen skatt:

- 1) en bolagsman i ett öppet bolag,
- 2) en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,
- 3) en delägare i ett dödsbo,
- 4) en delägare i en samfällid förman till den del som motsvarar delägarans andel.

Ett dödsbo svarar för den avlidnes skatter med de medel som hör till dödsboet. Om dödsboet har skiftats ansvarar en delägare med beloppet av sin boandel för den andel av den avlidnes skatter som motsvarar delägarans andel.

Ett konkursbo svarar för den fastighetsskatt som påförts en fastighet som hör till konkursboets tillgångar för åren efter det år då konkursen inleddes.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Om en fastighet har skaffats för ett bolags eller något annat, ännu inte bildat samfunds räkning, svarar bolaget eller samfundet för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i registret i fråga.

Ett aktiebolag och ett andelslag svarar som för egen skatt för skatter vilka för verksamhet som bedrivits före registreringen har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning.

Ansvarsbestämmelserna i 1—5 mom. tillämpas om inte något annat föreskrivs om ansvar på något annat ställe i skattelagstiftningen.

57 §

Åläggande av ansvar

Skatteförvaltningen bestämmer att den skattskyldige och de som ansvarar för skatten ska ansvara solidariskt för betalningen av den. De ansvariga ska antecknas i Skatteförvaltningens beskattningsbeslut, sammandraget enligt 14 § eller i något annat meddelande om obetalda skatter som skickats till den skattskyldige.

Har en i 1 mom. avsedd anteckning om ansvaret inte gjorts, ska Skatteförvaltningen ge den som ska åläggas ansvar tillfälle att lämna utredning och fatta ett särskilt beslut om att denna ska åläggas ansvar för betalningen av skatt solidariskt med den skatt- eller betalningsskyldige. Ett beslut om åläggande av ansvar ska delges den som ålagts ansvar senast 60 dagar före utgången av besvärstiden enligt 64 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande eller 61 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om det i någon annan skattelag finns bestämmelser som avviker från 1 och 2 mom., ska bestämmelserna i den lagen iakttas.

Skatteförvaltningen kan utfärda närmare föreskrifter om förfarandet för åläggande av ansvar.

11 kap.

Internationell överföring av skattemedel

58 §

Befogenheter för internationell överföring av skattemedel

Skatteförvaltningen kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt bärs upp i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (uppbördsöverenskommelse).

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

59 §

Skattemedel som överförs

Följande skattemedel får överföras till en främmande stat:

- 1) medel som influtit som förskottsinnehållningar med stöd av lagen om förskottsuppbörd,
- 2) förskottsåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och det i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska återbäras till följd av ändrad beskattning,
- 3) återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,
- 4) beloppet av skatten i sådana fall då Finland avstår från att beskatta inkomst i enlighet med ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

60 §

Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalningen

Om återbäring enligt 59 § 1—3 punkten uppenbart följer av tillämpningen av en uppbördsöverenskommelse eller ett skatteavtal, ska myndigheten i den främmande staten underrättas om återbäringen. Utbetalningen av den ska skjutas fram enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

Om Finland avstår från att beskatta en inkomst i enlighet med ett skatteavtal, ska återbäringen skjutas fram enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

61 §

Förutsättningar för överföring av skattemedel

En förutsättning för överföring av medel är att de medel som ska överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Medel som influtit i form av förskottsinnehållningar kan på begäran av en myndighet i en annan avtalsslutande stat överföras utan att invänta att beskattningen slutförs så som avses i 49 § i lagen om beskattningsförfarande, om det är uppenbart att de förutsättningar för överföring av medel som anges i en uppbördsöverenskommelse och ett skatteavtal är uppfyllda och förskottsinnehållningarna skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

Om de förutsättningar som anges i 1 mom. är uppfyllda, ska förskottsåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande och det i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska återbäras till följd av ändrad beskattning, återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst samt återbäring som föranleds av en orsak som nämns i 59 § 4 punkten i denna lag på begäran av en myndighet i en främmande stat överföras till myndigheten i fråga.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

62 §

Återbäring till den skattskyldige av skatt som överförts till Finland

Skatt eller förskott på skatt som överförts till Finland från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller obetalda belopp ska återbäras till den skattskyldige.

12 kap.

Ändringssökande

63 §

Begäran om omprövning till skatterättelsenämnden

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag. Den som är ansvarig för skatten får söka ändring i ett beslut om användning av återbäring endast om återbäring till den ansvarige har använts till betalning av skatter som denne ansvarar för.

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas inom 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

I övrigt tillämpas vad som föreskrivs om förfarandet för begäran om omprövning i lagen om beskattningsförfarande.

64 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten hade sin hemkommun då Skatteförvaltningen fattade sitt beslut. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

65 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

66 §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. På ändringssökandet tillämpas 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

67 §

Sökande av ändring i och omprövning av åläggande av ansvar

På omprövning av åläggande av ansvar och sökande av ändring i ett sådant åläggande tillämpas vad som föreskrivs om omprövning av och sökande av ändring i beskattningen. Ändring i ett beslut enligt 57 § 2 mom. som gäller ansvar söks dock på det sätt som föreskrivs i 63—65 §.

68 §

Ändring av beslut med anledning av ändringssökande

Om skatt ska avlyftas eller nedsättas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, återbär Skatteförvaltningen den överbetalda skatten jämte räntor.

Om skatt ska höjas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, driver Skatteförvaltningen in den obetalda skatten jämte räntor.

69 §

Grundbesvär

Bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter tillämpas inte på ärenden enligt denna lag som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde.

70 §

Andra bestämmelser om ändringssökande

Skatter enligt denna lag ska betalas trots att ändring har sökts.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

13 kap.

Särskilda bestämmelser

71 §

Minsta belopp som uppbärs

Om det belopp som ska uppbäras eller drivas in är mindre än 10 euro, bärs det inte upp eller drivs in. Om det krävs att ett särskilt beskattningsbeslut sänds till den betalningsskyldige för uppbörd av ett belopp som understiger 20 euro ska beloppet inte uppbäras.

Har det på grund av ett räknefel eller annat misstag som en myndighet eller betalningsskyldig eller någon annan part har gjort eller det av någon annan orsak tagits ut mindre skatt eller återburits mer än vad som borde ha tagits ut eller återburits och skillnaden är mindre än det belopp som anges i 1 mom. ska skillnaden inte drivas in. Åtgärder för indrivning kan dock vidtas om samma betalningsskyldige har gjort många felbetalningar eller om det annars finns något särskilt skäl till indrivning.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas inte på skatter enligt 7 §.

72 §

Förseningsavgift som inte tas ut

Skatteförvaltningen kan låta bli att uppbära förseningsavgift helt eller delvis, om inlämnande av skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skatteskyldige eller av andra särskilda skäl.

Ett beslut om att inte uppbära förseningsavgift antecknas i det sammandrag enligt 14 § som ska ges den skatteskyldige. På särskild begäran sänder Skatteförvaltningen beslutet till den skattskyldige eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Genom förordning av finansministeriet kan det föreskrivas att förseningsavgifter inte uppbärs för den tid för vilken inlämnandet av skattedeklaration har försenats på grund av hinder som är oberoende av de skattskyldiga.

73 §

Uppgifter som framgår av ett beslut

Av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag ska framgå den myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar den skattskyldige, motiveringen för beslutet och uppgift om hur ärendet har avgjorts.

Beslutet behöver inte motiveras när en motivering är uppenbart onödig.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

74 §

Tidsfrister

Om förfallodagen eller betalningsdagen för skatt eller betalningsdagen för återbäringar är en helgdag, första maj eller en helgfri lördag, får det belopp som ska betalas eller återbäras erläggas första vardagen därefter. Det som föreskrivs ovan tillämpas också när förfallodagen eller betalningsdagen är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i Finlands författningssamling.

75 §

Delgivning

Beslut och andra handlingar som ges med stöd av denna lag ska delges den skattskyldige. Om ärendet gäller en ansvarsskyldig enligt 56 § ska delgivningen ske till den ansvarsskyldige.

På delgivning tillämpas 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelser om delgivning av sammandrag enligt 14 § i denna lag finns i 15 §.

14 kap.

Ikraftträdande

76 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om skatteuppbörd (609/2005).

77 §

Övergångsbestämmelser

På sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen meddelat före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På förfarandet för korrigerings av fel i ett skattekonto och återkrav av en felaktigt betald kreditering vilka inträffat innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till den upphävda lagen om skatteuppbörd, avses därmed en hänvisning till bestämmelser i denna lag.

3.

Apoteksskattelag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Den skattskyldige ska betala apoteksskatt till staten för sin apoteksrörelse.

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om apoteksskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och bestämmelser om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

3 §

Skattskyldighet

Apotekarna, Helsingfors universitet och Östra Finlands universitet är skyldiga att betala apoteksskatt.

4 §

Skatteår

Kalenderåret är skatteår för apoteksskatt.

5 §

Skattegrund

När beloppet av apoteksskatten för skatteåret beräknas ska mervärdesskatten avdras från omsättningen för apoteket, dess filialapotek, serviceställena för apoteket, apotekets webbtjänst och medicinskåp.

Från den mervärdesskattefria omsättningen dras ytterligare följande mervärdesskattefria poster av:

Betänkande FiUB 9/2016 rd

- 1) värdet av den försäljning som sker på basis av avtalstillverkning enligt 12 § 2 mom. i läkemedelslagen (395/1987) samt läkemedelsförsäljning till social- och hälsovårdsinrättningar,
- 2) värdet av försäljningen av sådana läkemedelspreparat avsedda för substitutionsbehandling med nikotin som enligt läkemedelslagen får säljas även på andra ställen än på apotek,
- 3) försäljning av andra produkter än läkemedel, dock högst 20 procent av omsättningen från vilken avdrag enligt 1 och 2 punkten har gjorts.

6 §

Skatteskala

Apoteksskatten beräknas per omsättningsgrupp enligt följande:

Omsättning, euro	Apoteksskatt omsättningens gräns, euro	vid nedre	Skatteprocent för omsättning som överskrider den nedre gränsen, %
871 393—1 016 139	0		6,10
1 016 139—1 306 607	8 830		7,15
1 306 607—1 596 749	29 598		8,15
1 596 749—2 033 572	53 245		9,20
2 033 572—2 613 212	93 432		9,70
2 613 212—3 194 464	149 657		10,20
3 194 464—3 775 394	208 945		10,45
3 775 394—4 792 503	269 652		10,70
4 792 503—6 243 857	378 483		10,95
6 243 857—	537 406		11,20

7 §

Beräkning av skattens belopp

Apoteksskatten beräknas separat för varje skattskyldig.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Om ett apotek inte har filialapotek, beräknas apoteksskatten enligt den sammanlagda skattegrunden för apoteket, dess serviceställen, webbtjänst och medicinskåp i enlighet med skatteskalan i 6 §.

Om ett apotek har ett eller flera filialapotek och den sammanlagda, enligt 5 § bestämda skattegrunden för apoteket, dess filialapotek, serviceställen, webbtjänst och medicinskåp är mindre än 2 600 000 euro, beräknas apoteksskatten på den sammanlagda skattegrunden för apoteket och dess serviceställen, webbtjänst och medicinskåp samt separat på varje filialapoteks skattegrund i enlighet med skatteskalan i 6 §.

Om ett apotek har ett eller flera filialapotek och den sammanlagda, enligt 5 § bestämda skattegrunden för apoteket, dess filialapotek, serviceställen, webbtjänst och medicinskåp överstiger 3 500 000 euro, beräknas apoteksskatten på nämnda gemensamma skattegrund i enlighet med skatteskalan i 6 §. Från filialapotekets skattegrund, som beräknats enligt 5 §, dras i detta fall ytterligare av en tredjedel, dock minst 50 500 euro och, om filialapotekets skattegrund blir mindre än 50 500 euro, hela skattegrunden innan filialapotekets skattegrund läggs till den gemensamma skattegrunden. Ett sådant avdrag görs dock inte om det vid skatteårets utgång har gått minst fem år från det att filialapoteket inrättades och dess omsättning för skatteåret motsvarar minst hälften av medelvärdet för de privata apotekens omsättning för året före skatteåret, i vilket inte räknas in omsättningen för filialapoteken. Skatteförvaltningen fastställer årligen medelvärdet för de privata apotekens omsättning.

Om den sammanlagda skattegrunden enligt 5 § för ett apotek och dess filialapotek, serviceställen, webbtjänst och medicinskåp är minst 2 600 000 euro, men högst 3 500 000 euro, beräknas apoteksskatten som ett vägt medelvärde så som bestäms i 6 och 7 mom.

När det vägda medelvärdet beräknas bestäms på det sätt som föreskrivs i 3 mom. en kalkylmässig apoteksskatt i enlighet med skatteskalan i 6 §. Dessutom bestäms separat en kalkylmässig apoteksskatt på det sätt som föreskrivs i 4 mom. i enlighet med skatteskalan i 6 §.

Efter att de kalkylmässiga apoteksskatterna bestämts beräknas apoteksskattens belopp som deras vägda medelvärde i enlighet med koefficienter som bestäms utifrån den sammanlagda skattegrunden för apoteksverksamheten enligt följande:

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Omsättning, euro	Koefficient för skatt som beräknas enligt 3 mom.	Koefficient för skatt som beräknas enligt 4 mom.
—2 699 999	0,90	0,10
2 700 000—2 799 999	0,80	0,20
2 800 000—2 899 999	0,70	0,30
2 900 000—2 999 999	0,60	0,40
3 000 000—3 099 999	0,50	0,50
3 100 000—3 199 999	0,40	0,60
3 200 000—3 299 999	0,30	0,70
3 300 000—3 399 999	0,20	0,80
3 400 000—3 500 000	0,10	0,90

8 §

Förhandsavgörande

Skatteförvaltningen kan på skriftlig ansökan av den skattskyldige meddela ett förhandsavgörande om apoteksskatten.

I ansökan ska specificerat anges den fråga som förhandsavgörandet gäller och den utredning läggas fram som behövs för att avgöra frågan.

Ett förhandsavgörande som vunnit laga kraft ska på sökandes yrkande iakttas såsom bindande på det sätt som bestäms i förhandsavgörandet.

Ett ärende som gäller ett förhandsavgörande ska hos Skatteförvaltningen behandlas skyndsamt.

9 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om apoteksavgift (148/1946).

På apoteksavgift som ska betalas för 2016 och för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

4.

Lag

om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om erläggande av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och bestämmelser om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

3 §

Arbetsgivare

Med arbetsgivare avses i denna lag

- 1) arbetsgivare som avses i 14 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),
- 2) Nordiska investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget,
- 3) den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) är skyldig att uppbära källskatt,
- 4) en finsk arbetsgivare som sänder en arbetstagare utomlands till ett utländskt moder-, dotter- eller systerföretag inom samma ekonomiska enhet eller till ett sådant utländskt företag där den finska arbetsgivaren har bestämmande inflytande.

Vad som i denna lag föreskrivs om arbetsgivare tillämpas också på en sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992) då den betalar kompletteringsdagpenning.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

4 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivare är skyldiga att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift om en arbetstagare enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) är försäkrad i Finland.

Arbetsgivaren är dock inte skyldig att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

- 1) för tiden före den månad som följer på den kalendermånad då arbetstagaren fyller 16 år,
- 2) efter den kalendermånad då arbetstagaren fyller 68 år,
- 3) om beloppet av de betalningar som en fysisk person eller ett dödsbo har gjort till samma mottagare och som inte hänför sig till näringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver är ringa,
- 4) om en enskild tillfällig betalning är ringa.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om maximibeloppet för betalningar som ska betraktas som ringa enligt 2 mom. 3 och 4 punkten.

En sådan finsk arbetsgivare som avses i 3 § 1 mom. 4 punkten är skyldig att för den utländska arbetsgivarens räkning betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Om en sådan ställföreträdande betalare som avses i 9 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd betalar ett lönetillgodohavande, är arbetsgivaren skyldig att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

5 §

Grunden för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivaren ska betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på grundval av det sammanlagda beloppet av de löner som betalas till arbetstagarna.

Med lön avses i denna lag

- 1) löner, arvoden och ersättningar enligt 13 § i lagen om förskottsuppbörd på vilka förskotts-innehållning ska verkställas, kompletteringsdagpenning som betalas av en sådan sjukförsäkring som avses i lagen om försäkringskassor samt betjäningsskatt som fås på grundval av en anställning,
- 2) den lön för utlandsarbete enligt 77 § i inkomstskattelagen (1535/1992) på vilken förskotts-innehållning ska verkställas i enlighet med 13 § i lagen om förskottsuppbörd,
- 3) lön enligt 4 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och ersättning enligt 3 § i den lagen som grundar sig på en artists personliga verksamhet,
- 4) lön enligt 10 § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet,
- 5) lön enligt 2 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

Som lön betraktas inte de poster som nämns i 11 kap. 2 § 4 mom. i sjukförsäkringslagen.

Om en försäkrad arbetar som utsänd arbetstagare eller annars utomlands och får skattefri utlandsarbetsinkomst enligt 77 § i inkomstskattelagen eller är begränsat skattskyldig, används som grund för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, i stället för den utlandsarbetsinkomst som avses i 2 mom. 2 punkten samt den lön och ersättning som avses i 2 mom. 3 punkten, den lön enligt arbetspensionslagarna som vid arbete utomlands betraktas som grund för den arbetsinkomst som ska räknas till pensionslönen samt för pensionsavgifterna (försäkringslön), förutsatt att den försäkra-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

des pensionsskydd har ordnats antingen obligatoriskt eller frivilligt i enlighet med arbetspensionslagarna.

6 §

Den månad till vilken arbetsgivares sjukförsäkringsavgift hänförs

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift hänförs till den kalendermånad under vilken förskottsinnehållning har verkställts eller skatt tagits ut på den lön som ligger till grund för sjukförsäkringsavgiften.

7 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på idrottsinkomst

Om en arbetsgivare betalar en idrottsutövare lön i form av idrottsinkomst enligt 116 a § i inkomstkattelagen till den idrottsutövarfond som avses i 116 c § i den lagen, är arbetsgivaren skyldig att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på grundval av den lön som inbetalts till fonden.

8 §

Ansvar för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivaren är gentemot staten ansvarig för sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren enligt denna lag är skyldig att betala.

9 §

Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

En arbetsgivare har rätt att från Skatteförvaltningen få tillbaka en sjukförsäkringsavgift som har betalats på grundval av semesterlön eller semesterersättning enligt 14 kap. 1 § i sjukförsäkringslagen.

En arbetsgivare som på basis av lön som arbetsgivaren har betalat på ansökan har fått en dagpenningförmån enligt sjukförsäkringslagen eller dagpenning enligt en lagstadgad obligatorisk eller frivillig olycksfalls- eller trafikförsäkring eller arbetspension, rehabiliteringspenning eller sjukpension och därtill hörande rehabiliteringstillägg enligt arbetspensionslagarna, är berättigad att från Skatteförvaltningen få tillbaka den sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren har betalat till den del sjukförsäkringsavgiften motsvarar den dagpenning, pension, rehabiliteringspenning eller det rehabiliteringstillägg som betalats till arbetsgivaren.

På återbäring av sjukförsäkringsavgifter tillämpas vad som föreskrivs om korrigerings av fel i 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Arbetsgivaren kan rätta arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren betalat även genom att dra av det överbetalda beloppet från arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som ska betalas för samma kalenderår.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

10 §

Förhandsavgörande

På förhandsavgörande som gäller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift tillämpas bestämmelserna om förhandsavgörande i lagen om förskottsuppbörd.

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963).

Lagen tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift, avses därmed en hänvisning till denna lag.

5.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 23 a och 23 b § samt 77 § 3 och 4 mom., av dem 23 a och 23 b § sådana de lyder i lag 875/2012 och 77 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1079/2015,

ändras 1 § 3 mom., 9 §, 11 a § 1 mom., 12 § 2 mom., 14 § 3 mom., 22 a § 1 och 7 mom., 26 § 2 mom., 53, 55, 56, 58 och 59 §, 61 § 1 mom., 62 § 1 och 2 mom., 63 § 1 och 2 mom., 64, 66 och 67 §, rubriken för 69 § och 69 § 1 mom., 70 §, 71 a § 1 mom., 71 c § 1 mom., 71 e, 71 f och 78 § samt 85 a § 1 mom.,

Betänkande FiUB 9/2016 rd

av dem 1 § 3 mom., 53 §, 61 § 1 mom., rubriken för 69 § och 69 § 1 mom., 71 a § 1 mom., 71 c § 1 mom., 71 f och 71 e § sådana de lyder i lag 875/2012, 11 a § 1 mom. och 78 § sådana de lyder i lag 1079/2005, 12 § 2 mom., 22 a § 1 mom. och 63 § 2 mom. sådana de lyder i lag 520/2010, 22 a § 7 mom. sådant det lyder i lag 565/2004, 26 § 2 mom. sådant det lyder i lag 477/1998, 55 och 56 § sådana den lyder i lagarna 1079/2005 och 520/2010, 58 § sådan den lyder i lag 1145/2005, 59 § sådan den lyder i lag 1252/2009, 62 § 2 mom. och 67 § sådana de lyder i lag 238/2008, 64 § sådan den lyder i lagarna 238/2008 och 520/2010 samt 66 och 70 § och 85 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 942/2015, samt

fogas till 14 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2010, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. och det ändrade 3 mom. blir 3 och 4 mom., till 26 c §, sådan den lyder i lagarna 1067/2003 och 520/2010, ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 56 a—56 c, 65 a och 71 g som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I fråga om skattskyldigheten föreskrivs särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt denna lag och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skatterna uppbärs så som föreskrivs i denna lag och i lagen om förskottsuppbörd (/).

9 §

Ansvariga för deklarationsskyldigheten

För fullgörande av deklarationsskyldigheten ansvarar ett samfunds styrelse eller förvaltning, en sammanslutnings delägare, förvaltningsnämnden för en samfällad skog, en intressebevakare, en dödsbodelägare eller den som har boet i sin besittning samt för en utlännings räkning dennes härvarande ombud eller filialchef.

11 a §

Förvaring av verifikationer

En skattskyldig som inte är bokföringsskyldig eller anteckningsskyldig ska förvara verifikationer som hänför sig till de inkomster, avdrag, tillgångar, skulder eller andra uppgifter som uppgetts i skattedeklarationen sex år från ingången av skatteåret efter det då beskattningen slutförs.

12 §

Anteckningsskyldighet

Anteckningarna ska basera sig på verifikationer. Den skattskyldige ska förvara anteckningarna och verifikationerna sex år från ingången av skatteåret efter det då beskattningen slutförs.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om skyldigheten att förvara anteckningar och verifikationer.

14 §

Skattegranskning

Den skattskyldige ska ges förhandsmeddelande om platsen för skattegranskningen och om tidpunkten då den inleds, om inte särskilda omständigheter föranleder ett annorlunda förfarande.

Om förfarandet vid skattegranskningen samt om det material och den egendom som ska uppvisas stadgas närmare genom förordning av statsrådet.

22 a §

Försummelseavgift

Den uppgiftsskyldige kan åläggas att i försummelseavgift betala högst 2 000 euro, om

1) det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en deklaration, en annan uppgift eller en handling som lämnas för fullgörande av uppgiftsskyldigheten, och den uppgiftsskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet,

2) den uppgiftsskyldige utan giltig orsak har lämnat en deklaration, uppgift eller handling för sent, eller

3) den uppgiftsskyldige har lämnat uppgifterna på annat sätt än vad som bestämts av Skatteförvaltningen.

Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i beskattningen. Försummelseavgiften redovisas till staten. På en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning tas dröjsmålsränta ut enligt 5 a § i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

26 §

Allmänna principer som skall iakttas vid beskattningen

Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige i god tro har handlat i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, kan ärendet till denna del avgöras till den skattskyldiges fördel, om inte särskilda skäl föranleder annat. Om skatt likväl debiteras, är det möjligt att helt eller delvis låta bli att driva in de räntepåföljder som hänför sig till skatten och att påföra skatteförhöjning, om det vore oskäligt att driva in räntepåföljd och påföra skatteförhöjning på grund av att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart.

26 c §

Delgivning

Ett beslut av Skatteförvaltningen eller av skatterättelsenämnden, från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003).

Betänkande FiUB 9/2016 rd

53 §

Åläggande av skatteansvar samt ändringssökande

Bestämmelser om åläggande av skatteansvar och ändringssökande finns i lagen om skatteuppbörd.

55 §

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel

Om beskattningen innehåller ett fel till följd av vilket den skattskyldige har påförts för mycket skatt, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel ska göras inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång.

Om Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till dess kontrollverksamhet med stöd av 56 a—56 c § upptäcker ett fel till den skattskyldiges nackdel, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Beskattningen rättas inte om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

56 §

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel

Om en skattskyldig delvis eller helt och hållet blivit obeskattad eller annars inte har påförts föreskriven skatt, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges nackdel.

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel ska göras inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång.

Beskattningen rättas inte, om Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ärendet. Beskattningen kan dock rättas, om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet i ärendet. Ett skrivfel, ett räknefel eller något annat därmed jämförbart fel kan rättas.

Beskattningen rättas inte om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

56 a §

Fortsatt tidsfrist för rättelse av beskattningen

Skatteförvaltningen kan låta tidsfristen för rättelse av beskattningen enligt 56 § utsträckas med ett år, om

1) en kontrollåtgärd har inletts exceptionellt sent på grund av uppgifter som lämnats av en annan myndighet eller fåtts någon annanstans ifrån eller om åtgärden kräver myndighetssamarbete,

2) den skattskyldige har lämnat en anmälan eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent eller den skattskyldige som är föremål för kontrollåtgärden avsevärt försvårar utförandet av kontrollåtgärden.

Beslutet om fortsatt tidsfrist för rättelse av beskattningen ska fattas innan tiden för rättelse enligt 56 § löper ut och delges på det sätt som föreskrivs i 26 c §. Om Skatteförvaltningen har fått de

Betänkande FiUB 9/2016 rd

uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten eller den anmälan eller en annan utredning som avses i 2 punkten innan tidsfristen för rättelse enligt 56 § löper ut, kan beslutet ändå fattas inom 60 dagar från det att uppgifterna, anmälan eller andra utredningar har erhållits.

Den fortsatta tidsfristen för rättelse enligt 1 mom. kan tillämpas på betalningsmottagare enligt lagen om förskottsuppbörd, lagen om källskatt på ränteinkomst, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) samt lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) oberoende av vad som i 2 mom. föreskrivs om fattande och delgivning av beslut, om beslutet har delgetts betalaren, och det inte rått klarhet om betalningsmottagaren då beslutet fattades.

Ändring i ett beslut som avses i 2 mom. får inte sökas separat.

56 b §

Förlängd tidsfrist för rättelse av beskattningen

Beskattningen kan oberoende av tidsfristen för rättelse enligt 56 § rättas till den skattskyldiges nackdel inom sex år från ingången av året efter skatteårets utgång till den del som rättelsen av beskattningen grundar sig på

- 1) rättelse av internprissättningen enligt 31 §,
- 2) ett arrangemang som gäller företags- eller finansieringsstrukturer mellan parter i en intressegemenskap enligt 31 §, eller
- 3) sådana uppgifter som inverkar på den skattskyldiges beskattning och som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information.

56 c §

Rättelse av beskattningen till följd av brott

Beskattningen kan rättas till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen för rättelse enligt 56 § inom ett år från utgången av det kalenderår under vilken åklagaren har väckt åtal i ett brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

Skatteförvaltningen rättar ett beslut som avses i 1 mom. till den del som åklagaren har återkallat åtalet eller åtalet har förkastats genom en dom eller ett beslut som vunnit laga kraft eller avvissats utan prövning. Vid förfarandet iakttas vad som föreskrivs i 55 § om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Rättelse av beskattningen till följd av brott kan riktas mot en juridisk person, om en fysisk person som handlat för den juridiska personens räkning åtalas för ett brott som avses i 1 mom.

58 §

Avstående från rättelse av beskattningen

Skatteförvaltningen behöver inte verkställa rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel, om den inkomst som inte beskattas är obetydlig och om uppnående av en jämlik beskattning eller arten hos den skattskyldiges försummelser eller det att försummelserna upprepats inte kräver det.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när den inkomst som inte beskattas ska anses vara obetydlig på det sätt som avses i 1 mom.

59 §

Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon

Om den skattskyldige har avlidit ska rättelse av beskattningen avse dödsboet. Beskattningen rättas inte om tidsfristen enligt 56 § har löpt ut.

61 §

Omprövningsmyndighet

Skatterättelsenämnden avgör begäran om omprövning som avses i denna lag. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en begäran om omprövning till den del begäran godkänns, om den som söker ändring är någon annan än en myndighet som avses i 62 § 2 mom.

— — — — —

62 §

Rätt till ändringssökande

Ändring i beskattningen får sökas av den skattskyldige själv samt av varje annan vars eget skattebelopp beskattningen direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten. Också en sammanslutning får söka ändring i fastställandet av dess inkomst och fördelningen av den på delägarna.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och kommunen får söka ändring i beskattningen samt i fastställandet av sammanslutningens inkomst och fördelningen av den. Församlingen får söka ändring i kyrkobeskattningen och Folkpensionsanstalten i försäkrads sjukförsäkringspremie.

— — — — —

63 §

Rättelseyrkande till skatterättelsenämnden

Ändring söks med ett skriftligt rättelseyrkande till skatterättelsenämnden. Ändring får inte sökas om ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.

Rättelseyrkandet ska tillställas Skatteförvaltningen inom föreskriven tid.

— — — — —

64 §

Tidsfristen för rättelseyrkande

Rättelseyrkande ska framställas inom tre år räknat från ingången av året efter skatteårets utgång. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensions-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

anstalten ska framställa rättelseyrkande inom fyra månader efter det då beskattningen av den skattskyldige har slutförts.

Rättelseyrkande får dock alltid framställas inom 60 dagar räknat från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten räknas tiden från det att beslutet fattades.

65 a §

Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen

Den som ansökt om ett namngivningsbeslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett sådant av Skatteförvaltningen fattat namngivningsbeslut som avses i 57 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen.

Den som ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen som avses i 122 § 3 eller 4 mom. i inkomstskattelagen och i 43 § 5 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968).

Den som ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen enligt tonnageskattelagen (476/2002) som gäller godkännande som tonnageskattskyldig eller återkallande av godkännande.

Det samfund som ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av 4 eller 7 § i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976).

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp ett beslut direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i

1) beslut i vilka ändring får sökas och som gäller bestämmande av ny innehållningsprocent enligt 18 § i lagen om förskottsuppbörd och ändring av förskott enligt 24 § i samma lag,

2) beslut om återbäring av förskottsinnehållning eller förskott enligt 22 § i lagen om förskottsuppbörd,

3) beslut om införande i eller avförande ur förskottsuppbördsregistret enligt 25—27 § i lagen om förskottsuppbörd,

4) beslut enligt 5 och 16 § 4 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som gäller källskattkort, skattekort eller förskottsskatt och i vilka ändring kan sökas,

5) beslut om återbetalning av källskatt enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,

6) beslut om återbetalning av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 3 kap. Den uppgiftsskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut om försummelseavgift enligt 22 a § som fattats av Skatteförvaltningen.

Ändring söks med ett skriftligt rättelseyrkande till skatterättelsenämnden. Rättelseyrkande ska framställas inom 60 dagar från det då ändringssökanden har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades. I övrigt tillämpas vad som föreskrivs i detta kapitel.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

66 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Ett beslut med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun enligt 5 § hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsens för olika förvaltningsdomstolar, ska ändring i rättelsenämndens beslut sökas hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den äldre personen hör. Är personerna lika gamla, är förvaltningsdomstolen för den vars personbeteckning har ett lägre individuellt nummer behörig förvaltningsdomstol.

Den som i enlighet med 65 a § ansökt om ett beslut, en uppgiftsskyldig, en skattskyldig och någon annan som har rätt att söka ändring samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den sökande, eller den uppgiftsskyldige eller den skattskyldige hade sin hemkommun då Skatteförvaltningens fattade sitt beslut.

Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.

67 §

Besvärstid

Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfående av ett beslut med anledning av rättelseyrkande.

Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten räknas från det att beslutet fattades.

69 §

Hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den skattskyldige då besvär behandlas

Förvaltningsdomstolen ska ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande på den skattskyldiges besvär och den skattskyldige tillfälle att avge bemötande på besvär som anförts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt vid behov den ändringssökande tillfälle att avge genmäle.

70 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

71 a §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige och andra som avses i 62 § 1 mom. och de som har rätt att söka ändring med stöd av 65 a § samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt (parter) får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär (prejudikatbesvär).

— — — — —

71 c §

Förfarande i tillståndsärenden som gäller prejudikatbesvär

Tillstånd för prejudikatbesvär ska sökas hos högsta förvaltningsdomstolen genom en besvärsskrift som innehåller tillståndsansökan och besvären. Tidsfristen för inlämnande av besvärsskriften är 60 dagar från det att en ändringssökande har fått del av rättelsenämndens beslut så som anges i 26 c §. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är tidsfristen 60 dagar och räknas från tidpunkten för rättelsenämndens beslut.

— — — — —

71 e §

Förfarandet vid ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen

Ändringssökande som gäller beslut som avses i 65 a § 5 mom. 1, 3 och 4 punkten ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

71 f §

Besvärсанvisning som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut

En besvärсанvisning enligt 47 § i förvaltningslagen (434/2003) ska fogas till rättelsenämndens beslut. Av besvärсанvisningen ska framgå hur den som är missnöjd med avgörandet ska förfara för att få ärendet prövat av förvaltningsdomstolen eller för att söka ändring genom prejudikatbesvär enligt 71 a §.

I besvärсанvisningen ska också förfarandet i ett ärende som gäller tillstånd för prejudikatbesvär beskrivas i huvuddrag.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

71 g §

Grundbesvär

På ärenden som avses i denna lag tillämpas inte bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

78 §

Genomförande av ändringar

Beskattning som ska verkställas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring söks eller av Skatteförvaltningen, en följdändring och andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande ska genomföras med iakttagande av vad som i 55 och 56 § föreskrivs om rättelse av beskattningen. Ändring i de fattade beslut söks enligt vad som i 5 kap. bestäms om sökande av ändring i beslut som gäller rättelse av beskattningen.

Skatteförvaltningen ska, om inte något annat följer av särskilda skäl, på eget initiativ bestämma att verkställigheten av en fordran ska avbrytas till den del som den myndighet hos vilken ändring söks har upphävt beskattningsbeslutet och återförvisat ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling. Förordnande om avbrott ska utfärdas omedelbart efter det att beslutet av den myndighet hos vilken ändring söks har delgetts Skatteförvaltningen. På förordnande om avbrott tillämpas i övrigt vad som i lagen om verkställighet av skatter och avgifter föreskrivs.

Sådana ändringar i beskattningen som avses i denna paragraf kan göras också då det saknas förutsättningar för rättelse av beskattningen.

85 a §

Sökande av ändring i Skatteförvaltningens förhandsavgörande

Den skattskyldige och andra som avses i 62 § 1 mom. samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga Skatteförvaltningens förhandsavgörande hos förvaltningsdomstolen. Besvären anföras hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde när beslutet fattades. Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Vid överklagandet iakttas då 69 §. Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet av beslutet. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

Denna lag träder⁴ i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången då beskattningen för skatteåret 2017 verkställs och vid ändringssökande som gäller den.

Då beskattningen för skatteåret 2016 eller tidigare skatteår verkställs och vid ändringssökande som gäller den beskattningen samt vid sökande ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdande och som gäller skatteåret 2016 eller tidigare skatteår samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i be-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

slut av Skatteförvaltningen som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

6.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 13 c § 4 mom., mellanrubriken före 129 b §, 134 m § 2 mom., 134 o § 2 mom., 146 b och 149 §, 152 § 2 mom., 153 och 154 §, 156 j §, 157 § 2 mom., 158 och 162 a—162 e §, 166 § 4 mom., 169, 169 a, 170, 170 a, 171 och 171 a §, 19 och 21 kap. samt 209, 218, 219 och 219 a §,

av dem 13 c § 4 mom. samt 149, 162 a, 162 b och 162 d § sådana de lyder i lag 605/2009, mellanrubriken före 129 b § och 146 b § sådana de lyder i lag 1392/2010, 134 m § 2 mom. och 134 o § 2 mom. sådana de lyder i lag 505/2014, 152 § 2 mom. och 156 c § 2 mom. sådana de lyder i lag 1359/2009, 154 sådan den lyder delvis ändrad i lag 1767/1995, 157 § 2 mom. samt 158 och 171 § sådana de lyder i lag 529/2010, 162 c § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 162 e § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 886/2009, 166 § 4 mom. 250/2001, 169 § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 529/2010 och 399/2012, 169 a § sådan den lyder i lagarna 350/1995 och 1413/2010, 170 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 529/2010 och 877/2012, 170 a § sådan den lyder i lag 399/2012, 171 a § sådan den lyder i lagarna 350/1995 och 529/2010, 209 § sådan den lyder i lagarna 325/2003 och 529/2010, 218 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 250/2001, 399/2012 och 785/2013, 218 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 250/2001, 399/2012 och 785/2013 samt 219 och 219 a § sådana de lyder i lag 877/2012,

ändras 13 b §, 13 c § 3 mom., 72 f §, 79 k § 1 mom., 102 a § 2 mom., 128 § 1 och 4 mom., mellanrubriken före 129 §, 133 § 4 och 6 mom., 133 c § 2 mom., 133 q § 2 mom., 134 f §, 134 h § 1 mom., 134 j och 134 l §, 134 m § 5 mom., 134 p § 2 mom., 134 r §, rubriken för 13 a kap., 146 a och 147 §, rubriken för 14 kap., 149 a § 2 mom., 149 b § 1, 2 och 4 mom., 149 c—149 e och 149 f §, 151 § 2 mom., 156 §, 156 c § 2 mom., 156 i §:n 1 mom., 156 l §, 156 m § 5 mom., 157 § 1 mom., rubriken för 17 kap., 161 § 3 mom., 162 §, 163 § 2 och 3 mom., 164 och 165 §, 166 § 2 och 3 mom., 168, 168 a och 172 §, 173 a § 2 mom., rubriken för 20 kap., 190 § 4 mom., rubriken för 22 kap., 209 n § 2 mom., 209 r, 209 s och 216 §,

av dem 13 b § sådan den lyder i lag 377/1994, 13 c § 3 mom., 133 c § 2 mom. och rubriken för 13 a kap. sådana de lyder i lag 1486/1994, 72 f § sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 1767/1995 och 1071/2002, 79 k § 1 mom. 149 §, 149 b § 1, 2 och 4 mom. samt 149 f och 162 § sådana de lyder i lag 605/2009, 102 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 507/2014, 128 § 1 mom., 149 c § 1 mom., 157 § 1 mom., 164 § samt 190 § 4 mom. sådana de lyder i lag 529/2010, 128 § 4 mom. sådant det

Betänkande FiUB 9/2016 rd

lyder i lag 1767/1995, mellanrubriken före 129 § sådan den lyder i lag 1392/2010, 133 § 4 och 6 mom. sådana de lyder i lag 1457/2001, 133 q § 2 mom., 134 f §, 134 h § 1 mom., 134 j och 134 l §, 134 m § 5 mom., 134 p § 2 mom. och 134 r § sådana de lyder i lag 505/2014, 146 a § sådan den lyder i lag 542/1996, 147 § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 149 a § 2 mom. och 149 e § sådana de lyder i lag 1301/2003, 149 c § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 149 d § samt 163 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 886/2009, 154 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1767/1995, 156 c § 2 mom., 156 j och 156 l § samt 156 m § 5 mom. sådana de lyder i lag 1359/2009, 161 § 3 mom. samt 166 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 250/2001, 165 § sådan den lyder i lagarna 605/2009, 886/2009 och 529/2010, 168 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 529/2010, 168 a § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 529/2010, 172 § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1347/1999, 173 a § 2 mom., 209 n § 2 mom. 209 r och 209 s § sådana de lyder i lag 399/2012, rubriken för 22 kap. sådan den lyder i lag 325/2003 och 216 § sådan den lyder i lag 1432/2009, samt

fogas till lagen en ny **101 e §**, till lagen en ny 129 c och 129 d §, till 133 c §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 529/2010, ett nytt 3—5 mom., till 134 b §, sådan den lyder i lag 505/2014, ett nytt 2 mom., till lagen en ny 147 a §, en ny 148 §, i stället för den 148 § som upphävts genom lag 605/2009, till lagen nya 148 a och 148 b §, till 151 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1359/2009, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till 172 §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1347/1999, ett nytt 2 mom., i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 1347/1999 och till lag en ny 209 t § som följer:

13 b §

En skattskyldighetsgrupp ska meddela vilken till gruppen hörande näringsidkare som ska vara skyldig att uppfylla deklarationsskyldighet enligt 4 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och betalningsskyldigheten enligt 6 kap. i den lagen.

13 c §

— — — — —
Ett renbeteslag är skyldigt att fullgöra på renbeteslagsgruppens deklarationsskyldighet enligt 4 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och betalningsskyldigheten enligt 6 kap. i den lagen.
— — — — —

72 f §

Skatt betalas inte på gemenskapsinterna varuförvärv, om

- 1) skatt inte skulle tas ut vid import,
- 2) skatt enligt 61 § eller 72 h § 1 mom. 1 eller 2 punkten inte skulle uppbäras på försäljning av varan, om försäljningen skulle ske i Finland,
- 3) förvärvaren med stöd av 122 § vore berättigad till full återbäring av den skatt som ska betalas för förvärvet och han har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

79 k §

En skattskyldig återförsäljare får som vinstmarginal använda vinstmarginalen under den skatteperiod som avses i 11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

9 kap.

Import av varor

101 e §

I fråga om ett av Tullen meddelat förhandsavgörande får omprövning enligt 37 § i tullagen inte begäras, utan avgörandet ska överklagas genom besvär enligt vad som föreskrivs i tullagen. Besvärstiden är 30 dagar från delfående av beslutet om förhandsavgörande. Omprövning av ett beslut om att inte meddela förhandsavgörande får inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.

102 a §

Avdragsrätten för skatt som enligt 2 a, 8 a—8 d eller 9 § ska betalas på ett köp eller för skatt som ska betalas på ett gemenskapsinternt förvärv förutsätter dessutom att den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller att skatten har påförts. Får den skattskyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsätter avdragsrätten att den skattskyldige själv upprättar en verifikation som i tillämpliga delar innehåller de uppgifter som avses i 209 e § 1 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet eller det gemenskapsinterna förvärvet.

128 §

Ansökan om skatteåterbäring ska lämnas till utrikesministeriet för varje kvartal under kalenderåret och senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av ömsesidighet, sökandens ställning samt ändamålet med varan eller tjänsten har rätt till skatteåterbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar övriga förutsättningar för återbäring och återbär skatten.

I beslut som har meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas.

Europeiska unionen och övriga internationella organisationer

129 c §

Om skatt har återburits med stöd av 129, 129 a eller 129 b § till ett för stort belopp, kan det överstora skattebelopp som återburits dras från ett skattebelopp som återbärs senare.

129 d §

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 129, 129 a och 129 b §.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

När ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 129, 129 a och 129 b § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet.

133 §

Vad som i 13—23 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ bestäms om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 130, 131 och 131 a § samt på den som gör ett gemenskapsinternt varuförvärv och som med stöd av 72 f § inte behöver betala skatt.

Vad som i 13—22 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ bestäms om avdragbar skatt och skattskyldiga tillämpas också på skatt som ska återbäras och på den som har rätt till återbäring enligt 130 a §.

133 c §

Om dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp med stöd av 133 a eller 133 b §, ska räntan betalas från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.

För återbäring gäller i övrigt vad som stadgas om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

Vad som i 37, 40, 41, 50 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som har rätt till återbäring enligt 133 a och 133 b §.

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår till vilket den period som beslutet gäller hör.

133 q §

Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige är skyldig att registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige i den skattedeklaration som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med sin skattepliktiga verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen.

134 b §

Skatteförvaltningen delger på elektronisk väg ett beslut om uteslutande från den särskilda ordningen enligt artikel 58 i Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt. Mottagaren anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter det att beslutet har kunnat hämtas på en av Skatteförvaltningen angiven server.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i tillämpliga delar iakttas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

134 h §

Bestämmelserna om betalning av skatt i 32 och 33 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på en skattskyldigs affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

— — — — —

134 j §

Bestämmelserna om skatteperiod och deklarationsskyldighet i 161 § och i 3 kap. samt i 16—18, 22, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 l §

Bestämmelserna om påförande av skatt i 8 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen ska betalas till en annan medlemsstat.

134 m §

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som föreskrivs om påförande av skatt i 52 och 54 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

134 p §

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (/). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

134 r §

Bestämmelserna om påföljdsavgifter i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, får påföras skatteförhöjning enligt 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om skattedeklarationen för skatt som ska betalas till Finland har lämnats efter den tidpunkt som föreskrivs i detta kapitel eller om en bristfällig eller felaktig skattedeklaration har lämnats eller ingen skattedeklaration har lämnats.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

13 a kap.

Det allmänna beskattningsförfarande och ändringssökande

146 a §

På betalning, deklaration och påförande av skatt, rättelse och beskattningsförfarandet i övrigt samt ändringssökande tillämpas lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

147 §

Den skattskyldige ska på det sätt som anges i 6 kap. lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till staten betala skillnaden mellan de skatter som ska betalas och de som ska dras av (*skatt som ska redovisas*) och som i enlighet med 13 kap. hänförs till de kalendermånader som omfattas av de skatteperioder som avses i 11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet.

147 a §

Kan vid beräkningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod sådant avdrag som avses i 10 kap. eller 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, har den skattskyldige rätt att få den skatt som inte dragits av för skatteperioden som återbäring.

Det belopp som avses i 1 mom. återbärs på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

148 §

Skatt ska påföras den skattskyldige och de för skatten ansvariga personerna solidariskt.

Delägarna i ett öppet bolag och de personligt ansvariga bolagsmännen i ett kommanditbolag är solidariskt ansvariga för det öppna bolagets respektive kommanditbolagets skatt. Delägarna i en sammanslutning och ett partrederi enligt 13 § har samma ansvar för sammanslutningens eller partrederiets skatter.

Samtliga näringsidkare som hör till en skattskyldighetsgrupp enligt 13 a § är solidariskt ansvariga för gruppens skatter.

Ansaret för en i 2 mom. avsedd delägare och bolagsman samt en i 3 mom. avsedd näringsidkare börjar vid ingången av den månad då han ansluter sig till bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen och upphör vid utgången av den månad då han utträder ur bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen.

De personer som är ansvariga för skatten ska antecknas i Skatteförvaltningens beslut. Har en person eller näringsidkare som avses i 2 eller 3 mom. och som är ansvarig för skatten inte antecknats i beslutet, ska bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd tillämpas på åläggande av skatteansvar samt ändringssökande.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

14 kap.

Beskattningsförfarande vid vissa gemenskapsinterna förvärv

148 a §

Om köparen av ett sådant nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten inte enligt denna lag är skattskyldig för annan verksamhet och för transportmedlet ska betalas bilskatt enligt bilskattelagen (1482/1994), gäller beträffande betalning av mervärdesskatten på det gemenskapsinterna förvärvet, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatten, förhandsavgörande, sökande av ändring och återbäring av skatt vad som föreskrivs om bilskatt.

148 b §

Om köparen av sådana punktskattepliktiga varor som avses i 26 e § är en person vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom., gäller i fråga om betalningen av mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatt, förhandsavgörande, sökande av ändring, återbäring av skatt samt förfarandet i övrigt vad som föreskrivs i punktskattelagen.

149 a §

En skattskyldig för vilken räkenskapsperiodens omsättning uppgår till högst 10 000 euro får i lättnad hela den skatt som ska redovisas för räkenskapsperioden.

149 b §

Om den skattskyldiges skatteperiod är kalendermånaden eller ett kalenderårskvartal, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötselår, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som ska lämnas för skatteperioden.

En skattskyldig som inte har lämnat de uppgifter enligt 1 eller 2 mom. som gäller lättnad vid den nedre gränsen eller som har uppgett lättnaden till för litet belopp, har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få det belopp som inte uppgetts i form av återbäring inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, har den skattskyldige rätt till återbäring inom tre år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, har den skattskyldige rätt till återbäring inom tre år från ingången av året efter utgången av det renskötselår som lättnaden avser.

149 c §

Har en skattskyldig fått för stor lättnad på grund av felaktiga eller bristfälliga uppgifter som han lämnat, ska Skatteförvaltningen bestämma att den skattskyldige ska betala det överstora be-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

lopp som han fått till godo inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättningen avser.

Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, ska skatten påföras inom tre år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som lättningen avser. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, ska skatten påföras inom tre år från ingången av det år som följer utgången av det renskötselår som lättningen avser.

För skatt som debiterats med stöd av 1 mom. påförs skatteförhöjning i enlighet med vad som föreskrivs i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

149 d §

Om en för stor eller för liten lättning har betalats till en skattskyldig på grund av rättelsedeklaration, ett beslut av skattemyndigheten eller ett beslut med anledning av att ändring söks som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod, ska lättningen rättas. Rättelsen kan göras även om den tidsfrist som avses i 149 b § 4 mom. eller 149 c § har gått ut.

149 e §

I övrigt iakttas i fråga om lättningen i tillämpliga delar vad som bestäms om mervärdesskatt i II avdelningen i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

149 f §

En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 216 § ändras till ett kalenderår, har rätt att få den lättning som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då räkenskapsperioden ändras eller därefter av skatt som ska redovisas för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som föregick ändringen. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen och som föregick ändringen.

En skattskyldig vars räkenskapsperiod ändras från ett kalenderår enligt 216 § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen, har rätt att få lättning enligt 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter den dag då räkenskapsperioden ändrades av skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden i fråga. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

De uppgifter gällande beräkningen och beloppet av lättningen enligt 1 och 2 mom. lämnas i samband med den skattedeklaration som avses 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

151 §

Till ansökan ska fogas:

1) ett högst ett år gammalt intyg som skattemyndigheten i sökandens hemland har utfärdat över arten av den rörelse sökanden driver,

Betänkande FiUB 9/2016 rd

2) övriga handlingar som behövs för avgörande i saken.

Skatteförvaltningen kan begära fakturan och importdokumenten i original eller kopior av dessa.

— — — — —

156 §

På återbäring tillämpas dessutom vad som föreskrivs om mervärdesskatt i II avdelningen i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

Dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.

Vad som föreskrivs om skattskyldig i 37, 40, 41, 50 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 150 §.

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet gäller.

156 c §

Skatteförvaltningen kan begära elektroniska kopior av fakturor och importdokumenten vars grund av skatt är minst 1 000 euro.

— — — — —

156 i §

Om återbäringen betalas efter den frist som anges i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt 12 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan beräknas från den dag som följer den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

— — — — —

156 l §

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

Dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.

Vad som föreskrivs om skattskyldig i 37, 40, 41, 50 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 156 a §.

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår som den period som ett i detta kapitel avsett beslut hänförs till.

156 m §

— — — — —

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Vid sökande av ändring i beslut enligt 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs i 65 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

157 §

Skatteförvaltningen svarar för beskattningen och tillsynen över den på det sätt som föreskrivs särskilt.

— — — — —

17 kap.

Etableringsanmälan och sammandragsdeklaration

161 §

Det som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på den som köper ett i 26 d § 1 mom. 1 punkten avsett nytt transportmedel och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som inte tillämpas 148 a §.

162 §

Den skattskyldige ska för varje kalendermånad lämna en sammandragsdeklaration

1) över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §,

2) över försäljningar av sådana tjänster som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 § och som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare men finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga, är skyldig att betala skatt för i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom., med undantag för sådana försäljningar av tjänster som är befriade från skatt i beskattningsstaten.

En sammandragsdeklaration ska lämnas också när ett gemenskapsinternt varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där transporten upphörde.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbärningar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen samt annan förändring i fråga om försäljningen ska uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska lämnas senast den 20 dagen i den månad som följer på den berörda kalendermånaden.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

163 §

Sammandragsdeklarationer enligt 162 § ska lämnas på elektronisk väg. Skatteförvaltningen får av särskilda skäl godkänna att en sådan deklaration lämnas i pappersform.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som får användas när deklarationer lämnas på elektronisk väg, samt om förfarandet i övrigt för inlämnande av deklarationer.

164 §

En sammandragsdeklaration enligt 162 § lämnas till Skatteförvaltningen.

En sammandragsdeklaration anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen

Vid tillämpningen av 2 mom. iakttas vad som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

165 §

Den som är deklarationsskyldig ska underteckna sammandragsdeklaration enligt 162 § och andra handlingar på det som föreskrivs i 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

166 §

Bestämmelser om dem som är ansvariga för att deklarationsskyldigheten enligt 162 § fullgörs finns i 20 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

För att den anmälnings- och deklarationsskyldighet som avses i 161 och 162 § uppfylls i fråga om en utlänning svarar också dennes representant i Finland.

168 §

Den som har underlåtit att inom föreskriven tid lämna in en sammandragsdeklaration enligt 162 § eller som har lämnat in en bristfällig deklaration ska på uppmaning av Skatteförvaltningen fullgöra sin skyldighet.

168 a §

Bestämmelser om påföljd för underlåtenhet som avser en sammandragsdeklaration enligt 162 § finns i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande.

172 §

De skattskyldiga införs i ett register över mervärdsskattskyldiga.

I registret över mervärdesskattskyldiga införs med avvikelse från 1 mom. inte de som köper ett nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som inte omfattas av 148 a §.

173 a §

Vad som i 24, 26 § och 27 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt i 209 n—209 q § i denna lag bestäms om den skattskyldiges förpliktelser tillämpas också på det ombud som avses i 1 mom.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

20 kap.

Handledning och förhandsavgörande

190 §

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen.

22 kap.

Fakturor och andra verifikationer

209 n §

Fakturorna ska förvaras i minst sex år från ingången av det år som följer på det kalenderår som omfattar den kalendermånad till vilken de försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar som fakturan gäller hänför sig i enlighet med 13 kap. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, ska fakturorna bevaras i minst sex år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som omfattar den kalendermånad till vilken de försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar som fakturan gäller hänför sig i enlighet med 13 kap. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett räkenskapsår, ska fakturorna förvaras i minst sex år från ingången av året efter utgången av den räkenskapsår som omfattar den kalendermånad till vilken i fakturan nämnda försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar enligt 13 kap. hänför sig.

209 r §

En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128 § grundar sig på ska förvaras tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.

209 s §

Den skattskyldige ska föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

209 t §

En säljare av investeringsguld som avses i 43 a och 43 c § ska alltid identifiera kunden då värdet av en transaktion eller det sammanlagda värdet av flera sinsemellan sammanhängande transaktioner uppgår till minst 15 000 euro. Säljaren ska med till buds stående medel även identifiera en person för vars räkning ovan nämnda kund sannolikt handlar.

Identifiering behövs inte om kunden är en sådan kund som avses i 13 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008).

Närmare bestämmelser om identifiering av i 1 mom. avsedda kunder och om bokföring av transaktioner utfärdas genom förordning av statsrådet.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Det material som avses i 1 och 3 mom. ska förvaras sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod har utgått då transaktionen eller den sista av de sinsemellan sammanhängande transaktionerna gjordes.

216 §

För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga eller vars skatteperiod är kalenderårskvartalet eller kalenderåret, är räkenskapsperioden kalenderåret. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är renskötselåret.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen trädde i kraft och därefter och för ett renskötselår som löper ut efter den dag då lagen trädde i kraft.

På skatt som ska deklarerar, betalas eller återbäras för en skatteperiod som gick ut innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

Vid sökande av ändring i beslut som har meddelats efter lagen ikraftträdande och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Överbetald skatt för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdandet får inte dras av från skatteperioder som börjar på ikraftträdandedagen eller därefter eller bevara föremål för en begäran om återbäring då räkenskapsperioden löpt ut på ikraftträdandedagen eller därefter.

På förfarandet för avslutande av skatt som påförts enligt uppskattning för en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. På följder av försummelse att lämna skattedeklaration tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas den skatteperiod som gällde vid ikraftträdandet tills dess att skatteperioden ändras i överensstämmelse med bestämmelserna i denna lag, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag.

På försummelser enligt 168 a och 218 § 3 mom. som skett före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På följder av försummelse av uppgifter som gäller utomståendens skyldighet att lämna uppgifter och som har begärts före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 149 a § 2 mom. tillämpas dock på en räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2016 eller därefter.

7.

Lag

om ändring av lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 5, 6, 7 a och 8 §, av dem 5 och 6 § sådana de lyder i lag 606/2009 samt 7 a § sådan den lyder i lag 781/1990, och
ändras 7 §, sådan den lyder i lag 543/1996, som följer:

7 §

Om skatt på försäkringspremier gäller i övrigt vad avdelning II i mervärdesskattelagen (1501/1993), lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/), lagen om skatteuppbörd (/) eller någon annan lag stadgar om mervärdesskatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på skatt som ska deklarerats och betalas för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft och därefter.

På skatt som ska deklarerats och betalas för en skatteperiod som går ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag.

Vid sökande av ändring i beslut som meddelats efter lagens ikraftträdande och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

8.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 21, 32, 33, 33 a, 33 b och 36 §, 4 kap., 47, 49—53 § samt 7 kap., av dem 21, 32, 33 a och 33 b § sådana de lyder i lag 608/2009, 33 § sådan den lyder i lagarna 608/2009 och 516/2010, 36 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 564/2004, 47

Betänkande FiUB 9/2016 rd

och 53 § sådana de lyder i lag 516/2010, 49 och 50 § sådana de lyder i lagarna 241/2008 och 516/2010 samt 52 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, och

ändras 1 §, 3 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 §, 6 § 1 och 2 mom., 12 och 14 §, 18 § 1 och 3 mom., rubriken för 19 §, 22 § 1 och 3 mom., 23 § 2 och 3 mom., 24 § 4 och 6 mom., rubriken för 26 §, rubriken för 27 §, rubriken för 28 §, rubriken för 3 kap., 37 och 48 §,

av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 486/2012, 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1151/2005, 6 § 1 och 2 mom. och 12 § sådana de lyder i lag 608/2009, 18 § 1 och 3 mom., 22 § 1 mom., 23 § 3 mom., 24 § 4 och 6 mom., rubriken för 27 § sådan den lyder i lag 516/2010, rubriken för 28 § sådan den lyder i lag 251/2001 och 48 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, samt

fogas till lagen en ny 1 a §, till 22 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, ett nytt 4 mom. och till 45 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, nya 3 och 4 mom. som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Förskottsuppbörd verkställs för betalning av de skatter och avgifter som i enlighet med lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) ska betalas till staten, kommunerna, församlingarna och Folkpensionsanstalten och i enlighet med lagen om rundradioskatt (484/2012) ska betalas till staten på grundval av den skattepliktiga inkomsten enligt inkomstskattelagen (1535/1992). Bestämmelser om arbetsgivarens skyldighet att verkställa förskottsinnehållning för betalning av den försäkrades sjukförsäkringspremie även då den lön som betalas till den försäkrade är skattefri utlandsarbetsinkomst med stöd av 77 § i inkomstskattelagen finns i 18 kap. 29 § 2 mom. i sjukförsäkringslagen (1224/2004).

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen stadgas om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott som räknas till godo vid beskattningen anses som betalning av skatteårets skatt så som stadgas i lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (/).

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas på betalare som avses i denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Bestämmelser om uppbörd av skatt som avses i denna lag finns i lagen om skatteuppbörd.

3 §

Kravet på motsvarighet

Om något annat inte följer av 4 §, ska förskottsinnehållningens belopp så noggrant som möjligt motsvara de sammanlagda belopp av skatter och avgifter som den skattskyldige enligt den lag om skatteskalorna som gäller skatteåret och de övriga skattegrunder som ska tillämpas under skatte-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

året, ska betala för sin inkomst som är underkastad förskottsinnehållning. Vid förskottsbetalning påförs den skatteskyldige ett skattebelopp som så noggrant som möjligt motsvarar det sammanlagda belopp av skatter och avgifter som den skatteskyldige, enligt de skattegrunder som ska tillämpas under skatteåret, ska betala för sina inkomster, minskat med det belopp som beräknas inflyta i form av förskottsinnehållning.

— — — — —

4 §

Undantag från kravet på motsvarighet

— — — — —

Direkta kostnader som hänför sig till sådana ersättningar för arbete och bruksavgifter som avses i 25 § 1 mom. för den som inte har införts i förskottsuppbörsregistret beaktas schematiskt. Komplettering av förskott beaktas inte vid fastställande eller ändring av grunderna för den skattskyldiges förskottsinnehållning eller av den skatt som påförs som förskott.

5 §

Närmare stadganden

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

- 1) det sätt på vilket förskottsinnehållning verkställs samt om vissa förfaranden i anslutning till förskottsbetalning,
- 2) storleken av förskottsinnehållningen på kapitalinkomst och inkomst av virkesförsäljning,
- 3) verkställande av förskottsinnehållning i fråga om ersättningar för arbete och bruksavgifter till den som inte är införd i förskottsuppbörsregistret.

6 §

Skatteförvaltningens behörighet

Skatteförvaltningen bestämmer om närmare beräkningsgrunder för förskottsinnehållningen och förskottsbetalningen enligt 3 och 4 §, till den del det inte bestäms om det i denna lag, på något annat ställe i lagstiftningen eller i förordning.

Skatteförvaltningen bestämmer också om uppdelningen av förskottsbetalningen på rater.

— — — — —

12 §

Den månad till vilken förskottsinnehållningen hänförs

Förskottsinnehållningen hänförs till den kalendermånad under vilken innehållningen har verkställts.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

14 §

Arbetsgivare

Med arbetsgivare avses den för vars räkning det arbete utförs för vilket lönen betalas. Arbetsgivaren ansvarar förutom för verkställandet av förskottsinnehållningen också för betalningen av förskottsinnehållningen och av arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift, så som stadgas särskilt om detta. Utförs arbetet för flera arbetsgivares räkning, ansvarar de solidariskt för skyldigheterna enligt denna lag.

18 §

Bestämmande av ny innehållningsprocent

Skatteförvaltningen kan bestämma en ny innehållningsprocent för den skattskyldige antingen på tjänstens vägnar utan att höra den skattskyldige eller på yrkande av den skattskyldige, om det är uppenbart att innehållningsprocenten inte motsvarar det sammanlagda beloppet av skatter och avgifter som ska påföras den skattskyldige för skatteåret.

— — — — —

Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige innehållningsprocenten och ger en utredning om beräkningsgrunderna. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts ska på yrkande av den skattskyldige denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003).

19 §

Korrigerings av felaktig förskottsinnehållning

22 §

Återbäring av förskottsinnehållning eller förskott till den skattskyldige

Skatteförvaltningen ska på ansökan av den skattskyldige återbära förskottsinnehållning eller förskott, om det på inkomst för vilken skatt inte ska betalas till dessa delar har verkställts förskottsinnehållning, eller om det för inkomsten vid förskottsbetalningen har betalats skatt som inte har ansetts som betalning av skatt som påförts för den skattskyldiges övriga inkomst. Skatteförvaltningen kan också betala återbäringen på tjänstens vägnar. Förskottsinnehållningen på lön för arbete som utförts utomlands återbärs inte under det år då innehållningen verkställts och inte heller om det är sannolikt att förskottsinnehållningen överförs till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal.

— — — — —

Den skattskyldige ska göra den ansökan som avses i 1 mom. inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts. Om Skatteförvaltningen betalar återbäring på tjänstens vägnar, ska beslut om detta fattas inom samma tid.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

På rättelse av ett beslut som gäller återbäring av skatt tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i 4 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts.

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

Den skattskyldige betalar den skatt som påförts vid förskottsinnehållningen, beroende på skattens belopp, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken stadgas genom förordning.

Är även någon annan än den skattskyldige med stöd av 52 § i lagen om beskattningsförfarande ansvarig för hela förskottsbeloppet, ska förskottet påföras den skattskyldige och de andra personer som ansvarar för förskottet solidariskt. I beslutet om förskottsskatt ska då antecknas de personer som ansvarar för förskottet. Om någon anteckning om vem som ansvarar för förskottet inte har gjorts i beslutet om förskottsskatt eller om en annan person ansvarar för endast en del av förskottet, tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd på åläggande av skatteansvar och ändringssökande.

24 §

Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som skall betalas vid förskottsbetalning

Skatteförvaltningen avlyfter förskottet antingen på tjänstens vägnar eller på yrkande. Förskottet kan avlyftas också efter skatteårets utgång, dock senast två månader innan beskattningen slutförs.

Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige förskottsskattens belopp och grunderna för den. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts ska på yrkande av den skattskyldige denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

26 §

Avförande ur förskottsuppbördsregistret

27 §

Återinförande i förskottsuppbördsregistret

28 §

Lämnande av uppgifter för förskottsuppbördsregistreringen

3 kap.

Övriga bestämmelser om förskottsuppbördsförfarandet

37 §

Skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter

Vad som i någon annan lag föreskrivs om skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter gäller också parterna i förskottsuppbördsförfarandet.

Också mottagaren av en betalning på vilken förskottsinnehållning ska verkställas är skyldig att på uppmaning för granskning visa material som gäller förskottsinnehållningen.

45 §

Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen.

Ett beslut som har meddelats med anledning av besvär över ett förhandsavgörande tillämpas från det att betalaren har fått del av beslutet.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

48 §

Ändringssökande

Den som ansöker om förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller en betalare enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp beslutet direkt kan påverka eller som är ansvarig för skatten samt den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skattskyldig enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Även en sammanslutning kan söka ändring i förskottsskatt som påförts sammanslutningens delägare.

Ändring får dock inte sökas

- 1) i ärenden som gäller registrering av arbetsgivare,
- 2) i beslut om att förhandsavgörande inte meddelas.

Om förskottsinnehållning eller förskott som betalas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande har använts till betalning av skatt eller avgift som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att förskott ska återbäras, ändras förskottsinnehållningen eller förskottet inte längre till följd av ändringssökande enligt denna lag.

Till ett avgörande som gäller fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskottsbelatning eller en annan ansökan fogas vid behov anvisning för sökande av ändring.

Beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag ska iaktas oavsett begäran om omprövning eller besvär tills beslutet med anledning av begäran eller besvären har fått del av. Ett beslut på begäran om omprövning eller besvär som gäller förskottsuppbörsregistrering ska tillämpas från det att betalaren har fått del av beslutet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som har gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Det 22 § 2 mom. som gällde vid ikraftträdandet tillämpas om den inkomst på vilken förskottsinnehållning ska verkställas har beskattats vid beskattning som verkställs för ett kalenderår som gått ut före ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdande tillämpas bestämmelserna i denna lag.

9.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 1 § 2 mom., 57 § 3 mom., 122 § 6 mom. och 127 b § 1 mom. 1 punkten,
sådana de lyder, 1 § 2 mom. i lag 654/2015, 57 § 3 mom. och 122 § 6 mom. i lag 878/2012 samt 127 b § 1 mom. 1 punkten i lag 785/2012, som följer:

1 §

Inkomstskatt och skattetagare

För kapitalinkomst ska betalas skatt till staten. Kommunernas rätt till avkastningen av beskattningen av kapitalinkomster beaktas vid fördelningen av skatteinkomsterna så som föreskrivs nedan i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/).

57 §

Donationsavdrag

Bestämmelser om överklagande av ett sådant av Skatteförvaltningen fattat namngivningsbeslut som avses i 1 mom. 2 punkten finns i lagen om beskattningsförfarande.

122 §

Inverkan av ägarväxling på rätten att dra av förluster

Bestämmelser om överklagande av beslut som avses i 3 och 4 mom. finns i lagen om beskattningsförfarande.

127 b §

Grunden för hushållsavdrag

Den skattskyldige får dra av

Betänkande FiUB 9/2016 rd

1) arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, obligatorisk arbetspensionsavgift, olycksfallsförsäkringspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och grupplivförsäkringspremie som den skattskyldige har betalt för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag samt dessutom 15 procent av den utbetalda lönen,

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vid sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen meddelat före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

—————

10.

Lag

om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 9, 15 och 18 §, sådana de lyder, 9 § i lag 512/2010, 15 § i lag 1393/1991 samt 18 § i lagarna 1571/1995 och 1350/1999, samt
ändras 4 och 7 §, 8 a § 5 mom., rubriken för 11 §, 11—13 §, 14 § 2 mom. samt 16 och 17 §, sådana de lyder, 4 § i lagarna 1550/1992 och 1743/2009, 7 §, 8 a § 5 mom., 11—13 och 17 § i lag 512/1020, 14 § 2 mom. och 16 § i lag 610/2009, samt
fogas till lagen en ny 1 a §, till 8 a §, sådan den lyder i lagarna 539/1996 och 512/2010, ett nytt 6 mom. och till 14 §, sådan den lyder i lag 610/2009, ett nytt 3 mom. som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas på räntebetalare enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

Betänkande FiUB 9/2016 rd

4 §

Undantag som gäller skatteplikt

Källskatt på ränteinkomst ska inte betalas

1) för sådan i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer (726/1988) nämnd ränta på deposition eller obligationslån som är skattefri eller för sådan ränta enligt 1 § 2 mom. i nämnda lag som ska betraktas som skattskyldigs skattepliktiga inkomst,

2) för avkastning som ska anses som ränta eller för annan gottgörelse som betalas i samband med överföring av en deposition eller överlåtelse av ett masskuldebrev,

3) för ränta på en deposition och ett masskuldebrevslån i vilka spararens medel är placerade genom ett långsiktigt sparavtal enligt 54 d § i inkomstskattelagen.

7 §

Den månad till vilken skatten hänförs

Källskatten på ränteinkomst hänförs till den kalendermånad under vilken skatten har tagits ut.
8 a §

Förhandsavgörande av Skatteförvaltningen

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

Ett beslut med anledning av besvär över ett förhandsavgörande tillämpas från den tidpunkt då den som är skyldig att ta ut källskatt har delgivits beslutet.

11 §

Räntetagares deklarationsskyldighet

Deklarationsskyldigheten enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) gäller inte ränteinkomst för vilken källskatt ska betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas.

12 §

Källskatt som påförs räntetagaren

Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, ska Skatteförvaltningen påföra räntetagaren källskatten och i det sammanhanget påföra skattetillägg och skatteförhöjning med iakttagande av lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha tagits ut.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

13 §

Källskatt som påförs räntetagaren i samband med rättelse av beskattningen

Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, ska Skatteförvaltningen, i samband med rättelse av beskattningen som avses i lagen om beskattningsförfarande, bestämma att källskatten påförs den som är skyldig att betala skatten. Därvid påförs inte skatte-tillägg och skatteförhöjning.

14 §

Korrigerings av källskatt som tagits ut felaktigt

— — — — —
Har räntebetalaren tagit ut källskatt till ett för högt belopp, kan den skatt som tagits ut till för högt belopp dras av från källskatt som ska deklareras för samma kalenderår.

16 §

Påföljderna av dröjsmål med källskatt

På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren tillämpas lagen om skatte-tillägg och förseningsränta (1556/1995).

17 §

Sökande av ändring

Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller en räntebetalare på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

En räntetagare, den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller räntetagaren på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarande och ändringssökande som gäller en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som har gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

11.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 11 § 1 mom. och 22 a §, sådana de lyder, 11 § 1 mom. i lag 611/2009 och 22 a § i lag 776/1990, och

ändras 2 § 1 mom., 2 a §, 7 a § 1 mom., 8 och 10 a §, 11 § 2 mom., 12 a § 4 mom., 16 § 1 och 2 mom. samt 21 och 22 §,

sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 1563/1995, 2 a § i lag 253/2008, 7 a § 1 mom. i lag 874/2009, 8 § i lag 826/2014, 10 a § i lag 1120/1996, 11 § 2 mom., 12 a § 4 mom. och 16 § 2 mom. i lag 510/2010, 16 § 1 mom. i lag 1226/2006, 21 § i lagarna 856/2005, 1226/2006, 253/2008 och 510/2010 samt 22 § i lag 887/2012, och

fogas till lagen en ny 8 a §, till 11 §, sådan den lyder i lagarna 1120/1996, 611/2009, 510/2010 och 826/2014, ett nytt 5 mom. och till 12 a §, sådan den lyder i lagarna 538/1996 och 510/2010, ett nytt 5 mom. som följer:

2 §

Stats- och kommunalskatt för begränsat skattskyldig uppbärs såsom slutlig skatt genom innehållning vid inkomstens källa (*källskatt*) eller bestäms i den ordning som gäller enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), med iakttagande av denna lag.

— — — — —

2 a §

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas i fråga om den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

7 a §

Då ett källskattekort enligt 5 § ges ut avdras från ersättning som grundar sig på personlig verksamhet av en artist eller sportutövare enligt 3 § 1 mom. de kostnader som har ett direkt ekonomiskt samband med ersättningen, om en begränsat skattskyldig som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet yrkar det. Om de direkta kostnaderna inte har dragits av vid uttag av källskatt kan den skattskyldige genom ansökan om återbetalning enligt 11 § 2 mom.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

begära att källskatt som betalats till ett för stort belopp återbetalas. Storleken på källskatten anges i 15 §.

8 §

Bestämmelserna om förskottsinnehållning i lagen om förskottsuppbörd iakttas i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt och förfarandet vid skatteuppbörden.

8 a §

Skatten hänförs till den kalendermånad under vilken den har tagits ut.

10 a §

Källskatten överförs till främmande stat så som lagen om skatteuppbörd stadgar.

11 §

Har i källskatt uppburits mer än vad som förutsätts i ett internationellt avtal eller har uppbörden av skatten annars varit felaktig, och har den som är skyldig att uppbära skatten inte rättat uppbörden, kan den skattskyldige yrka att Skatteförvaltningen ska återbetala källskatten. Ansökan om återbetalning ska göras inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut. Skatteförvaltningen kan inom samma tidsfrist också återbetala skatten på tjänstens vägnar. På rättelse av ett beslut med anledning av ansökan om återbetalning tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i 4 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut.

Ansökan om återbetalning av skatt enligt 2 mom. ska göras på en av Skatteförvaltningen fastställd blankett.

12 a §

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen. Ett beslut med anledning av besvär över ett förhandsavgörande tillämpas från den tidpunkt då den som är skyldig att ta ut källskatt har fått del av beslutet.

16 §

Skatt på inkomst som avses i 13 och 16 a § ska påföras den skattskyldige i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Angående användning av förskott samt i fråga om straffbestämmelser gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om beskattningsförfarandet. Angående skatteuppbörd och redovisning av skatter gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om skatteuppbörd.

Har källskatt inte uppburits av någon annan anledning än försummelse hos den som är skyldig att uppbära skatt eller i något annat fall än ett sådant som avses i 9 § 3 mom., tillämpas på motsvarande sätt 1 mom. i denna paragraf, dock så att Skatteförvaltningen ofördröjligen fastställer den skattskyldiges beskattningsbara inkomst samt påför den skatt som ska betalas på inkomsten.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

21 §

Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut enligt 17 § 2 mom. tillämpas 63 § i lagen om skatteuppbörd.

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp beslutet direkt kan påverka eller som är ansvarig för skatten samt den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande söka ändring i ett beslut som gäller den som är skattskyldig enligt denna lag.

Ett beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag ska iakttas trots begäran om omprövning eller besvär tills beslutet med anledning av begäran eller besvären har fått del av.

22 §

Vad som i lagen om skatteuppbörd och i 10 kap. i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om skattelättnad ska på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter samt skatteåret 2017 och den skatt som ska tas ut för det.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för skatt som tas ut för en tid som föregår lagens ikraftträdande samt en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut samt skatt som tas ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

12.

Lag

om ändring av lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut

Betänkande FiUB 9/2016 rd

ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 5 och 8—10 §, av dem 8 § 1 mom. sådant det lyder i lag 511/2010 och 9 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1346/1999, och

fogas till lagen nya 1 a, 8 a och 9 a § som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas på betalare enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

5 §

Avsaknad eller upphörande av förutsättningarna

Om källskatt på löneinkomst har uppburits trots att förutsättningarna därför inte har uppfyllts, verkställs beskattningen för hela den tid som arbetet pågått enligt de allmänna stadgandena om inkomstbeskattning. Den källskatt som uppburits räknas härvid den skattskyldige till godo antingen som innehållet förskott enligt lagen om förskottsuppbörd eller som källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978). Stadgandena i denna paragraf tillämpas även i det fall att under den tid det arbete som avses i denna lag pågår den skattskyldiges lön sjunker under det belopp som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten.

8 §

Uttag av källskatt på löneinkomst

Vid uppbörden av källskatt på löneinkomst iakttas lagen om förskottsuppbörd.

Arbetsgivaren ska i stället för att uppbära källskatt på löneinkomst verkställa förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd även om löntagarens skattekort innehåller en anteckning som avses 4 §, om förutsättningar för källskatt på löneinkomst inte har uppfyllts eller om de har upphört. Arbetsgivaren ansvarar för verkställandet av förskottsinnehållningen och betalningen av det innehållna beloppet så som stadgas i lagen om förskottsuppbörd.

8 a §

Den månad till vilken källskatten på löneinkomst hänförs

Skatten hänförs till den kalendermånad under vilken den har tagits ut.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

9 §

Skatt som påförs den skattskyldige

Källskatt på löneinkomst som inte uppburits kan påföras hos den skattskyldige. I detta fall iaktas i tillämpliga delar vad som stadgas om skatterättelse och sökande av ändring.

9 a §

Ändringssökande

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den skattskyldige på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

10 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Lön som är föremål för källskatt på löneinkomst anses som sådan lön på grund av vilken ska betalas andra än i 1 § avsedda sjukförsäkringsavgifter, arbetspensionsförsäkringspremier, olycksfallsförsäkringspremier och arbetslöshetsförsäkringspremier, om vilka i övrigt i tillämpliga delar gäller vad som särskilt stadgas om dem.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

13.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976) 11 §, sådan den lyder i lag 537/2010, och

ändras 1 § 1 mom., 2, 4—6 §, 7 § 1 mom. samt 8, 10 och 13 §,

av dem 4 § sådan den lyder i lag 1030/1978, 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1030/1978 och 537/2010, 6 § sådan den lyder i lag 537/2010 samt 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 537/2010, och

fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

1 §

Person, som vid ingående av ett avtal om fast anställning vid Nordiska Investeringsbanken icke var bosatt i Finland på sätt som avses i inkomstskattelagen (1535/1992), är skyldig att i stället för skatter och premier, vilka utgår enligt stadganden någon annanstans i lag, erlagga skatt på löneinkomst som han uppburit för sagda anställning endast i enlighet med vad i denna lag stadgas.

— — — — —

1 a §

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas i fråga om den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Bestämmelser om uttag av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

2 §

Såsom 1 § avsedd löneinkomst anses sådan lön på vilken arbetsgivare är skyldig att verkställa förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Till lönen hörande naturaförmåner beräknas i enlighet med stadgandena i lagen om förskottsuppbörd.

4 §

Nordiska Investeringsbanken är skyldig att ta ut den slutliga löneskatten. Skatten ska uppbäras då löneskattepliktigt belopp betalas till vederbörande eller föres på konto honom till godo. Skatten uppbäres i fulla euro med utelämnande av överskjutande cent.

5 §

Den slutliga löneskatten hänförs till den kalendermånad under vilken skatten har tagits ut.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

På förfarandet när skatten tas ut tillämpas vad som föreskrivs om uttag av källskatt i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978).

6 §

Har en slutlig löneskatt tagits ut felaktigt, och har Nordiska Investeringsbanken inte rättat uttaget av skatt, återbetalar Skatteförvaltningen den överbetalda skatten på den skattskyldiges ansökan. Ansökan ska göras inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut. På rättelse av ett beslut med anledning av ansökan tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i 4 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut.

7 §

På yrkande av den skattskyldige ska löneinkomst med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § beskattas i den ordning som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

8 §

En person med anställning vid Nordiska Investeringsbanken ska erlagga skatt på annan inkomst än löneinkomst som avses i 1 § enligt om den gällande stadganden. Vid verkställandet av beskattningen av sådan annan inkomst sammanräknas emellertid denna inkomst och ovan avsedda löneinkomst. Från det sålunda erhållna beloppet görs alla de avdrag som vid beskattning allmänt medges. Såsom skatt på ovannämnd annan inkomst anses den del av den skatt som uträknas på sålunda erhållen beskattningsbar inkomst, vilken motsvarar förhållandet mellan nettobeloppet av ovannämnd annan inkomst och den skattskyldiges totalinkomst.

10 §

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får, på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande, söka ändring i ett sådant beslut enligt denna lag som gäller den skattskyldige.

13 §

Vad som föreskrivs om befrielse från skatt i lagen om skatteuppbörd tillämpas på skatt som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

14.

Lag

om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 20 b § 2 och 5 mom., 20 c § 2 mom. och 21 §,

sådana de lyder, 20 b § 2 och 5 mom. samt 20 c § 2 mom. i lag 793/2014 och 21 § i lag 615/2009, som följer:

20 b §

Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret

Uppgifter om ett företag kan antecknas i skatteskuldsregistret tidigast två veckor efter den dag då företaget anses ha fått kännedom om ett sammandrag enligt 14 § i lagen om skatteuppbörd (/), där företaget har påmint om att försummelsen antecknas i skatteskuldsregistret. Om försummelsen gäller fullgörandet av deklarationsskyldigheten eller någon annan skatt eller avgift än de som avses i 1 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/), är tidsfristen två veckor från den dag då påminnelsen har sänts per post.

Bestämmelserna om skatteskuld i denna lag gäller på motsvarande sätt Skatteförvaltningens fordran till följd av skatteförhöjning, dröjsmålspåföljd eller någon annan påföljd som enligt skattelagstiftningen påförts eller ska betalas på grund av försummelse eller på återbäring som ska återkrävas enligt lagen om skatteuppbörd, med undantag för förseningsränta enligt 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

20 c §

Avförande av uppgifter i skatteskuldsregistret

En uppgift om försummelse av deklarationsskyldigheten ska avföras ur registret utan dröjsmål efter det att deklarationsskyldigheten har fullgjorts, dock senast sex månader efter utgången av den skatteperiod som försummelsen av deklarationsskyldigheten gäller.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

21 §

Publicering av uppgifter om skatteskuld

Uppgifter om sådana förfallna och obetalda skatter i fråga om mervärdesskatt samt förskotts- innehållning och arbetsgivares sjukförsäkringssavgift vilka uppbärs med stöd av lagen om skatt- euppboord kan publiceras.

Uppgifter som publiceras är den skattskyldiges eller den betalningsskyldiges

- 1) namn,
- 2) firma samt företags- och organisationsnummer,
- 3) av Skatteförvaltningen kända hemkommun, om inte något annat följer av 24 § 1 mom. 31 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller av 25 § 4 mom. i befolk- ningsdatalagen,
- 4) skatteslag och belopp för obetalda skatter jämte dröjsmålspåföljder.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av lagen om Skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagen beslut

ändras i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) 22 § 4 mom. och 29 § 1 mom. och fogas till 20 § ett nytt 3 mom. som följer:

20 §

Sektioner

Om sektionens huvudsakliga uppgift är att behandla ärenden där enbart staten är skattetagare kan den dock bestå av en ordförande och två medlemmar, och i så fall ska en av medlemmarna fö- reslås av Skatteförvaltningen och en av skattebetalargrupperna.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

22 §

Förfarande

På förfarandet i skatterättelsenämnden tillämpas i övrigt vad som bestäms i förvaltningslagen.

29 §

Förande av talan i övriga fall

Utöver det som i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/) föreskrivs om förande av talan, kärar och svarar Skatteförvaltningen på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel i ärenden som gäller Skatteförvaltningen hos domstol, vid skiljeförfarande, hos andra myndigheter och i förrättningar, samt för statens talan i fråga om avtal som gäller Skatteförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

När medlemmar utses till den sektion som avses i 20 § 3 mom. första gången efter lagens ikraftträdande ska de förordnas för skatterättelsenämndens återstående mandattid.

16.

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) 25 § 3 mom., 34 § 2 mom., 44—48, 48 a och 49 §,

sådana de lyder, 25 § 3 mom. och 49 § i lag 523/2010, 34 § 2 mom. i lag 318/1994, 44 och 45 § i lagarna 242/2010 och 523/2010, 46—48 § i lag 242/2008 och 48 a § i lag 883/2012, samt

ändras 31 och 35 §, 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 40, 41, 41 a och 43 §, 50 § 1 mom., 51 § 1 och 3 mom. samt 52 § 1 mom.,

sådana de lyder, 31 § i lagarna 1346/1999, 909/2001 och 523/2010, 35, 40 och 41 § samt 51 § 3 mom. i lag 318/1994, 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 41 a §, 50 § 1 mom. och 51 § 1 mom. i lag 523/2010, 43 § i lagarna 242/2008, 523/2010 och 412/2010 samt 52 § 1 mom. i lag 1561/1995, och

Betänkande FiUB 9/2016 rd

fogas till lagen en ny 24 § i stället för den 24 § som upphävts genom lag 523/2010 samt till lagen nya 41 b och 41 c § som följer:

24 §

Skatteåret är det kalenderår då arvlåtaren har avlidit, gåvotagaren har fått gåvan i sin besittning eller skattskyldigheten annars har inträtt.

31 §

Skatteförvaltningen verkställer arvs- och gåvobeskattningen. Skatteförvaltningen rättar också sådana i 40 eller 41 § avsedda fel som den observera.

Arvs- och gåvobeskattningen ska verkställas eller en rättelse göras inom tre månader från skatteårets utgång. Beskattningen anses ha blivit verkställd och en rättelse av beskattningen gjord inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut om verkställande eller rättelse har fattats före utgången av de tidsfrister som föreskrivs i denna lag.

Skatteförvaltningen kan på ansökan som en delägare i ett dödsbo eller en gåvotagare gjort före verkställandet av beskattningen skjuta fram verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen för viss tid, dock så att beskattningen ska verkställas inom tio år från utgången av skatteåret.

Värdet av den beskattningsbara arvsandelen eller gåvan fastställs i hela hundra euro, så att överskjutande euro inte beaktas.

35 §

Om beskattning enligt uppskattning eller någon annan väsentlig avvikelse från bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration övervägs vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattning, ska den som enligt 26 eller 27 § är anmälningsskyldig eller förestår boet, i mån av möjligt, beredas tillfälle att lämna utredning i saken innan beskattningen verkställs.

37 §

När Skatteförvaltningen har verkställt beskattningen ska den som har debiterats arvs- eller gåvoskatt tillställas ett beskattningsbeslut och en utredning om grunderna för beskattningen samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beskattningen.

39 b §

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

40 §

Har en skattskyldig helt eller delvis undgått skatt eller har en skattskyldig annars inte påförts föreskriven skatt, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges nackdel på det sätt som föreskrivs i 56 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

41 §

Har en skattskyldig påförts för mycket skatt på grund av ett fel i beskattningen, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel på det sätt som föreskrivs i 55 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

41 a §

Skatteförvaltningen kan låta tiden för verkställande av beskattningen eller tiden för rättelse av beskattningen enligt 31 § omfatta ytterligare ett år på det sätt som föreskrivs i 56 a § 1, 2 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Vad som föreskrivs om den skattskyldige i 56 a § 1 mom. 2 punkten i lagen om beskattningsförfarande tillämpas också på den som är deklarations-skyldig enligt 26 § i denna lag.

41 b §

Skatteförvaltningen kan verkställa beskattningen eller rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen enligt 31 § inom sex år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång på det sätt som föreskrivs i 56 b § 1 mom. 3 punkten i lagen om beskattningsförfarande.

41 c §

Skatteförvaltningen kan oberoende av tidsfristen enligt 31 § och på det sätt som föreskrivs i 56 c § i lagen om beskattningsförfarande verkställa beskattningen eller rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal i ett brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

43 §

Den skattskyldige, den som ansöker om förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i beskattningen eller i ett förhandsavgörande på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Ändring får dock inte sökas i ett i 31 § 3 mom. avsett beslut om framskjutande av verkställandet av beskattningen.

När tidsfristerna för ändringssökande beräknas avses med skatteår ett skatteår enligt 24 §. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa begäran om omprövning inom 60 dagar från dagen för verkställandet eller rättelsen av beskattningen.

Ett beslut med anledning av begäran om omprövning och ett förhandsavgörande överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller gåvogivaren bodde när gåvoskattskyldigheten inträdde eller överlåtaren av egendomen bor. Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

50 §

Har beskattningen ändrats på ett sätt som inverkar på en annan skattskyldigs beskattning, ska Skatteförvaltningen genom rättelse i beskattningen rätta beskattningen även för denne skattskyldige på ett sätt som motsvarar ändringen (följdändring), om rättelsen inte av särskilda skäl är oskälig. En följdändring kan göras även när annan beskattning än sådan som avses i denna lag har ändrats på ett sätt som inverkar på det skattebelopp som ska betalas. En följdändring kan göras även om villkoren för rättelse i beskattningen inte har uppfyllts.

— — — — —

51 §

Ny beskattning som ska verkställas till följd av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring söktes eller av Skatteförvaltningen, följdändring, en ändring som avses i 38 § och andra ändringar

Betänkande FiUB 9/2016 rd

som ska företas i beskattningen på grund av ändringssökande genomförs och ändring i dem söks på det sätt som föreskrivs i 78 § i lagen om beskattningsförfarande.

Har någon förklarats vara skattskyldig eller har skatten höjts på grundval av beslutet, ska den skattskyldige tillställas ett beskattningsbeslut och den obetalda skatten jämte den ränta som betalts på den med stöd av 2 mom. uppbäras av den skattskyldige.

52 §

Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd (/) eller enligt vad som stadgas eller bestäms med stöd av den, om inte något annat stadgas nedan.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid den arvs- och gåvobeskattning som verkställs för skatteåret 2017 och vid ändringssökande som gäller den.

Vid den arvs- och gåvobeskattning som verkställs för ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande och vid ändringssökande som gäller den samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen som meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 eller tidigare skatteår tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

17.

Lag

om ändring av lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lotteriskattelagen (552/1992) 7 §, 8 § 1 mom., 9—13, 16, 19 och 21—23 §, av dem 7, 22 och 23 § sådana de lyder i lag 524/2010, 8 § 1 mom. och 9 § sådana de lyder i lag 612/2009, 10 § sådan den lyder i lag 951/2010, 11 och 12 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 524/2010, 13 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 612/2009, 16 § sådan den lyder i lag 884/2012 och 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 652/1995 och 1346/1999,

Betänkande FiUB 9/2016 rd

ändras 2 § 1 mom., 8 § 3 mom. och 15 § 4 mom.,
av dem 2 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1048/2001 och 15 § 4 mom. sådant det
lyder i lag 524/2010, och
fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

1 a §

Tillämpningen av andra lagar

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om lotteriskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

2 §

Definitioner

Med lotteri avses

1) i 3 § i lotterilagen (1047/2001) avsedda penning- och varulotterier, gissningstävlingar, bingospel, tippning, vadhållning och totospel samt hållande av penningautomater och varuvinstautomater till allmänhetens förfogande, anordnande av kasinospel, kasinoverksamhet och hållande av sådana spelautomater och spelanordningar som avses i 56 § i lotterilagen till allmänhetens förfogande,

2) annan än i lotterilagstiftningen avsedd, offentligt anordnad lottning, gissningstävling, vadhållning eller något annat därmed jämförbart förfarande som helt eller delvis är beroende av slumpen och som i vinst kan ge pengar eller andra förmåner med penningvärde som inte kan anses som skälig ersättning för någon prestation eller betraktas som lön enligt lagen om förskotts-
uppbörd (1118/1996).

8 §

Den månad till vilken skatten hänförs

Skatten hänförs till den kalendermånad

- 1) då avkastningen ska bokföras enligt de bestämmelser som gäller bokföring,
 - 2) under vilken tiden för anordnande av ett varulotteri har gått ut,
 - 3) under vilken bingospel har anordnats,
 - 4) under vilken vinsten från ett lotteri som avses i 4 § 4 mom. har kunnat tas ut.
-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

15 §

Förhandsavgörande

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som har gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

18.

Lag

om ändring av lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 47—49 §, sådana de lyder, 47 § i lag 876/2012 samt 48 och 49 § i lag 526/2010,

ändras 9 § 1 mom., 31 § 2 mom., 33 och 34 §, 39 § 5 mom., 40 § 3 mom., 43 § 2 mom. samt 46, 50 och 56 §,

av dem 33 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 526/2010, 34 §, 39 § 5 mom., 50 och 56 § sådana de lyder i lag 526/2010 och 46 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 244/2008, och

fogas till lagen nya 32 a, 33 a, 33 b, 33 c och 34 a §, till 44 §, sådan den lyder i lag 526/2010, ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 52 § i stället för den 52 § som upphävts genom lag 876/2012 som följer:

Betänkande FiUB 9/2016 rd

9 §

Ansvar för skatt på tidigare överlåtelser

Har en fastighet överlåtits flera gånger innan lagfart eller inskrivning söks, ska förvärvaren betala skatt och dröjsmålsförhöjning också för tidigare överlåtelser som har skett under den treårsperiod som närmast föregått ansökan. Har fastigheten sålts på exekutiv auktion, ska skatt dock inte betalas för de tidigare överlåtelserna.

— — — — —

31 §

Redovisnings- och anmälningsplikt för den som är skyldig att bära upp skatten

Den som enligt 16 § 2 mom. är skyldig att bära upp skatt ska inom två månader från överlåtelserna betala vad han uppburit och lämna in anmälan enligt 30 §.

— — — — —

32 a §

Skatteår

Skatteåret är det kalenderår under vilket äganderätten till fastigheten eller värdepapperet har överlåtits eller skattskyldigheten annars inträtt.

Om förvärvaren i enlighet med villkoren för överlåtelserna ska betala tilläggsvederlag, är skatteåret för tilläggsvederlaget det kalenderår under vilket skyldigheten att betala tilläggsvederlaget har inträtt.

Med avvikelse från 1 mom. är skatteåret vid en överlåtelse enligt 21 § 2 mom. det kalenderår då skatten ska betalas.

33 §

Påförande av skatt och rättelse till nackdel för den som är ansvarig för skatten

Om skatt har deklarerats till för litet belopp eller om skatt av någon annan orsak har påförts till för litet belopp eller återburits till för högt belopp, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet om skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten. När skatten påförs eller beslutet rättas ska den som är ansvarig för skatten också påföras skattetillägg och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Vid påförande och rättelse av skatten iakttas vad som föreskrivs i 40 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Skattetillägg kan lämnas ouppburet om försummelsen kan anses ha haft en godtagbar orsak.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

33 a §

Påförande av skatt och rättelse till fördel för den som är ansvarig för skatten

Om skatt felaktigt har påförts till för högt belopp eller i beskattningen är andra fel som är till nackdel för den som är ansvarig för skatten, påför Skatteförvaltningen skatten eller rättar beslutet till fördel för den som är ansvarig för skatten.

Om Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till dess kontrollverksamhet med stöd av 33 c—33 e § upptäcker ett fel som är till nackdel för den som är ansvarig för skatten, ska Skatteförvaltningen påföra skatten eller rätta beslutet till fördel för den som är ansvarig för skatten.

Skatt påförs inte och ett beslut rättas inte, om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär.

33 b §

Tidsfristen för påförande av skatt och rättelse av skatt

Skatt ska påföras eller beslut rättas inom tre år efter skatteårets utgång.

33 c §

Fortsatt tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatteförvaltningen kan låta tidsfristen enligt 33 b § för påförande eller rättelse av skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten omfatta ytterligare ett år på det sätt som föreskrivs i 45 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

33 d §

Förlängd tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatt kan påföras eller rättas oberoende av tidsfristen enligt 33 b § inom sex år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång på det sätt som föreskrivs i 46 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också till den del som påförandet eller rättelsen av skatten baserar sig på

1) bestämmande av vederlag enligt 20 § 1 mom. när det är fråga om ett finansieringsarrangemang som hänför sig till

a) ett företagsarrangemang mellan parterna i överlåtelsen eller

b) överlåtelse av aktier i ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag eller ett i 20 § 3 mom. 2 eller 3 punkten avsett aktiebolag,

2) skyldigheten enligt 16 § 2 mom. att ta ut skatt eller skyldighet enligt 31 § att redovisa skatt,

3) överlåtelse av värdepapper enligt 18 § 2 mom. och förvärvaren är allmänt skattskyldig i Finland.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

33 e §

Påförande av skatt och rättelse till följd av brott

Skatt kan, på det sätt som föreskrivs i 47 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, påföras eller ett beslut rättas till nackdel för den som är ansvarig för skatten oberoende av tidsfristen enligt 33 b § inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal i ett brottmål enligt 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

34 §

Tidsfristen för fattande av beslut

Skatten har påförts och rättelsen gjorts inom föreskriven tid om Skatteförvaltningens beslut har fattats innan de tidsfrister som föreskrivs i denna lag har löpt ut.

34 a §

Påförande och rättelse av skatt för dödsbon

Efter att den skattskyldige avlidit påförs dödsboet skatten eller avser en rättelse dödsboet. Skatt påförs inte om den tidsfrist som föreskrivs i 33 b § har löpt ut.

39 §

Förhandsavgörande

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

40 §

Betalning av skatt utan grund

Ansökan ska göras inom tre år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång. I de fall som avses i 2 mom. är tidsfristen dock tio år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

43 §

Överlåtelse av fastighet eller värdepapper i samband med verksamhetsöverlåtelse

Ansökan om återbäring av skatt ska göras inom tre år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång. Skatt återbärs dock inte till högre belopp än vad skatten på överlåtelsen skulle ha uppgått till vid betalning inom den tid som 7 och 21 § stadgar.

44 §

Återbäring av skatt som har betalats på första bostad

Ansökan ska göras inom ett år från det att förutsättningarna för skattefrihet har uppfyllts.

46 §

Ändringssökande

Den skattskyldige eller någon annan som är ansvarig för skatten enligt denna lag, den som söker förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller skyldigheten att betala skatt eller det skattebelopp som ska betalas eller i förhandsavgörandet på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Tidsfristen för begäran om omprövning för den skattskyldige eller någon annan som enligt denna lag är ansvarig för skatten räknas dock från ingången av det år som följer på utgången av det skatteår som avses i 32 §.

Beslut med anledning av begäran om omprövning och förhandsavgöranden överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den fastighet som avses i beslutet är belägen eller inom vars område det samfund vars emitterade värdepapper beslutet gäller har sin hemort. Gäller beslutet både fastighet och värdepapper, söks ändring hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen. Kan denna grund inte användas, ska besvären anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

50 §

Återbäring eller påförande av skatt med anledning av ändringssökande

Skatteförvaltningen ska på basis av ett beslut som har meddelats med anledning av besvär återbära skatten med ränta eller påföra skatt med dröjsmålspåföljder.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

8 kap.

Särskilda stadganden

52 §

Följdändring

Om beloppet av den skatt som den som är ansvarig för skatten ska betala till följd av ett beslut av Skatteförvaltningen eller till följd av ändringssökande har ändrats på ett sätt som inverkar på beloppet av den skatt som någon annan som är ansvarig för skatten ska betala, påförs den sistnämnda skatten på ett sätt som motsvarar ändringen.

En följdändring kan göras också när någon annan beskattning än en sådan som avses i denna lag har ändrats på ett sätt som inverkar på det skattebelopp som ska betalas.

En följdändring kan göras fastän tidsfristen för påförande av skatt har löpt ut. En följdändring behöver inte göras, om ändringen vore oskäligen av särskilda skäl.

56 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd, indrivning och redovisning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för skatteåret 2017.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 eller tidigare år tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

19.

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fastighetsskattelagen (654/1992) 27 §, sådan den lyder i lag 245/2008, och
ändras 21 § 4 mom., 26, 28, 31 och 33 § samt 36 § 1 mom.,
av dem 21 § 4 mom. och 28 § sådana de lyder i lag 527/2010, 26 § sådan den lyder i lagarna
541/1996, 527/2010 och 885/2012 och 36 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1560/1995, samt
fogas till lagen en ny 23 § i stället för den 23 § som upphävts genom lag 1348/1999 och till 25 §,
sådan den lyder i lag 253/2012, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4
mom., som följer:

21 §

Förhandsavgörande

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

23 §

Skatteår

Skatteåret är det kalenderår för vilket fastighetsskatt ska betalas.

25 §

Skatteförhöjning, rättelse av beskattningen och följdändring

Vid beräkning av tidsfristerna för ändring av beskattningen avses med skatteår det skatteår som
anges i 23 §.

26 §

Ändringssökande

Den skattskyldige eller någon annan som är ansvarig för skatten, den som ansöker förhandsav-
görande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller den kommun där fastigheten är

Betänkande FiUB 9/2016 rd

belägen får söka ändring i beskattningen eller ett förhandsavgörande på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

Vid beräkning av tidsfristerna för ändringssökande avses med skatteår det skatteår som anges i 23 §.

Ett beslut med anledning av begäran om omprövning och ett förhandsavgörande överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsens för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i skatterättelsenämndens beslut hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den äldre personen hör. Är personerna lika gamla, är förvaltningsdomstolen för den vars personbeteckning har ett lägre individuellt nummer behörig förvaltningsdomstol. Kan nämnda grunder inte tillämpas, ska besvären anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

28 §

Skatteuppbörd

Uppbörd, indrivning och återbäring av fastighetsskatt verkställs enligt bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/).

31 §

Redovisning till skattetagarna

Fastighetsskatten redovisas till kommunerna på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteredovisning (532/1998).

33 §

Preskription av skatt

På preskription av fastighetsskatt tillämpas lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), med undantag av dess stadganden om grundbesvär.

36 §

Ansvar för skatt

Om skatteansvaret gäller i tillämpliga delar lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid den fastighetsbeskattning som verkställs för skatteåret 2017 och vid ändringssökande som gäller den.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Vid den fastighetsbeskattning som verkställs för ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande och vid ändringssökande som gäller den samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet av denna lag tillämpas bestämmelserna i denna lag.

20.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enligt med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 3 § 3 mom., 6 §, rubriken för 7 §, 7 § 2 och 3 mom. samt 8—12 §,
av dem 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 614/2009, 2 § 1 mom. sådant det lyder i lag 346/2002, 7 § 2 mom. samt 11 och 12 § sådana de lyder i lag 255/2008, samt
fogas till 4 §, sådan den lyder i lag 346/2002, ett nytt 2 mom. och till lagen nya 5 a, 5 b, 7 a och 11 a § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § i lagen om skatteuppbörd (/) beräknas dröjsmålspåföljder på skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som ska betalas till stat och kommun och på prestationer som ska jämföras med skatter, om inte något annat föreskrivs om påföljderna av försummad eller fördröjd betalning i någon annan lag.

2 §

Skattetillägg

Om någon annan skatt som ska betalas på eget initiativ än en sådan som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet

Betänkande FiUB 9/2016 rd

av efterbeskattning och rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

— — — — —

3 §

Beräkning av skattetillägg

— — — — —

I samband med verkställande av efterbeskattning av andra skatter än sådana som ska betalas på eget initiativ och rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas skattetillägget från ingången av den tredje månad som följer på den månad då beskattningen slutförts till den förfallodag som satts ut för skatten.

4 §

Förseningsränta

— — — — —

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd.

5 a §

Dröjsmålsränta

På obetald skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd beräknas en dröjsmålsränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

Dröjsmålsränta beräknas inte på skattetillägg och dröjsmålsränta.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta beräknas från den dag som följer på den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till betalningsdagen för skatten.

På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som Skatteförvaltningen påfört och på återbäring som ska återkrävas med stöd av 34 § i lagen om skatteuppbörd beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

6 §

Återbäring av förseningsränta och dröjsmålsränta

Om skatt genom beslut av myndighet i ett annat ärende än befrielse från skatt har sänkts eller avlyfts, ska den förseningsränta eller dröjsmålsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyfta beloppet återbäras.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta

Skatteförvaltningen och en annan myndighet som uppbär skatt ska lämna skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande.

Dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak.

7 a §

Närmare bestämmelser om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som inte tas ut

Genom förordning av finansministeriet kan det utfärdas bestämmelser om att skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta inte ska tas ut för den tid skattebetalningen varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på den skattskyldige.

8 §

Indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta

Vid indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta i utskökningsväg iakttas lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

9 §

Redovisning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta till skattetagarna

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta ska redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget, förseningsräntan eller dröjsmålsräntan.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

10 §

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta i inkomstbeskattningen

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen, inte heller avdragbar utgift.

11 §

Återbäring

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på ansökan skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan förutsatt att de inte ska användas till avkortning av en skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

11 a §

Ändringssökande

Den skattskyldige, någon annan som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som Skatteförvaltningen meddelat med stöd av denna lag. Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas 60 dagar från det att den ändringssökande fått del av Skatteförvaltningens beslut. Beslutet kan delges den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten på det sätt som föreskrivs i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas dock från det att beslutet fattades. I övrigt tillämpas på förfarandet vad som i lagen om beskattningsförfarande bestäms om förfarandet för en begäran om omprövning.

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde då Skatteförvaltningens beslut fattades. Besvärstiden är 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att omprövningsbeslutet fattades. På förfarandet tillämpas i övrigt vad som bestäms om besvärsförfarandet i lagen om beskattningsförfarande.

I beslut som någon annan myndighet än Skatteförvaltningen meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skatt- eller betalningsskyldiges hemkommun hörde då beslutet fattades. Vid sökande av ändring iakttas i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Vid sökande av ändring iakttas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i skatterättelsenämndens beslut enligt 2 mom. genom prejudikatsbesvär på det sätt som föreskrivs i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

Betänkande FiUB 9/2016 rd

12 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid påförande av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta samt om beräkning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats före lagens ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna som gällde vid ikraftträdandet.

21.

Lag

om ändring av 8 och 43 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom.
19 punkten och 43 § 6 mom.,
sådana de lyder, 8 § 1 mom. 19 punkten i lag 490/2012 och 43 § 6 mom. i lag 879/2012, samt
fogas till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1001/1997, 661/1989, 1539/1992, 321/
1997, 511/1998, 1168/2000, 1160/2002, 717/2004, 1077/2008, 471/2009, 938/2010, 490/2012,
183/2014, 645/2014, 1087/2014 och 1405/2014, en ny 20 punkt som följer:

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

19) rundradioskatt för samfund som ska betalas med stöd av lagen om rundradioskatt (484/
2012),

20) apoteksskatt som ska betalas med stöd av lagen om apoteksskatt (/) samt apoteksavgift
som ska betalas med stöd av Ålands landskapslag om apoteksavgift i landskapet Åland (ÅFS 6/
1947).

Betänkande FiUB 9/2016 rd

43 §

Bestämmelser om överklagande av ett beslut som avses i 5 mom. finns i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats före lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna som gällde vid ikraftträdandet.

22.

Lag

om ändring av läkemedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i läkemedelslagen (395/1987) 58 § 1 mom. och 84 b § 1 mom.
sådana de lyder, 58 § 1 mom. i lag 22/2006 och 84 b § 1 mom. i lag 595/2009, och
fogas till 89 §, sådan den lyder i lag 1112/2010, ett nytt 3 mom. och till 89 b §, sådan den lyder i
lag 1200/2013, ett nytt 2 mom. som följer:

58 §

Priset i den läkemedelstaxa som utfärdas genom förordning av statsrådet är minutförsäljningspriset för ett läkemedel. Priset i läkemedelstaxan ska basera sig på det partipris för hela landet som innehavaren av försäljningstillståndet har uppgett enligt 37 a §, ett försäljningsbidrag beräknat enligt partipriset och mervärdesskatten. Det utgående från partipriset beräknade försäljningsbidraget på ett enskilt läkemedelspreparat kan vara mindre än den skatteprocent som fastställs enligt 6 § i lagen om apoteksskatt (/).

84 b §

Apoteken, inberäknat Helsingfors universitetsapotek och Östra Finlands universitetsapotek, partiaffärerna och läkemedelstillverkarna ska betala två tusendedelar av skillnaden mellan läkemedlens mervärdesskattefria försäljningspris och inköpspris till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet för kontroller som hör till tillsynen över handeln med läkemedel och läkemedelssubstanser (kvalitetskontrollavgift). Apoteksskatten eller apoteksavgiften dras av från apotekens motsvarande försäljningsbidrag innan avgiften bestäms. Läkemedelstillverkarna ska

Betänkande FiUB 9/2016 rd

betala avgift för den del av försäljningen där de utan förmedling av en läkemedelspartiaffär levererar varan direkt till ett apotek eller någon annan som har rätt till inköp.

— — — — —

89 §

— — — — —

Apotekare, Helsingfors universitetsapotek och Östra Finlands universitetsapotek ska till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet lämna för centrets utvecklings-, planerings- och tillsynsuppgifter, bestämmande av kvalitetskontrollavgiften samt framställning av statistik behövliga uppgifter som gäller identifiering, inkomster och utgifter samt annars den ekonomiska ställningen när det gäller apoteksverksamheten samt annan affärsverksamhet som bedrivs i samma lokaler som apoteket. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid lämnande av uppgifter.

89 b §

— — — — —

Skatteförvaltningen ska trots sekretessbestämmelserna på begäran avgiftsfritt lämna Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet sådana uppgifter som behövs för tillsynen över apoteken och som gäller skatteskulder och betalningsarrangemang samt apoteksskatt för den som driver apoteksrörelse. Centret har rätt att få de uppgifter som avses ovan av Skatteförvaltningen också via en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna i 58 b § tillämpas första gången på det minutförsäljningspris som ska användas 2017. Minutförsäljningspriset för år 2016 och tidigare år beräknas i enlighet med de bestämmelser som gällde då denna lag trädde i kraft.

Bestämmelserna i 84 b § tillämpas första gången på den kvalitetskontrollavgift som ska betalas för 2017. På den kvalitetskontrollavgift som ska betalas för år 2016 och tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

Bestämmelserna i 89 § tillämpas första gången på uppgifter som ska lämnas för kalenderåret 2017.

—————

23.

Lag

om upphävande av skattekontolagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs skattekontolagen (604/2009).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag

om upphävande av 7 § 4 mom. i lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut

I enlighet med riksdagen beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 7 § 4 mom. i lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut (781/2013).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

På delgivning av beslut som meddelats och underrättelser som getts i ärenden som anhängiggjorts innan denna lag trädde i kraft tillämpas de bestämmelser om gällde vid ikraftträdandet.

25.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976) 9 §, sådan den lyder i lag 880/2012, som följer:

9 §

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som meddelats med stöd av 4 eller 7 § finns i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats före lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna som gällde vid ikraftträdandet.

26.

Lag

om ändring av lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteredovisning (532/1998) 1 § 1 mom., 2 § 2 mom., 3 § 2 mom., 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom.,
av dem 3 § 2 mom. sådan det lyder i lag 440/2013 samt 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 607/2009, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Till staten, kommunerna, församlingarna, Folkpensionsanstalten, skogsvårdsföreningarna och Finlands skogscentraler (skattetagarna) redovisas de skatter och avgifter som avses i lagen om be-

Betänkande FiUB 9/2016 rd

skattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt fastighets-skatter, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och skogsvårdsavgifter (skatter) på det sätt som föreskrivs i denna lag.

2 §

Redovisning enligt intag

Från det belopp som ska redovisas till skattetagarna avdras före utbetalningen de av skattetagarna meddelade förskottsinnehållningarna, arbetsgivarnas sjukförsäkringsavgifter och andra belopp som enligt bestämmelserna ska avdras, belopp som inte tidigare avdragits samt till samma eller någon annan skatt hänförliga belopp som ska återkrävas.

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

De betalningar och återbärningar som under intagsperioden för skatter som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd (/) använts som betalning för skatter redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. De belopp som under intagsperioden för andra skatter som ska redovisas enligt denna lag har bokförts som betalda på Skatteförvaltningens bankkonto och de återbärningar som betalats till de skattskyldiga redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

5 §

Utdelning och minimibeloppet av arbetsgivarprestationer vid förskottsuppbörden

För att förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalats innan beskattningen har slutförts ska kunna uppdelas i stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt i den försäkrades sjukförsäkringspremie föreskrivs genom förordning av finansministeriet för varje skatteår om de relativa andelar (skattetagargruppernas utdelning) enligt vilka skattetagarnas motsvarande andelar beräknas utfalla vid beskattningen för skatteåret. Dessutom föreskrivs genom förordning av finansministeriet om det månadsvisa minimibeloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som ska betalas på eget initiativ (minimibeloppet av arbetsgivarprestationer) så att deras sammanlagda belopp så bra som möjligt motsvarar det faktiska totala skatteårsvisa utfallet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som ska betalas på eget initiativ. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs också om grunderna för beräkning av de andelar enligt vilka den andel som har fastställts att utgöra kommunalskatt och kyrkoskatt beräknas fördela sig mellan kommunerna och församlingarna (kommunernas och församlingarnas utdelning).

Betänkande FiUB 9/2016 rd

5 a §

Garantiredovisning

Om beloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter som ska betalas på eget initiativ under intagsperioden tillsammans är mindre än 90 procent av det minimibelopp av arbetsgivarprestationerna som fastställs för den månad som motsvarar intagsperioden, redovisas skillnaden till skattetagarna som garantiredovisning. Som garantiredovisning redovisas dock högst ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av betalningar som inte hänförs till skattekonton och oanvända krediteringar på skattekontona den dag då intagsperioden upphör.

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av 31 § i tonnageskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tonnageskattelagen (476/2002) 31 § 2 mom., sådant det lyder i lag 90/2012, som följer:

31 §

Verkställande av beskattningen

Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, skattegranskning, skatterättelse, efterbeskattning, skatteförhöjning, samfundsränta och följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande. På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd (/).

Betänkande FiUB 9/2016 rd

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 17 §
2 mom. som följer:

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning och samfundsränta tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På uppbörd av debiterat belopp tillämpas lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om rundradioskatt (484/2012) 5 § 1 mom. som följer:

Betänkande FiUB 9/2016 rd

5 §

Tillämpning av annan lagstiftning

Bestämmelser om förskottsuppbörd av rundradioskatt finns i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), om uppbörd, indrivning och återbäring av skatten i lagen om skatteuppbörd (/) och om redovisning av skatten i lagen om skatteredovisning (532/1998).

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skatt för titlar (1388/2001) 9 §, sådan den lyder i lag 525/2010, som följer:

9 §

Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd och indrivning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag

om ändring av 47 § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i punktskattelagen (182/2010) 47 §, sådan den lyder i lag 964/2012, som följer:

47 §

Skatteuppbörd

Om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd och in-
drivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt iakttas lagen om skatteuppbörd (/) eller
vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, varvid Tullen är den skatteuppbördsmyndig-
het som avses i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som an- vänts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jord-
bruket (603/2006) 8 § 3 mom. som följer:

Betänkande FiUB 9/2016 rd

8 §

Betalning av accisåterbäring

Utöver det som bestäms i denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (/) på betalning av accisåterbäring och på debitering till följd av rättelse eller sökande av ändring.

Denna lag träder i kraft den 20 .

33.

Lag

om ändring av 65 § i bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i bilskattelagen (1482/1994) 65 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1073/2014, som följer:

65 §

På skatt som ska återbäras som följd av ändringssökande eller skattemyndighetens rättelse betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag

om ändring av fordonsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fordonsskattelagen (1281/2003) 2 § 1 mom., 52 § 1 mom. och 62 § 3 mom.,
av dem 52 § 1 mom. sådant det lyder i lag 611/2005 och 62 § 3 mom. sådant det lyder i lag
1065/2014, som följer:

2 §

Tillämpning av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den, samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

52 §

Ränta som skall betalas med anledning av ändringssökande

Om skatt med anledning av ändringssökande eller rättelse har avlyfts eller sänkts, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från skattebetalningsdagen enligt vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd.

62 §

Minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs

På debitering, uppbörd och återbäring av fordonsskatt tillämpas inte 71 § i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

35.

Lag

om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bränsleavgiftslagen (1280/2003) 2 § 2 mom. och 25 §, av dem 25 § sådan den lyder i lag 1326/2009, som följer:

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

25 §

Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande

Om bränsleavgift har avlyfts eller sänkts på grund av ändringssökande eller rättelse, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd. Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Trafiksäkerhetsverket in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

36.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007) 2 § 2 mom.
som följer:

2 §

Tillämpning av andra lagar

Om inte annat föreskrivs i denna lag, gäller i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den, liksom även vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Denna lag träder i kraft den 20 .

37.

Lag

om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (563/2005) 13 § som följer:

Betänkande FiUB 9/2016 rd

13 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

På skatt som ska återbäras med stöd av denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (/) och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 20 .

38.

Lag

om ändring av 20 § i banskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i banskattelagen (605/2003) 20 §, sådan den lyder i lag 1256/2009, som följer:

20 §

Ränta på återbäring

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska på återbäringen betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

39.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011) 7 § som följer:

7 §

Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran

På indrivningen av fordringar och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran som avses i 3 § tillämpas lagen om skatteuppbörd (/), lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973) och tull-lagen (304/2016).

Denna lag träder i kraft den 20 .

40.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare (658/2004) 2 § 1 mom. som följer:

Betänkande FiUB 9/2016 rd

2 §

Uppgifter som kan skötas med hjälp av servicesystemet

Med hjälp av systemet kan serviceanvändaren sköta arbetsgivarprestationer och förskottsinnehållningar i anslutning till betalning av lön och annan motsvarande prestation, beskattning, medlemsavgifter till fackföreningar, det lagstadgade arbetspensionssystemet, det lagstadgade olycksfallsförsäkringssystemet, det lagstadgade arbetslöshetsförsäkringssystemet, i allmänt bindande kollektivavtal ingående grupplivförsäkring för arbetstagare, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift samt försäkrades sjukförsäkringspremie.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors 14.6.2016

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Timo Kalli cent
medlem Touko Aalto gröna
medlem Eero Heinäluoma sd (delvis)
medlem Susanna Huovinen sd
medlem Kalle Jokinen saml
medlem Kauko Juhantalo cent
medlem Toimi Kankaanniemi saf
medlem Elina Lepomäki saml
medlem Mika Lintilä cent
medlem Mats Nylund sv
medlem Antti Rantakangas cent
medlem Markku Rossi cent
medlem Sari Sarkomaa saml (delvis)
medlem Sami Savio saf
medlem Kari Uotila vänst
medlem Pia Viitanen sd
medlem Ville Vähämäki saf
ersättare Timo Harakka sd (delvis)
ersättare Jani Mäkelä saf (delvis)
ersättare Mika Niikko saf (delvis)
ersättare Eero Suutari saml.

Sekreterare var

Betänkande FiUB 9/2016 rd

utskottsråd Maarit Pekkanen.